

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

59 tomas

2016 m. birželio 30 d.

Turinys

I *Teisėkūros procedūra priimami aktai*

REGLAMENTAI

- ★ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1035 dėl apsaugos nuo žalingo laivų įkainojimo 1
- ★ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių 21
- ★ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių 55

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1035

2016 m. birželio 8 d.

dėl apsaugos nuo žalingo laivų įkainojimo

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 385/96⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas⁽³⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) per daugiašales Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos globojamas derybas 1994 m. gruodžio 21 d. buvo sudaryta Sutartis dėl normalių konkurencinių sąlygų komercinės laivų statybos ir laivų remonto pramonėje (toliau – Laivų statybos sutartis);
- (3) pagal Laivų statybos sutartį buvo pripažinta, kad dėl specifinio laivų pirkimo sandorių pobūdžio tapo nepraktiška taikyti kompensacinius ar antidempingo muitus, numatytus Bendrojo susitarimo dėl muitų ir prekybos VI straipsnyje, Susitarime dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių ir Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (1994 m. Susitarimas dėl antidempingo), pridedamuose prie Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties. Atsižvelgiant į būtinybę numatyti veiksmingas priemones, kaip apsisaugoti nuo laivų pardavimo už žemesnę nei normalioji vertė kainą, kuris padaro žalą, buvo sudarytas Laivų statybos žalingo kainų nustatymo kodeksas, kuris kartu su šio Kodekso Pagrindiniais principais yra Laivų statybos sutarties III priedas (toliau – IPI kodeksas);
- (4) IPI kodekso tekstas iš esmės grindžiamas 1994 m. Susitarimu dėl antidempingo, tačiau dėl specifinio laivų statybos sandorių pobūdžio nukrypsta nuo to susitarimo. Dėl to IPI kodekso tekstas turėtų atsispindėti Sąjungos teisės aktuose, kiek įmanoma remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1036⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ 2015 m. liepos 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. sausio 15 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 1996 m. sausio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 385/96 dėl apsaugos nuo žalingo laivų įkainojimo (OL L 56, 1996 3 6, p. 21).

⁽³⁾ Žr. I priedą.

⁽⁴⁾ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesancijų valstybių (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 21).

- (5) Laivų statybos sutartis ir iš jos kylančios nuostatos yra labai svarbios Sąjungos teisės požiūriu;
- (6) siekiant išlaikyti pusiausvyrą tarp Laivų statybos sutartimi nustatytų teisių ir pareigų, Sąjunga turėtų imtis veiksmų, jei žalingai įkainojamas bet kuris laivas, kurio pardavimas už žemesnę nei normalioji vertė kainą sukelia žalą Sąjungos pramonei;
- (7) Laivų statybos sutarties šalių laivų statytojų atžvilgiu Sąjunga gali pradėti tyrimą tik tokiu atveju, jeigu laivo pirkėjas yra iš Sąjungos, ir tik jeigu laivas nėra karinis;
- (8) pageidautina nustatyti aiškias ir išsamias normaliosios vertės apskaičiavimo taisykles. Visų pirma, jeigu įmanoma, tokia vertė turėtų būti nustatoma pagal panašaus laivo įprastą pardavimo kainą įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje šalyje. Tikslinga apibrėžti aplinkybes, kurioms esant būtų galima laikyti, kad pardavimas šalies viduje yra nuostolingas, ir jo būtų galima nepaisyti, ir kuriomis galima būtų atsižvelgti į panašaus laivo pardavimą trečiajai šaliai arba į apskaičiuotą normaliąją vertę. Taip pat pageidautina numatyti, kaip teisingai paskirstomos sąnaudos, netgi tik pradėdant veiklą. Apskaičiuojant normaliąją vertę taip pat būtina nurodyti metodiką, pagal kurią nustatomos pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų sumos bei pelno skirtumas, kurie įtraukiami į tokią vertę;
- (9) kad galėtų teisingai taikyti kovos su žalingu įkainojimu teisės aktus, Komisija turėtų imtis visų reikalingų priemonių nustatyti trečiųjų valstybių stambių konglomeratų ir kontroliuojančiųjų bendrovių apskaitos mokesčius, kai būtina nustatyti savikainos struktūrą;
- (10) atrodo, kad nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėms, būtų protinga nustatyti taisykles, pagal kurias tokiu tikslu būtų parenkama tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, ir, jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, pasirūpinti, kad normalioji vertė būtų nustatyta bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu;
- (11) tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimus, kurie turėtų būti atliekami tais atvejais, kai būtina tokią kainą atkurti pagal pirminę atvirosios rinkos kainą;
- (12) norint užtikrinti, kad būtų galima teisingai palyginti eksporto kainą ir normaliąją vertę, patartina įvardyti veiksnius, įskaitant sutartimis numatytas baudas, kurie gali turėti įtakos kainoms ir jų palyginamumui;
- (13) pageidautina nustatyti aiškias ir išsamias gaires dėl veiksmų, kurie gali būti svarbūs nustatant, ar žalingai įkainotas pardavimas padarė materialinę žalą arba sukelia grėsmę, kad žala gali būti padaryta. Įrodinėjant, kad dėl konkretaus pardavimo kainos lygio Sąjungos pramonei buvo padaryta žala, būtina atkreipti dėmesį į kitų veiksmų, ypač į vyraujančių Sąjungos rinkos sąlygų poveikį;
- (14) rekomenduotina apibrėžti terminą „Sąjungos pramonė“ atsižvelgiant į galimybes pagaminti panašų laivą ir nurodyti, kad šalys, susijusios su eksportuotojais, gali būti pašalinamos iš tokios pramonės, ir apibrėžti terminą „susijusios“;
- (15) būtina apibrėžti skundo dėl žalingai nustatytos kainos pateikimo procesines ir materialines sąlygas, taip pat nustatyti, kokių mastu tokio skundo teikimą turėtų paremti Sąjungos pramonė, ir kokia informacija apie laivo pirkėją, žalingą įkainojimą, padarytą žalą ir jos atsiradimo priežastis turėtų būti nurodyta tokiaame skunde. Taip pat tikslinga apibrėžti skundo atmetimo arba nagrinėjimo inicijavimo tvarką;
- (16) tais atvejais, kai žalingai įkainoto laivo pirkėjas yra įsisteigęs kitos Laivų statybos sutarties šalies teritorijoje, skunde taip pat gali būti prašymas, kad tos kitos Sutarties šalies valdžios institucijos pradėtų tyrimą. Toks prašymas, jeigu patvirtintas, turėtų būti perduotas Sutarties šalies valdžios institucijoms;
- (17) tam tikrais atvejais tyrimas pagal šį reglamentą ir Laivų statybos sutartyje numatytomis sąlygomis gali būti pradėtas ir remiantis Laivų statybos sutarties šalies institucijų rašytiniu skundu;

- (18) būtina nustatyti tvarką, pagal kurią suinteresuotosioms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją. Suinteresuotosioms šalims turėtų būti sudaromos plačios galimybės pateikti visus reikiamus įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat pageidautina aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, ir ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotosios šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti reikiamą informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat dera nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuotoji šalis gali gauti kitų suinteresuotųjų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Be to, valstybės narės ir Komisija turi bendradarbiauti, kai renkama informacija;
- (19) būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar žalingo įkainojimo mokestis yra nustatomas, ar ne, nagrinėjimas turi būti baigtas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo tyrimo pradžios arba nuo laivo pristatymo (pagal aplinkybes);
- (20) tyrimas arba nagrinėjimas turėtų būti baigiamas, jeigu žalingo įkainojimo skirtumas yra *de minimis*;
- (21) tyrimas gali būti baigtas ir nenustačius žalingo įkainojimo mokesčio, jeigu žalingai įkainoto laivo pardavimas yra galutinai ir besąlygiškai anuluojamas, arba jeigu priimta bet kuri kita lygiavertė taisomoji priemonė. Vis dėlto, ypač reikia atkreipti dėmesį į būtinybę išvengti grėsmės šiuo reglamentu siekiamam tikslui;
- (22) jeigu yra tenkinamos visos šiuo reglamentu nustatytos sąlygos, laivo statytojui, kurio žalingai įkainoto laivo pardavimas padarė žalos Sąjungos pramonei, sprendimu turėtų būti nustatomas žalingo įkainojimo mokestis, kurio dydis yra lygus žalingo įkainojimo skirtumui. Turėtų būti nustatytos tikslios ir aiškios tokio sprendimo įgyvendinimo taisyklės, įskaitant jo praktiniam įgyvendinimui būtinas priemones, ypač atsakomąsias priemones, jeigu laivų statytojas nesumoka žalingo įkainojimo mokesčio per nustatytą laiką;
- (23) būtina apibrėžti tikslias taisykles, kuriomis vadovaujantis laivų statytojams, kuriems taikomos atsakomosios priemonės, atšaukiama teisė pakrauti ir iškrauti laivus Sąjungos uostuose;
- (24) prievolė sumokėti žalingo įkainojimo mokestį yra įvykdyta tik tada, kai toks mokestis yra visiškai sumokamas arba pasibaigus laikotarpiui, per kurį taikomos atsakomosios priemonės;
- (25) bet kokie pagal šį reglamentą vykdomi veiksmai neturėtų prieštarauti Sąjungos interesams;
- (26) veikdama pagal šį reglamentą Sąjunga turėtų atsižvelgti į būtinybę veikti greitai ir veiksmingai;
- (27) tikslinga numatyti tikrinamuosius vizitus, kad būtų galima patikrinti pateiktą informaciją apie žalingą įkainojimą ir padarytą žalą, su sąlyga, kad tokia apsilankymų tvarka taikoma tik gavus tinkamus atsakymus į klausimus;
- (28) reikia numatyti, kad, jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti mažiau palanki šalims negu tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiavusios;
- (29) reikėtų numatyti tokį konfidencialios informacijos naudojimą, kad nebūtų atskleistos verslo paslaptys;
- (30) būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai atskleidžiami teisę juos gauti turinčioms šalims per tokį laiką, kurio, atsižvelgus į sprendimų priėmimo procesą Sąjungoje, pakanka šalims savo interesams apginti;
- (31) šiame reglamente numatytų procedūrų įgyvendinimui reikalingos vienodos sąlygos, skirtos patvirtinti jam įgyvendinti būtinas priemones pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾,

(¹) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai ir apibrėžtys

1. Žalingo įkainojimo mokestis gali būti taikomas žalingai įkainoto laivo statytojui, kai tokį laivą pardavus pirkėjui iš kitos šalies, nei buvo pagamintas laivas, padaroma žala.
2. Laivas laikomas žalingai įkainotu, jeigu parduoto laivo eksporto kaina yra mažesnė nei lyginamoji panašaus laivo kaina, kai jis įprastinėmis prekybos sąlygomis parduodamas pirkėjui iš eksportuojančios šalies.
3. Šiame reglamente taikomos šios apibrėžtys:
 - a) laivas – bet kuris savaeigis jūrinis laivas, kurio bendroji talpa yra 100 tonų ir daugiau, naudojamas prekėms ar žmonėms gabenti arba specializuotoms paslaugos (pvz., ledlaužiai arba žemsiurbės) teikti, ir bet kuris vilkikas, kurio galia – 365 kW ir daugiau;
 - b) panašus laivas – bet kuris laivas, kuris yra tos pačios rūšies, paskirties ir apytikslio dydžio, kaip ir nagrinėjamas laivas, ir savo ypatybėmis labai panašus į nagrinėjamą laivą;
 - c) ta pati bendroji laivo kategorija – bet kuris tokios pačios rūšies ir paskirties laivas, žymiai besiskiriantis dydžiu;
 - d) pardavimas – turtinės teisės į laivo nuosavybę sukūrimas ar perdavimas, išskyrus atvejį, kai turtinė teisė į nuosavybę yra sukuriama arba išgyjama tik užtikrinimo tikslais suteikiant normalią komercinę paskolą;
 - e) turtinė teisė į nuosavybę apima bet kokią teisę, atsirandančią sutartiniu ar nuosavybės pagrindu, kuri leidžia tokios teisės turėtojui arba turėtojams gauti naudos iš laivo eksploatacijos būdu, iš esmės panašiu į būdą, kuriuo iš laivo eksploatacijos gali gauti naudos jo savininkas. Norint nustatyti, ar toks esminis panašumas yra, *inter alia*, atsižvelgiama į tokius veiksnius:
 - i) sandorio sąlygas ir aplinkybes;
 - ii) pramonės šakoje priimtą komercinę praktiką;
 - iii) ar laivas, kurio atžvilgiu vykdomas sandoris, yra integruotas į teisės turėtojo ar turėtojų veiklą;
 - iv) ar praktiškai yra tikimybė, kad žymią laivo egzistavimo laikotarpio dalį tokios teisės turėtojas ar turėtojai gaus naudos eksploatuodami tokį laivą ir prisiims jo eksploatacijos riziką;
 - f) pirkėjas – bet kuris asmuo arba bet kuri bendrovė, kuri įgyja turtinę teisę į nuosavybę, taip pat ir nuomos ar ilgalaikio laivo be įgulos frachtavimo būdu, kai tai tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su pradiniu perdavimu iš laivo statytojo, įskaitant asmenį arba bendrovę, kuriems pirkėjas priklauso arba yra jų kontroliuojamas, arba kurie pirkėjui duoda nurodymus. Pirkėjas priklauso asmeniui arba bendrovei, jeigu jie turi daugiau nei 50 % pirkėjo turtinių teisių. Asmuo arba bendrovė kontroliuoja pirkėją, jeigu teisiškai arba faktiškai gali pirkėjui taikyti apribojimus arba duoti nurodymus (preziumuojama, kad tokia galimybė yra turint 25 % turtinių teisių). Jeigu pirkėjo nuosavybė yra nurodoma, preziumuojama, kad nėra jokios kitos pirkėjo kontrolės, išskyrus, kai nustatyta kitaip. Bet kuriam laivui pirkti gali būti daugiau nei vienas pirkėjas;
 - g) bendrovė – bet kuri pagal civilinę arba komercinę teisę įsteigta bendrovė ar firma, įskaitant kooperatines organizacijas ir kitus juridinius asmenis, reglamentuojamus viešosios arba privatinės teisės, įskaitant pelno nesiekiančius asmenis;
 - h) „Sutarties šalis“ – bet kuri trečioji valstybė, esanti Laivų statybos sutarties šalimi.

2 straipsnis

Žalingo įkainojimo nustatymas

A. Normalioji vertė

1. Normalioji vertė paprastai yra skaičiuojama pagal kainas, kurias įprastinėmis prekybos sąlygomis už panašų laivą moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

2. Kainos, nustatytos tarp šalių, kurios yra tarpusavyje susijusios arba turi tarpusavio kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastinėmis prekybos sąlygomis ir negali būti naudojamos normaliajai vertei skaičiuoti, nebent būtų nustatyta, kad tokie santykiai šioms kainoms neturi jokio poveikio.

3. Jeigu įprastinėmis prekybos sąlygomis panašūs laivai nėra parduodami, arba jeigu dėl tam tikros padėties rinkoje tokie pardavimai neleidžia tinkamai palyginti kainų, laivo normalioji vertė apskaičiuojama pagal panašaus laivo eksporto įprastinėmis prekybos sąlygomis į atitinkamą trečiąją šalį kainą, jeigu tokia kaina yra tipiška. Jeigu tokio pardavimo į atitinkamą trečiąją šalį nesama, arba tokio pardavimo pagrindu negalima tinkamai palyginti, panašaus laivo normalioji vertė apskaičiuojama pagal laivo gamybos kaštus kilmės šalyje, pridedant pagrįstus pardavimo, bendruosius ir administracinius kaštus ir pelną.

4. Panašaus laivo pardavimas eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba eksportas į trečiąją valstybę kainomis, mažesnėmis už vieneto gamybos kaštus (fiksuitus ir kintančius) kartu su pardavimo, bendraisiais ir administraciniais kaštais, gali būti traktuojamas kaip vykstantis ne įprastinėmis prekybos sąlygomis būtent dėl tokių kainų ir gali būti nepaisomas skaičiuojant normaliąją vertę tik tuo atveju, jeigu yra nustatyta, kad taip parduodama kainomis, neleidžiančiomis padengti visų kaštų per pagrįstą laikotarpį, kuris paprastai turėtų būti penkeri metai.

5. Kaštai paprastai skaičiuojami remiantis tiriamojo laivų statytojo tvarkomais įrašais, jeigu tokie įrašai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus aptariamose valstybėse, ir jeigu matyti, kad tie įrašai pagrįstai atspindi su aptariamo laivo gamyba ir pardavimu susijusius kaštus.

Turi būti atsižvelgiama į pateiktus įrodymus dėl tinkamo kaštų paskirstymo, jeigu matyti, kad tokie paskirstymai praityje buvo panaudoti. Jei nėra tinkamesnio būdo, pirmenybė teikiama kaštų pasiskirstymui apyvartos pagrindu. Jeigu kaštų pasiskirstymas neatsispindi ir šiuo pagrindu, kaštai atitinkamai yra koreguojami dėl tų nesikartojančių kaštų, kurie naudingi ateities ir (arba) dabar gaminamai produkcijai, arba dėl aplinkybių, kuriomis kaštams daro įtaką veiklos pradžia.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių kaštų, taip pat pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo laivų statytojo panašaus laivo gamybą ir pardavimą įprastinėmis prekybos sąlygomis. Jei tokių sumų apskaičiuoti tuo pagrindu neįmanoma, jas galima skaičiuoti pagal:

- a) nustatytą faktinį kitų kilmės šalies gamintojų sumų svartinį vidurkį, susijusį su panašių laivų gamyba ir pardavimu tos valstybės vidaus rinkoje;
- b) faktines sumas, kurias išleidžia tiriamasis laivų statytojas gamindamas ir parduodamas įprastomis prekybos sąlygomis tos pačios bendrosios kategorijos laivus kilmės valstybės vidaus rinkoje;
- c) bet kurią kitą tinkamą būdą, jeigu taip apskaičiuoto pelno suma neviršija pelno, kurį normaliai gauna kiti laivų statytojai parduodami tos pačios bendrosios kategorijos laivus kilmės valstybės vidaus rinkoje.

Be to, pelnas, pridedamas apskaičiuojant vertę, visais atvejais turi būti grindžiamas vidutiniu pelnu, gaunamu per pagrįstą laikotarpį, kuris dažniausiai yra šeši mėnesiai iki ir po tiriamojo pardavimo, ir atspindi pagrįstą tokio pardavimo metu gaunamą pelną. Atliekant tokius apskaičiavimus, bet kuris atvejis yra atmetamas, jei įrodoma, kad pardavimo metu gaunamas pelnas, kurio negalima laikyti pagrįstu.

7. Atsižvelgiant į ilgą laikotarpį tarp sutarties sudarymo ir laivo pristatymo, į normaliąją vertę neįskaičiuojamos faktiški kaštai, kurie, kaip įrodo laivų statytojas, atsirado dėl *force majeure* aplinkybių ir žymiai viršija kaštų padidėjimą, kurį laivų statytojas galėjo pagrįstai numatyti ir atsižvelgti tuo metu, kai buvo nustatomos esminės pardavimo sandorio sąlygos.

8. Jeigu importuojama ne iš rinkos ekonomikos valstybių, ir ypač iš tų, kurioms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755⁽¹⁾, normalioji vertė apskaičiuojama kainos arba apskaičiuotosios vertės trečiojoje rinkos ekonomikos valstybėje arba kainos iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, taip pat ir Sąjungą, pagrindu, o jeigu tai neįmanoma – bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu, taip pat ir pagal kainą, faktiškai mokamą arba mokėtiną Sąjungoje už panašų laivą, tinkamai ją pakoregavus, jei reikia, kad būtų išskaitytas pagrįstas pelno skirtumas.

⁽¹⁾ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 123, 2015 5 19, p. 33).

Tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama ne nepagrįstu būdu, atsižvelgus į bet kurią patikimą atrankos metu turimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į laiko ribas.

Tyrimo dalyvaujančioms šalims netrukus po tyrimo pradžios pranešama apie numatomą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, ir joms suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

B. Eksporto kaina

9. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai mokama arba mokėtina už tiriamąjį laivą.

10. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina yra nepatikima dėl ryšių ar kompensacinio susitarimo tarp laivo statytojo ir pirkėjo arba trečiosios šalies, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią laivas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu laivas nėra perparduodamas nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodamas tokios būklės, kokios buvo iš pradžių parduotas, – bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu.

Tais atvejais, norint apskaičiuoti pagrįstą eksporto kainą, atliekami visų kaštų, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus nuo pirminio pardavimo iki perpardavimo, ir priaugančio pelno koregavimai.

Į koreguojamuosius įeina tie vienetai, kuriuos paprastai patiria pirkėjas, tačiau apmoka bet kuri Sąjungoje ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba turi kompensacinį susitarimą su laivų statytoju ar pirkėju, įskaitant: įprastinius gabenimo, draudimo, priežiūros, krovimo ir pagalbinius kaštus, muitus bei kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už laivo pirkimą; ir pagrįstą ribą pardavimo, bendrųjų ir administracinių kaštų bei pelno skirtumą.

C. Palyginimas

11. Eksporto kaina ir normalioji vertė turi būti palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliekamas tame pačiame prekybos lygmenyje ir pardavimų, vykusių kiek galima mažesniu laiko intervalu, atžvilgiu, kas paprastai reiškia sandorius, įvykusius tris mėnesius iki arba po tiriamojo pardavimo, o jeigu tokių pardavimų nebuvo, – per bet kurią tinkamą laikotarpį. Kiekvienu atveju iš esmės turi būti tinkamai atsižvelgiama į įvairius skirtumus, kurie gali turėti įtakos kainų lyginamumui, įskaitant skirtumus tarp pardavimo nuostatų ir sąlygų, sutartimis numatytas baudas, mokesčius, prekybos lygmenį, kiekius, fizines savybes ir bet kuriuos kitus skirtumus, kurie taip pat turi įtakos kainų lyginamumui. Jeigu 10 dalyje nurodytais atvejais buvo paveiktas kainų lyginamumas, normalioji vertė nustatoma pagal prekybos lygmenį, kuris atitinka apskaičiuotos eksporto kainos prekybos lygmenį, arba deramai atsižvelgiama kaip reikalaujama šioje dalyje. Turi būti vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų ir sutartimis numatytų baudų. Jei dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutas, toks konvertavimas atliekamas pagal pardavimo dienos keitimo kursą, išskyrus atvejį, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinių sandorių rinkose yra tiesiogiai susijęs su aptariamoju eksporto pardavimu – tada taikomas valiutos keitimo kursas, nustatytas išankstiniame pardavimo sandoryje. Šios nuostatos tikslais, pardavimo data laikoma diena, kurią nustatomos esminės pardavimo sandorio sąlygos, paprastai sutarties sudarymo diena. Tačiau jeigu sutarties sąlygos iš esmės pakeičiamos kitą dieną, turėtų būti taikomas tokių pakeitimų dieną galiojęs keitimo kursas. Tokiais atvejais atliekami atitinkami koregavimai, kuriais siekiama atsižvelgti į bet kokią nepagrįstą įtaką žalingo įkainojimo skirtumui, atsiradusią tik dėl keitimo kursų svyravimo tarp pradinės pardavimo dienos ir pakeitimo dienos.

D. Žalingo įkainojimo skirtumas

12. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, žalingo įkainojimo skirtumai paprastai nustatomi lyginant svertinį normaliosios vertės vidurkį su svertiniu visų pardavimo sandorių kainų vidurkiu, arba lyginant individualias normaliąsias vertes su individualiomis eksporto kainomis pagal kiekvieną sandorį atskirai. Tačiau normalioji vertė, apskaičiuota pagal svertinį vidurkį, gali būti lyginama su visų individualių sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri labai skiriasi, priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laikotarpių, ir jeigu šios dalies pirmajame sakinyje nurodyti metodai neatspindėtų viso žalingo įkainojimo masto.

13. Žalingo įkainojimo skirtumas yra ta suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu žalingo įkainojimo skirtumai skiriasi, gali būti apskaičiuotas svertinis žalingo įkainojimo skirtumo vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Jei nėra nurodyta kitaip, pagal šį reglamentą „žala“ yra materialinė žala Sąjungos pramonei, materialinės žalos Sąjungos pramonei grėsmė arba esminės kliūtys tokiai pramonei kurtis ir aiškintina vadovaujantis šio straipsnio nuostatomis.
2. Žala nustatoma remiantis aiškiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:
 - a) pardavimo žemesnėmis kainomis nei normalioji panašių laivų vertė Sąjungos rinkoje poveikį ir
 - b) to pardavimo poveikį Sąjungos pramonei.
3. Vertinant pardavimo žemesne nei normalioji vertė poveikį, reikia atsižvelgti į tai, ar tokio pardavimo kainos buvo žymiai sumažintos, palyginti jas su panašių Sąjungos pramonės gaminamų laivų kainomis, ir ar toks pardavimas smarkiai įtakoja kainų kritimą ar neleidžia joms pakilti, taip, kaip jos būtų pakilusios priešingu atveju. Nė vienas iš tų veiksnių nėra būtinai lemiantis.
4. Jeigu dėl žalingo įkainojimo laivų pardavimas iš daugiau nei vienos valstybės turi būti tiriamas vienu metu, tokių pardavimų poveikis vertinamas apibendrintai tik tada, jei nustatoma, kad:
 - a) nustatytas žalingo įkainojimo skirtumas, apskaičiuotas pagal pirkimus iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 7 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir
 - b) tokių pardavimų poveikį reikia vertinti apibendrintai atsižvelgiant į konkurencijos tarp ne Sąjungos laivų statytojų pirkėjams paroduodamų laivų sąlygas ir konkurencijos tarp tokių laivų ir panašių Sąjungos laivų sąlygas.
5. Vertinant pardavimo kainų, kurios yra žemesnės nei normalioji vertė, poveikį atitinkamai Sąjungos pramonės šakai, taip pat atsižvelgiama į visus atitinkamus ekonominius veiksnius ir pramonės būklę apibūdinančius rodiklius, įskaitant: poveikį, dėl kurio pramonė vis dar stengiasi atsigaivinti nuo praeityje buvusio dempingo, žalingo įkainojimo ar subsidijavimo, faktinį žalingo įkainojimo skirtumo dydį, faktinį ir galimą pardavimo, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų gražos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; veiksnius, turinčius įtakos Sąjungos kainoms; faktinį ir galimą neigiamą poveikį piniginiams srautams, atsargoms, užimtumui, atlyginimams, augimui, galimybėms sukaupti kapitalą ir investuoti. Šis sąrašas nėra išsamus ir vienas ar keli šie veiksniai nėra būtinai lemiantys.
6. Pateikus visus 2 dalyje minimus reikšmingus įrodymus turi būti aišku, kad pardavimas žemesne nei normalioji vertė kaina sukelia ar sukėlė žalą, kaip ji apibrėžta šiame reglamente. Ypač būtina įrodyti, kad 3 dalyje aprašyti kainų lygiai sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Sąjungos pramonei, ir kad tas poveikis yra tokio masto, kad jį būtų galima apibūdinti kaip esminį.
7. Be pardavimo už žemesnę nei normalioji vertė kainą, turi būti įvertinami ir kiti žinomi veiksniai, tuo pat metu darantys žalą Sąjungos pramonei, kad būtų užtikrinta, jog tų veiksnių padaryta žala remiantis 6 dalimi nebūtų laikoma žala, kurią sukėlė pardavimas už kainas, žemesnes nei normalioji vertė, remiantis 6 dalimi. Tuo tikslu galima būtų įvertinti tokius veiksnius, kaip antai: kitų nei eksportuojančios šalies laivų statytojų laivų pardavimo ne žemesnėmis nei normalioji vertė kainomis mastai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, neleistini prekybos būdai tarp trečiosios valstybės ir Sąjungos gamintojų ir konkurencija tarp jų, technologijos pažanga, Sąjungos pramonės produktyvumo ir eksporto plėtra.
8. Pardavimo už kainą, žemesnę nei normalioji vertė, poveikis vertinamas lyginant su Sąjungos pramonės panašių laivų gamyba, kai turimi duomenys leidžia ją įvertinti remiantis tokiais kriterijais, kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu įvertinti tokios gamybos neįmanoma, pardavimo už žemesnę nei normalioji vertė kainą poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios laivų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašūs laivai, apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Reikšmingos žalos grėsmė nustatoma remiantis faktais, o ne vien neargumentuotais tvirtinimais, spėjimais ar tolima tikimybe. Aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio susidarytų padėtis, kai pardavimas už žemesnę nei normalioji vertė kainą galėtų padaryti žalą, turėjo būti aiškiai numatomas ir turi būti neišvengiamas.

Nustatant, ar yra grėsmė, kad bus padaryta reikšminga žala, turėtų būti atsižvelgiama į tokius veiksnius:

- a) ar yra pakankami laisvai disponuojamų laivų statytojo pajėgumų arba neišvengiamo ir žymaus tokių pajėgumų padidėjimo, rodančio tikėtiną žymų pardavimų už žemesnę nei normalioji vertė kainą augimą, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksporto rinkų, galinčių priimti bet kokią papildomą eksportą,
- b) ar laivai yra eksportuojami kainomis, kurios galėtų žymiai sumažinti kainas arba neleisti joms kilti, kas būtų atsitikę kitokiomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidins tolesnio pirkimo iš kitų šalių paklausą.

Nė vienas iš išvardytų veiksnių pats savaime nėra būtinais lemiantis, tačiau įvertintų veiksnių visuma turėtų reikšti, kad tolesni pardavimai už žemesnę nei normalioji vertė kainą yra neišvengiami, ir jeigu nebus imtasi jokių apsaugos veiksmų, bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Sąjungos pramonės apibrėžtis

1. Šiame reglamente terminas „Sąjungos pramonė“ suprantamas kaip nurodantis visus Sąjungos gamintojus, kurie gali turimais pajėgumais pagaminti panašius laivus arba kurių turimi gamybiniai pajėgumai gali būti per priimtina laiką pritaikyti panašių laivų gamybai, arba tuos gamintojus, kurių kolektyvinės galimybės pagaminti panašius laivus sudaro didžiąją Sąjungos pajėgumų gaminti panašius laivus dalį, kaip apibrėžta 5 straipsnio 6 dalyje. Tačiau jeigu gamintojai yra susiję su laivų statytoju, eksportuotojais arba pirkėjais arba patys yra tariamai žalingai įkainoto laivo pirkėjai, terminas „Sąjungos pramonė“ gali būti suprantamas, kaip nurodantis kitus gamintojus.

2. Taikant 1 dalį, gamintojai laikomi susiję su laivų statytoju, eksportuotojais arba pirkėjais tik tuo atveju, jeigu:

- a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą;
- b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
- c) jie kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, kai yra pagrindo tikėti arba įtarti, jog dėl tokių santykių aptariamieji gamintojai veikia skirtingai nei tokiu būdu nesusiję gamintojai.

Pagal šią dalį asmuo laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis gali teisiškai ar faktiškai suvaržyti ar valdyti antrąjį.

3. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Nagrinėjimo inicijavimas

1. Išskyrus 8 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti žalingo įkainojimo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, veikiančių Sąjungos pramonės vardu, skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri perduoda skundą Komisijai. Komisija siunčia valstybėms narėms bet kurio jos gauto skundo kopiją. Skundas laikomas paduotu pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Jeigu nepateikiamas joks skundas, valstybė narė, turėdama pakankamai įrodymų dėl žalingo įkainojimo ir jo sukeltos žalos Sąjungos pramonei, nedelsdama perduoda tokius įrodymus Komisijai.

2. Pagal 1 dalį numatytas skundas paduodamas ne vėliau, kaip:

a) per šešis mėnesius nuo dienos, kai skundo teikėjas sužinojo arba turėjo sužinoti apie laivo pardavimą, kai:

- i) skundo teikėjas buvo pakviestas pateikti pasiūlymą dėl sutarties per bendrą sudėtinį konkursą arba pagal kitokį pasiūlymo teikimo procesą;
- ii) skundo teikėjas faktiškai pateikė pasiūlymą; ir
- iii) skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus;

b) per devynis mėnesius nuo to laiko, kai skundo teikėjas sužinojo arba turėjo sužinoti apie laivo pardavimą, kai nebuvo skelbtas konkursas, tuo atveju, jeigu praėjo ne daugiau kaip šeši mėnesiai nuo to laiko, kai Komisijai arba valstybei narei buvo pateiktas pranešimas apie ketinimą kreiptis pateikiant tuo metu skundo teikėjui pagrįstai prieinamą informaciją, leidžiančią identifikuoti tiriamąjį sandorį.

Skundas jokia būdu negali būti teikiamas vėliau nei šeši mėnesiai nuo laivo pristatymo.

Laikoma, kad skundo teikėjas turėjo žinoti apie parduodamą laivą nuo tada, kai informacija apie tokio sandorio sudarymą kartu su bendra informacija apie laivą buvo paskelbta tarptautinėje prekybos spaudoje.

Taikant šį straipsnį, bendrasis sudėtinis konkursas reiškia konkursą, per kurį potencialus pirkėjas teikia pasiūlymus bent jau visiems jam žinomiems laivų statytojams, kurie gali pagaminti tokį laivą.

3. Pagal 1 dalį paduotame skunde pateikiami įrodymai dėl:

a) žalingo įkainojimo;

b) padarytos žalos;

c) priežastinio ryšio tarp žalingai įkainoto pardavimo ir tariamosios žalos; ir

d) i) kad jeigu laivas buvo parduotas per bendrąjį sudėtinį konkursą, skundo teikėjas buvo pakviestas teikti tokio konkurso pasiūlymą, jis tai faktiškai padarė, ir skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus (t. y. pristatymo data ir techniniai reikalavimai); arba

ii) kad jeigu laivas buvo parduotas taikant bet kurį kitą pasiūlymų teikimo procesą, ir skundo teikėjas buvo pakviestas teikti tokio konkurso pasiūlymą, jis tai faktiškai padarė, ir skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus; arba

iii) kad jeigu nebuvo pakvietimo teikti pasiūlymą kitokia tvarka, nei skelbiant bendrąjį sudėtinį konkursą, skundo teikėjas galėjo pagaminti tokį laivą ir jeigu skundo teikėjas žinojo arba turėjo žinoti apie siūlomą pirkimą, jis ėmėsi matomų pastangų sudaryti pirkimo-pardavimo sandorį su pirkėju, atitinkantį skelbiamo konkurso reikalavimus. Galima laikyti, kad skundo teikėjas žinojo apie siūlomą pirkimą, jeigu įrodoma, kad dauguma tos pramonės šakos atstovų dėjo pastangų sudaryti sandorį su pirkėju dėl tokio laivo pirkimo, arba jeigu įrodoma, kad bendrąją informaciją apie siūlomą pirkimą galima buvo gauti iš tarpininkų, finansininkų, klasifikavimo draugijų, frachtuotojų, prekybos asociacijų ir kitų subjektų, paprastai dalyvaujančių laivų statybos sandoriuose, su kuriais skundo teikėjas palaiko reguliarius ryšius arba turi prekybos reikalų.

4. Skunde pateikiama skundo teikėjui prieinama informacija:
 - a) skundo teikėjo tapatybė ir jo vykdomos panašių laivų statybos Sąjungoje mastai bei vertė. Jei raštiškas skundas pateikiamas Sąjungos pramonės vardu, turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, ir išvardyti visi žinomi panašūs laivų statytojai Sąjungoje ir, kiek įmanoma, turi būti nurodyta, kurią Sąjungos produkcijos dalį pagal mastus ir vertę sudaro tokių statytojų panašių laivų gamyba;
 - b) išsamus tariamai žalingai įkainoto laivo aprašymas, aptariamiosios kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomo aptariamojo laivo pirkėjo tapatybė;
 - c) kainos, kuriomis tokie laivai parduodami kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, kai tinkama, – kainos, kuriomis tokie laivai kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) parduodami trečiajai valstybei (valstybėms), arba apie apskaičiuotą laivo vertę), taip pat informacija apie eksporto kainas arba, kai tinkama, – kainos, kuriomis tokie laivai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui;
 - d) žalingai įkainoto pardavimo poveikis panašių laivų kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio pardavimo tolesnės pasekmės Sąjungos pramonei, sprendžiant pagal atitinkamos pramonės būklę rodančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.
 5. Komisija kiek galima kruopščiau iširia skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir atitikimą reikalavimams, kad nustatytų, ar pakanka įrodymų tyrimui pradėti.
 6. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, koku mastu panašių laivų statytojai Sąjungoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatoma, kad skundas yra paduotas Sąjungos pramonės ar jos vardu. Skundas laikomas paduotu Sąjungos pramonės ar jos vardu, jeigu jam pritaria tie Sąjungos gamintojai, kurių bendra produkcija panašių laivų gamyboje sudaro daugiau nei 50 % visos skundui pritariančios ar nepritariančios Sąjungos pramonės dalies. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Sąjungos gamintojų produkcija nesiekia 25 % visos Sąjungos pramonės, gaminančios panašius laivus, produkcijos.
 7. Kol nėra nuspręsta pradėti tyrimą, valdžios institucijos vengia viešai skelbti apie skundą, kuriuo reikalaujama pradėti tyrimą. Tačiau prieš pradėdant inicijuoti nagrinėjimą, yra informuojamos suinteresuotosios eksportuojančios valstybės valdžios institucijos.
 8. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis Komisija nusprendžia pradėti tyrimą negavus tokį tyrimą inicijuojančio raštiško skundo, paduoto Sąjungos pramonės ar jos vardu, tai daroma, jeigu šiam tyrimui pateisinti yra pakankamai įrodymų apie žalingą įkainojimą, žalą ir priežastinį ryšį, ir jei Sąjungos pramonės dalyvis, kuriam tariamai buvo padaryta žala, atitinka 3 dalies d punkte nurodytus kriterijus.
- Tam tikrais atvejais tyrimas gali būti pradėtas ir remiantis Sutarties šalies valdžios institucijų raštišku skundu. Tokiame skunde pateikiami patvirtinantys įrodymai, kad laivas yra ar buvo žalingai įkainotas, ir kad tariamasis pardavimas Sąjungos pirkėjui žemesne nei normalioji vertė kaina daro ar padarė žalą tokios Sutarties šalies nacionalinei pramonei.
9. Sprendžiant, ar inicijuoti tyrimą, žalingo kainos nustatymo ir padarytos žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu tolesnį tokio atvejo nagrinėjimą pateisinti nepakanka arba žalingo kainos nustatymo, arba padarytos žalos įrodymų.
 10. Skundą galima atsiimti prieš inicijavimą, ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.
 11. Jeigu akivaizdu, kad pakanka nagrinėjimo inicijavimą pagrindžiančių įrodymų, Komisija tai padaro per 45 dienas nuo skundo pateikimo dienos arba, jeigu inicijuojama pagal 8 dalį, – ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo to laiko, kai apie laivo pardavimą buvo sužinota arba turėjo būti sužinota, ir apie tai paskelbia pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, skundo teikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos. Nustačiusi, kad reikia inicijuoti tokį nagrinėjimą, Komisija pateikia informaciją valstybėms narėms.

12. Pranešime apie nagrinėjimo inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomi laivų statytojo ir pirkėjo (-ų) pavadinimai ir valstybės, pateikiamas nagrinėjamo laivo aprašymas, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa svarbi informacija turi būti pateikta Komisijai.

Pranešime nurodoma, per kiek laiko suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu. Jame taip pat nurodoma, per kiek laiko suinteresuotosios šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaudytos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

13. Komisija praneša laivo eksportuotojui, pirkėjui (-ams) ir tokių laivų gamintojams, eksportuotojams ar pirkėjams atstovaujančioms asociacijoms, kurios, kiek jai žinoma, yra suinteresuotos, taip pat šalies, kurios laivo atžvilgiu yra pradamas nagrinėjimas, bei skundo pateikėjų atstovams apie nagrinėjimo inicijavimą ir, deramai saugodama konfidencialią informaciją, pateikia visą pagal 1 dalį gauto raštinio skundo tekstą eksportuotojui ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat laiko informaciją prieinamą kitoms susijusioms suinteresuotosioms šalims, jeigu jos to reikalauja.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Po nagrinėjimo inicijavimo Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, ir, jeigu reikia, su trečiųjų šalių valdžios institucijomis, pradeda tyrimą Sąjungos lygiu. Toks tyrimas apima ir žalingą įkainojimą, ir padarytą žalą, ir jie tiriami kartu.

2. Šalims, gaunančioms klausimynus dėl žalingo įkainojimo tyrimo, suteikiama mažiausiai 30 dienų atsakyti. Eksportuotojams atsakyti skirtas laikas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos, o jis šiuo tikslu laikomas gautu praėjus vienai savaitei nuo tos dienos, kai buvo išsiųstas eksportuotojui arba paduotas eksportuojančios valstybės diplomatiniam atstovui. Šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimo trukmės apribojimus, jeigu šalis nurodo konkrečias tokį pratęsimą pagrindžiančias aplinkybes.

3. Komisija gali prašyti trečiųjų šalių valdžios institucijų ir, jeigu reikia, valstybių narių pateikti informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai siunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrų ar tyrimų rezultatais.

Jei ta informacija yra bendrojo intereso arba jei ją perduoti paprasė kuri nors valstybė narė, Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms. Tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tik nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti trečiųjų šalių valdžios institucijų ir, jeigu reikia, valstybių narių atlikti visas reikalingas patikras ir apžiūras, ypač Sąjungos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jeigu susijusios firmos duoda sutikimą ir jeigu aptariamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas. Panašiai Komisijos pareigūnai gali padėti trečiųjų valstybių pareigūnams atlikti jų pareigas, dėl to susitarus Komisijai ir tokioms valdžios institucijoms.

5. Suinteresuotosios šalys, pranešusios apie save, kaip nurodyta 5 straipsnio 12 dalyje, išklausomos, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia raštišką prašymą jas išklaudyti ir įrodo, kad jos yra suinteresuotosios šalys, kurioms nagrinėjimo baigtis gali turėti įtakos, ir kad yra konkrečių priežasčių, dėl kurių jos turėtų būti išklaustos.

6. Laivų statytojo, pirkėjo (-ų), eksportuojančių valstybių valdžios institucijų atstovų, skundo teikėjų ir kitų suinteresuotųjų šalių, kurios apie save pranešė, kaip nurodoma 5 straipsnio 12 dalyje, prašymu jiems sudaromos galimybės susitikti su šalimis, turinčiomis priešingų interesų, kad būtų pateikti priešingi požiūriai ir paneigiantys argumentai.

Sudarant tokias galimybes paisoma būtinybės išsaugoti konfidencialumą ir atsižvelgiama į šalių patogumą.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas neigiamos įtakos tos šalies bylai nedaro.

Pagal šią dalį suteikta žodinė informacija tai pat paisoma, jeigu ji vėliau yra tinkamai patvirtinama raštu.

7. Skundo teikėjai, laivų statytojas, pirkėjas (-ai) ir kitos suinteresuotosios šalys, kurios apie save pranešė, kaip nurodoma 5 straipsnio 12 dalyje, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, paprašę raštu, gali susipažinti su visa bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateikta informacija (bet ne su Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtais vidaus naudojimo dokumentais), kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 13 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

Tos šalys gali atsilipti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 12 straipsnyje numatytus atvejus, kiek įmanoma labiau tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos tikslumas.

9. Jeigu nagrinėjimo metu atskirai lyginama kiekviena kaina atsižvelgiant į pristatytus panašius laivus, tyrimas užbaigiamas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo jo inicijavimo.

Jeigu nagrinėjamas dar statomas laivas, tyrimas turi būti užbaigtas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo tokio laivo pristatymo.

Tyrimas, kurio metu nagrinėjama apskaičiuotoji vertė, užbaigiamas per vienerius metus nuo jo inicijavimo arba per vienerius metus nuo laivo pristatymo datos – t. y. nuo įvykio, kuris įvyksta vėliau.

Tie laiko apribojimai netaikomi, jeigu laikomasi 16 straipsnio 2 dalies.

7 straipsnis

Nagrinėjimo baigimas nenustatant priemonių, žalingo įkainojimo mokesčių nustatymas ir surinkimas

1. Jeigu skundas atsiimamas, nagrinėjimas gali būti baigtas.

2. Jeigu priemonės yra nereikalingos, tyrimas arba nagrinėjimas baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydama 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Nagrinėjimas baigiamas iš karto, jeigu nustatoma, kad žalingo įkainojimo skirtumas sudaro mažiau nei 2 % eksporto kainos dalies.

4. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad įkainojimas yra žalingas ir dėl to daroma žala, Komisija, laikydamasi 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, laivo statytojui nustato žalingo įkainojimo mokestį. Žalingo įkainojimo mokestis yra lygus apskaičiuoto žalingo įkainojimo skirtumui. Informavusi valstybes nares Komisija imasi jos sprendimui įgyvendinti būtinų priemonių, ypač dėl žalingo įkainojimo mokesčio surinkimo.

5. Laivų statytojas sumoka žalingo įkainojimo mokestį per 180 dienų nuo jam pateikto pranešimo apie nustatytą žalingo įkainojimo mokestį, ir laikoma, kad toks pranešimas buvo gautas per vieną savaitę nuo jo išsiuntimo laivų statytojui dienos. Komisija gali suteikti ir pagrįstai ilgesnį laiką laivų statytojui sumokėti tokį mokestį, jeigu laivų statytojas įrodo, kad sumokėjęs mokestį per 180 dienų jis taps nemokus, arba toks veiksmas prieštarautų teismo prižiūrimai jo reorganizacijai, ir tokiu atveju nuo nesumokėtos mokesčio dalies yra skaičiuojamos palūkanos, kurių dydis yra įplaukos nuo vidutinės trukmės euro obligacijų Liuksemburgo vertybinių popierių biržos antrinėje rinkoje plus 50 bazės taškų.

8 straipsnis

Alternatyviosios taisomosios priemonės

Tyrimas gali būti baigtas nenustatant žalingo įkainojimo mokesčio, jeigu laivų statytojas galutinai ir besąlygiškai anuliuoja žalingai įkainoto laivo pardavimą arba laikosi alternatyvios, lygiavertės Komisijai priimtinos taisomosios priemonės.

Pardavimo sandoris laikomas anuliuotu tik po to, kai visi sutartiniai santykiai tarp šalių, susijusių su konkrečiu sandoriu, yra nutraukti, grąžintas visas atlyginimas, sumokėtas pagal tokį sandorį, ir visos su laivu arba jo dalimis susijusios teisės yra grąžintos laivų statytojui.

9 straipsnis

Atsakomosios priemonės – teisės pakrauti ir iškrauti laivus atšaukimas

1. Jeigu susijęs laivo statytojas nesumoka žalingo įkainojimo mokesčio, nustatyto pagal 7 straipsnį, Komisija tokio laivų statytojo pastatytiems laivams taiko atsakomąsias priemones atšaukdama jo teisę pakrauti ir iškrauti krovinius.

Atsiradus priežasčių taikyti pirmoje pastraipoje nurodytas atsakomąsias priemones, Komisija apie tai pateikia informaciją valstybėms narėms.

2. Sprendimas dėl atsakomųjų priemonių taikymo įsigalioja po 30 dienų po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir yra atšaukiamas, kai laivų statytojas sumoka visą žalingo įkainojimo mokestį. Atsakomosios priemonės taikomos visų laivų, dėl kurių buvo sudarytos sutartys per ketverių metų laikotarpį nuo tokio sprendimo įsigaliojimo datos, atžvilgiu. Kiekvieno laivo atžvilgiu atsakomosios priemonės taikomos ketverius metus nuo jo pristatymo. Tokie priemonių taikymo laikotarpiai gali būti sutrumpinti tik remiantis išvada, padaryta pagal tarptautines ginčų dėl atsakomųjų priemonių taikymo sprendimo procedūras.

Laivus, kurių atžvilgiu atšaukiama teisė pakrauti ir iškrauti, nurodo sprendimas, kurį priima Komisija ir skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Valstybių narių muitinės institucijos neišduoda leidimo pakrauti ir iškrauti laivus, kurių atžvilgiu yra atšaukta teisė pakrauti ir iškrauti.

*10 straipsnis***Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Reglamentą (ES) 2016/1036. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

*11 straipsnis***Tikrinamieji vizitai**

1. Jeigu reikia, Komisija rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų eksportuotojų, laivų statytojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų įrašus ir patikrintų pateiktą informaciją apie žalingą įkainojimą ir žalą. Komisija gali pasirinkti nevykdyti tikrinamojo vizito, jeigu nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.
2. Jeigu reikia, Komisija gali atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, prieš tai gavusi susijusių firmų sutikimą, pranešusi aptariamoms valstybės Vyriausybės atstovams, ir jeigu šie tyrimai neprieštarauja. Gavusi suinteresuotų firmų sutikimą, Komisija nedelsdama praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms firmų, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas apsilankymų datas.
3. Atitinkamoms firmoms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama tikrinamųjų vizitų metu, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo jau vykstant patikrai prašyti išsamesnių duomenų gauti informacijai papildyti.
4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalis, Komisijai padeda valstybių narių, kurios to prašo, pareigūnai.

*12 straipsnis***Nebendradarbiavimas**

1. Tais atvejais, kai bet kuri suinteresuotoji šalis atsisako sudaryti galimybes gauti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente numatytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti padarytos pagal turimus faktus.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, tos informacijos nepaisoma, o gali būti pasiremta turimais faktais.

Suinteresuotosios šalys yra įspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

2. Jei atsakymas nepateikiamas kompiuterine forma, tai nelaikoma nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuotoji šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujamu būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.
3. Suinteresuotosios šalies pateiktos informacijos yra paisoma tada, kai ji nėra visais atžvilgiais tobula, jeigu tokie trūkumai nesukelia pernelyg didelių sunkumų prieiti prie pagrįstai tikslios išvados, jeigu tokia informacija yra pateikta laiku ir gali būti patikrinta, ir jeigu šalis veikė pagal savo galimybes.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaroma galimybė per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Nusprendus, kad paaiškinimai nėra pakankami, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys atskleidžiamos ir išdėstomos skelbiant išvadas.
5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir skaičiuojant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei taip yra įmanoma ir tyrimo trukmė leidžia, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, pavyzdžiui, skelbiamų kainoraščių, oficialiosios pardavimų statistikos ir muitinės deklaracijų duomenimis, arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.
6. Jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja tik iš dalies, ir dėl to negalima gauti svarbios informacijos, tyrimo išvados tokios šalies atžvilgiu gali būti ne tokios palankios, kokios būtų tuo atveju, jei ta šalis būtų tinkamai bendradarbiavusi.

13 straipsnis

Konfidencialumas

1. Visa informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (kadangi jos atskleidimas, pavyzdžiui, suteiktų didelių konkurencinių pranašumų konkurentui arba labai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio informaciją teikiantis asmuo gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, valdžios institucijų turi būti naudojama konfidencialiai, jei tam yra rimta priežastis.
2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tos santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima aiškiai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Išskirtinėmis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma parengti tokios informacijos santraukos. Tokiomis išskirtinėmis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas su išdėstytomis priežastimis, kodėl neįmanoma pateikti santraukos.
3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, bet informacijos teikėjas nenori pateikti šios informacijos arba leisti atskleisti ją visą ar sutrumpintą, tokios informacijos galima nepaisyti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami to nepagrindžiant.
4. Šis straipsnis netrukdo Sąjungos valdžios institucijoms atskleisti bendrojo pobūdžio informacijos, o ypač priežasčių, dėl kurių buvo priimti sprendimai, vadovaujantis šiuo reglamentu, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Sąjungos valdžios institucijos, jeigu reikia tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotųjų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.
5. Komisija, valstybės narės, įskaitant jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė naudoti konfidencialiai, be tokios informacijos pateikėjo specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, arba bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos arba valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.
6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tiktai siekiant tų tikslų, dėl kurių jos buvo prašyta.

14 straipsnis

Atskleidimas

1. Skundo teikėjai, laivų statytojas, eksportuotojas ir pirkėjas (-ai) bei jiems atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali prašyti, kad jiems būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo numatoma rekomenduoti taikyti žalingo įkainojimo mokesčius arba baigti nagrinėjimą ar tyrimą nenustačius mokesčio.

2. 1 dalyje apibrėžti prašymai atskleisti galutinius duomenis yra adresuojami Komisijai raštu ir teikiami per Komisijos nustatytą laiką.

3. Galutiniai duomenys atskleidžiami raštu. Tai turi būti padaryta deramai atsižvelgiant į poreikį užtikrinti konfidencialiosios informacijos apsaugą ir kuo greičiau, paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimas neturi apsunkinti jokio paskesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.

4. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tiksliai tuo atveju, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų, deramai atsižvelgus į reikalo skubumą.

15 straipsnis

Ataskaita

Vadovaudamasi Reglamento (ES) 2016/1036 23 straipsniu, Komisija į savo metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

16 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Šis reglamentas netrukdo taikyti:

- a) specialiųjų taisyklių, išdėstytų Sąjungos ir trečiųjų šalių sudarytuose susitarimuose;
- b) specialiųjų priemonių, jeigu tik tokie veiksmai neprieštaruoja pagal Laivų statybos sutartį numatytiems įsipareigojimams;

2. Tyrimas pagal šį reglamentą nėra atliekamas, ir priemonės nėra taikomos arba jų laikomasi, jeigu tokios priemonės prieštarauja Sąjungos įsipareigojimams pagal Laivų statybos sutartį ar kitus susijusius tarptautinius susitarimus.

Šis reglamentas netrukdo Sąjungai vykdyti savo prievolių pagal Laivų statybos sutarties nuostatas dėl ginčių sprendimo.

17 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 385/96 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo Laivų statybos sutarties įsigaliojimo dienos ⁽¹⁾.

Jis netaikomas atžvilgiu tų laivų, dėl kurių pardavimo sutartys buvo sudarytos iki Laivų statybos sutarties įsigaliojimo datos, išskyrus laivus, dėl kurių pardavimo sutartys buvo sudarytos po 1994 m. gruodžio 21 d. ir kurių pristatymas vykdomas praėjus ilgesniam nei penkeri metai laikotarpiui nuo Sutarties sudarymo datos. Tokių laivų atžvilgiu šis reglamentas netaikomas, jeigu laivų statytojas įrodo, kad pristatymo data buvo nukelta dėl normalių komercinių priežasčių, o ne siekiant išvengti šio reglamento taikymo.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Laivų statybos sutarties įsigaliojimo data bus paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* L serijoje.

I PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNIŲ PAKEITIMŲ SĄRAŠAS

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 385/96

(OL L 56, 1996 3 6, p. 21)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

tik priedo 5 punktas

—

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 385/96	Šis reglamentas
1–4 straipsniai	1–4 straipsniai
5 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos išanginiai žodžiai	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos išanginiai žodžiai
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto išanginiai žodžiai	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto išanginiai žodžiai
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto pirma įtrauka	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto i papunktis
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto antra įtrauka	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto ii papunktis
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto trečia įtrauka	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto iii papunktis
5 straipsnio 2 dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos	5 straipsnio 2 dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos
5 straipsnio 3–10 dalys	5 straipsnio 3–10 dalys
5 straipsnio 11 dalies pirma pastraipa	5 straipsnio 11 dalies pirmas ir antras sakiniai
5 straipsnio 11 dalies antra pastraipa	5 straipsnio 11 dalies trečias sakiny
5 straipsnio 12 dalies pirmas sakiny	5 straipsnio 12 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 12 dalies antras ir trečias sakiniai	5 straipsnio 12 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 1 ir 2 dalys	6 straipsnio 1 ir 2 dalys
6 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 3 dalies antras sakiny	6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 3 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 4 dalies antras sakiny	6 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 4 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	6 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 6 dalies antras sakiny	6 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	6 straipsnio 6 dalies ketvirta pastraipa
6 straipsnio 7 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 7 dalies antras sakiny	6 straipsnio 7 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 8 ir 9 dalys	6 straipsnio 8 ir 9 dalys
7–11 straipsniai	7–11 straipsniai

Reglamentas (EB) Nr. 385/96	Šis reglamentas
12 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	12 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
12 straipsnio 1 dalies antras sakiny	12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
12 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	12 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
12 straipsnio 2–6 dalys	12 straipsnio 2–6 dalys
13 straipsnis	13 straipsnis
14 straipsnio 1 ir 2 dalys	14 straipsnio 1 ir 2 dalys
14 straipsnio 3 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	14 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 3 dalies ketvirtas sakiny	14 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 4 dalis
14a straipsnis	15 straipsnis
15 straipsnis	16 straipsnis
—	17 straipsnis
16 straipsnis	18 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1036**2016 m. birželio 8 d.****dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių
(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽³⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) 1994 m. Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – 1994 m. Susitarimas dėl antidempingo) pateikiamos išsamios taisyklės, ypač kaip apskaičiuoti dempingo dydį, kokia tvarka pradėti ir atlikti tyrimą, taip pat kaip nustatyti ir traktuoti faktus, kaip taikyti laikinąsias priemones, kaip nustatyti ir rinkti antidempingo muitus, kokia turi būti antidempingo priemonių trukmė ir peržiūrų tvarka bei kaip viešai paskelbti informaciją apie antidempingo tyrimus;
- (3) siekiant užtikrinti, kad 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, to susitarimo nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turėtų būti įtrauktos į Sąjungos teisės aktus;
- (4) siekiant išlaikyti Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT) nustatytų teisių ir išipareigojimų pusiausvyrą, Sąjunga, taikydama 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo taisykles, turi atsižvelgti į tai, kaip tas taisykles aiškina pagrindiniai Sąjungos prekybos partneriai;
- (5) pageidautina nustatyti aiškias ir išsamias taisykles, kaip apskaičiuoti normaliąją vertę. Visų pirma visais atvejais tokia vertė turėtų būti nustatoma remiantis tipiškais pardavimo rodikliais įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje. Tikslinga nustatyti, kada šalis gali būti laikoma susijusiomis dempingo nustatymo tikslais. Tikslinga apibrėžti tas aplinkybes, kurioms esant vidaus pardavimai gali būti laikomi nuostolingais ir dėl to gali būti neįtraukiami į skaičiavimus, taip pat aplinkybes, kurioms esant galima naudoti likusių pardavimų rodiklius ar apskaičiuotąją normaliąją vertę, ar pardavimus trečiosioms valstybėms. Taip pat reikėtų nustatyti tinkamo išlaidų paskirstymo sistemą, netgi pradedant veiklą, ir apibrėžti veiklos pradžios momentą bei išlaidų paskirstymo mastą ir būdą. Taip pat, apskaičiuojant normaliąją vertę būtina nurodyti metodus, taikytinus nustatant pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pelno normą, kuri turėtų būti įtraukta į tokią vertę;
- (6) nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėse, reikėtų nustatyti taisykles, kaip šiam tikslui parinkti tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, o jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, numatyti, kad normalioji vertė gali būti nustatoma kitu tinkamu būdu;

⁽¹⁾ 2016 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. gegužės 30 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

⁽³⁾ Žr. I priedą.

- (7) tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimo būdus, kurie turėtų būti atliekami tais atvejais, kuomet būtina perskaičiuoti tą kainą pagal pirmąją atviros rinkos kainą;
- (8) siekiant užtikrinti, kad eksporto kaina ir normalioji vertė būtų lyginamos teisingai, reikėtų išvardyti tuos veiksniai, kurie gali turėti įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, taip pat nustatyti atitinkamas taisykles, kaip ir kada reikėtų jas koreguoti, bei numatyti, kad turėtų būti vengiama dvigubo koregavimo. Taip pat reikėtų numatyti, kad palyginimui gali būti naudojamos vidutinės kainos, nors individualios eksporto kainos taip pat gali būti lyginamos su vidutine normaliaja verte, jeigu jos skiriasi priklausomai nuo pirkėjo, regiono ar laikotarpio;
- (9) pageidautina nustatyti aiškius ir išsamius kriterijus, kuriais remiantis atitinkami veiksniai gali būti laikomi svarbiais nustatant, ar importas dempingo kaina padarė arba gali padaryti materialinę žalą. Įrodinėjant, kad nagrinėjamojo importo apimtys ir kainų dydis padarė žalą Sąjungos pramonei, turėtų būti atsižvelgiama į kitų veiksmų poveikį ir ypač į Sąjungoje vyraujančias rinkos sąlygas;
- (10) patartina apibrėžti terminą „Sąjungos pramonė“ ir numatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat apibrėžti terminą „susijusios“. Be to, būtina numatyti, kurių antidempingo veiksmų bus imtasi Sąjungos regiono gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti;
- (11) būtina nurodyti, kas gali pateikti skundą dėl dempingo, taip pat numatyti, kokių mastu skundą turėtų palaikyti Sąjungos pramonė, ir kokia informacija apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį turėtų būti nurodyta tokia skunde. Taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradedamas tyrimas;
- (12) būtina nurodyti, kokia tvarka suinteresuotosioms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją. Suinteresuotosioms šalims turėtų būti sudaromos tinkamos sąlygos pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat pageidautina aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, o ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotosios šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat tinkama nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuotoji šalis gali gauti kitų suinteresuotųjų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Be to, valstybės narės ir Komisija turėtų bendradarbiauti renkant informaciją;
- (13) būtina išdėstyti aplinkybes, kada gali būti nustatyti laikinieji muitai, nurodant sąlygą, kad laikinuosius muitus galima nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų, bet ne vėliau kaip po devynių mėnesių nuo tyrimo pradžios. Dėl administracinių priežasčių taip pat būtina numatyti, kad bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius muitus arba iš karto devyniems mėnesiams, arba dviem – šešių ir trijų mėnesių – laikotarpiams;
- (14) būtina nurodyti, kokia tvarka priimami išpareigojimai, kurie pašalina dempingą ir žalą, kad nereikėtų nustatyti laikinųjų ar galutinių muitų. Taip pat būtina nustatyti, kokios yra išpareigojimų pažeidimo ar jų atšaukimo pasekmės, ir nurodyti, kad laikinieji muitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai tolesnis tyrimas yra būtinas papildyti išvadoms. Priimant išpareigojimus, būtina užtikrinti, kad siūlomi išpareigojimai ir jų įgyvendinimas nesąlygotų antikonkurencinių veiksmų;
- (15) būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės, tyrimas paprastai turėtų būti baigtas per 12 mėnesių, ir ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo tyrimo pradžios;
- (16) tyrimus ar procedūras reikėtų baigti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga, ir taip pat reikėtų apibrėžti tas situacijas. Jeigu turi būti nustatomos priemonės, reikėtų numatyti tyrimo baigimą ir nurodyti, kad tokios priemonės turėtų būti mažesnės nei dempingo skirtumas, jei jos bus pakankamos pašalinti atsiradusią žalą, taip pat būtina nustatyti, kuriuo būdu skaičiuojamas priemonių lygis atrankos atveju;

- (17) būtina numatyti, kad laikinuosius muitus, jei būtina, galima rinkti atgaline data ir apibrėžti, kokiomis aplinkybėmis gali pririnkti muitus taikyti atgaline data, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių priemonių poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad muitai gali būti taikomi atgaline data tais atvejais, kai pažeidžiami ar atšaukiami įsipareigojimai;
- (18) būtina numatyti, kad priemonės turi baigti galioti po penkerių metų, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikėtų tęsti. Taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, siekiant išsiaiškinti, ar pateisinamas antidempingo muitų sugražinimas. Taip pat reikia nustatyti, kad perskaičiuojant dempingą, dėl ko tenka pakartotinai apskaičiuoti eksporto kainas, muitai neturi būti laikomi išlaidomis, patirtomis nuo importo iki perpardavimo, jei tie muitai atsispindi produktų, kuriems Sąjungoje taikomos priemonės, kainose;
- (19) būtina specialiai numatyti, kad eksporto kainos ir dempingo skirtumai turi būti nustatomi pakartotinai, jeigu muitas yra absorbuojamas eksportuotojo kompensacinio susitarimo formos pagrindu, o priemonės neatsispindi produktų, kuriems Sąjungoje taikomos priemonės, kainose;
- (20) 1994 m. Susitarime dėl antidempingo nėra nuostatų dėl antidempingo priemonių vengimo, nors atskirame GATT Ministrų sprendime vengimas buvo įvardytas kaip problema, kurios sprendimas pavestas GATT Antidempingo komitetui. Ši problema iki šiol nebuvo išspręsta daugiašalėse derybose, ir laukiant Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) Antidempingo komiteto sprendimo, Sąjungos teisės aktuose turėtų būti nuostatų, reglamentuojančių tokią veiklą, net jei tai tebtų produktų surinkimas Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje, kai tokios veiklos pagrindinis tikslas – vengti antidempingo priemonių;
- (21) taip pat pageidautina išaiškinti, kokia veikla sudaro priemonių vengimą. Priemonių gali būti vengiama ir Sąjungoje, ir už jos ribų. Todėl būtina numatyti, kad atleidimai nuo išplėstų muitų, kurie gali būti suteikti importuotojams, taip pat gali būti suteikiami eksportuotojams, kai muitai taikomi dėl vengimo už Sąjungos ribų;
- (22) tikslinga leisti sustabdyti antidempingo priemonių taikymą, jeigu rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to toliau šias priemones taikyti laikinai netinka;
- (23) būtina nustatyti tiriamojo importo registravimą įvežimo metu, kad vėliau tokių produktų importui būtų galima taikyti priemones;
- (24) užtikrinant tinkamą priemonių įgyvendinimą, būtina, kad valstybės narės stebėtų ir praneštų Komisijai apie tiriamųjų produktų arba produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, renkamų šio reglamento pagrindu, sumas;
- (25) tikslinga numatyti, kad apie dempingą ir žalą pateikta informacija tikrinama patikrinimo apsilankymų metu, tačiau tokiems apsilankymams būtina sąlyga – tinkamų atsakymų į pateiktą klausimyną pateikimas;
- (26) svarbu numatyti, kad kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pritaikyti atrankos metodą, siekiant užbaigti tyrimus per nustatytus terminus;
- (27) reikia numatyti, kad jei šalys bendradarbiauja nepakankamai, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų bendradarbiavusios;
- (28) reikėtų numatyti, kad konfidenciali informacija būtų naudojama neatskleidžiant komercinių paslapčių;
- (29) būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai atskleisti šalims, turinčioms teisę susipažinti su tokia informacija, ir kad toks atskleidimas būtų atliekamas tinkamai atsižvelgiant į sprendimų priėmimo Sąjungoje procesą, nustatant tokį terminą, kad šalys galėtų tinkamai apginti savo interesus;

- (30) tikslinga numatyti tokią administracinę sistemą, kur būtų pateikiami duomenys apie priemonių atitikimą Sąjungos interesams, įskaitant vartotojų interesus, ir nustatyti terminus, per kuriuos ši informacija turi būti pateikiama, taip pat apibrėžti atitinkamų šalių teisę susipažinti su tokio pobūdžio informacija;
- (31) šiam reglamentui įgyvendinti reikalingos vienodos laikinųjų ir galutinių muitų patvirtinimo ir tyrimo nenustatant priemonių baigimo sąlygos. Tas priemonės Komisija turėtų priimti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (32) priimant laikinąsias priemones, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį ir jų loginę seką, susijusią su galutinių priemonių patvirtinimu, turėtų būti taikoma patariamoji procedūra. Ji taip pat turėtų būti taikoma išipareigojimų priėmimui, galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimui ir neinicijavimui, priemonių sustabdymui, priemonių sustabdymo pratęsimui ir priemonių atnaujinimui, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį, palyginti su galutinėmis priemonėmis. Tais atvejais, kai delsiant nustatyti priemonės būtų padaryta sunkiai atitaisoma žala, reikia sudaryti galimybę Komisijai priimti nedelsiant taikytinas laikinąsias priemones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Antidempingo muitas gali būti nustatomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala.
2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Sąjungą kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.
3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai atitinkamas produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.
4. Taikant šį reglamentą, terminas „panašus produktas“ yra identiškias produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau yra panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.

2 straipsnis

Dempingo nustatymas

A. NORMALIOJI VERTĖ

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

Kainos tarp šalių, kurios įtariamoms tarpusavyje susijusios arba sudariusios kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis ir nenaudojamos nustatant normaliąją vertę, nebent būtų nustatyta, kad tokie tarpusavyje santykiai neturi įtakos šioms kainoms.

Siekiant nustatyti, ar dvi šalys yra susijusios, galima atsižvelgti į susijusių šalių apibrėžimą, pateiktą Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ⁽¹⁾ 127 straipsnyje.

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui, jeigu tokių pardavimų kiekis sudaro 5 % arba daugiau nagrinėjamojo produkto pardavimų kiekio į Sąjungą. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimties pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška atitinkamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamai kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos.

Gali būti laikoma, *inter alia*, kad egzistuoja ypatinga atitinkamo produkto rinkos situacija, kaip apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdurbimo susitarimas.

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba pardavimai eksportui į trečiąją valstybę kainomis, mažesnėmis už produkto vieneto gamybos išlaidas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas gali būti nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis kainos atžvilgiu ir į juos gali būti neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiomis kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengia visų produkto išlaidų.

Jeigu kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už išlaidas, viršija vidutines svertines tiriamojo laikotarpio išlaidas, tokios kainos laikomos padengiančios visas išlaidas per pagrįstą laikotarpį.

Ilgas laikotarpis paprastai yra vieni metai, bet negali būti trumpesnis kaip šeši mėnesiai, o pardavimais žemiau už vieneto išlaidas laikomi pardavimai pakankamai dideliais kiekiais nurodytu laikotarpiu, kai yra nustatyta, kad vidutinė svartinė pardavimo kaina yra mažesnė už vidutines svertines vieneto išlaidas, arba kad pardavimų žemiau už vieneto išlaidas kiekis sudaro ne mažiau kaip 20 % pardavimų, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

5. Išlaidos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies dokumentais, jeigu tokie dokumentai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus atitinkamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie dokumentai pagrįstai atspindi nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas.

Jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susijusios išlaidos nėra tinkamai atspindėtos atitinkamos šalies dokumentuose, jos bus koreguojamos arba nustatomos remiantis kitų tos pačios valstybės gamintojų ar eksportuotojų išlaidomis arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojama, bet koku kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo išlaidų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama išlaidų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu išlaidos dar neatsispindėjo skirstant išlaidas pagal šią pastraipą, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių išlaidų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (arba) dabar.

⁽¹⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

Tuo atveju, kai per tiriamąjį laikotarpį naujai panaudota didelių papildomų investicijų reikalaujanti įranga ir prastas gamybinių pajėgumų išnaudojimas pradedant veiklą turėjo įtakos sąnaudų dydžiui jų atsipirkimo laikotarpiu, vidutinės sąnaudos veiklos pradžios stadijoje pagal pirmiau minėtas pasiskirstymo taisykles nustatomos tokios stadijos pabaigai, ir įskaičiuojamos į tiriamojo laikotarpio vidutinės svertines produkto sąnaudas, nurodytas 4 dalies antroje pastraipoje. Veiklos pradžios stadijos trukmė apskaičiuojama pagal atitinkamo gamintojo ar eksportuotojo aplinkybes, tačiau negali būti ilgesnė už atitinkamą pradinę sąnaudų atsipirkimo laikotarpio dalį. Tyrimo laikotarpiu koreguojant sąnaudas tokiu būdu, atsižvelgiama į informaciją apie veiklos pradžios stadiją, trunkančią ilgiau nei toks tyrimo laikotarpis, bet tik tuo atveju, jeigu ji yra pateikta prieš patikrinimo apsilankymus ir per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų bei pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sumų negalima nustatyti tokiu būdu, jos gali būti nustatytos bet kuriuo iš šių būdų:

- a) pagal kitų tiriamųjų eksportuotojų ar gamintojų svertinį faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimų kilmės valstybės vidaus rinkoje sumų vidurkį;
 - b) pagal aptariamo eksportuotojo ar gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimų įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sumas;
 - c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios bendrosios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.
7. a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių⁽¹⁾, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Sąjungą, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Sąjungoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus. Kai tinkama, pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri yra to pačio tyrimo objektas.

Pradėjus tyrimą, tiriamosioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

- b) Atliekant su importu iš Kinijos Liaudies Respublikos, Vietnamo ir Kazachstano bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tirama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl atitinkamo panašaus produkto gamybos ir pardavimo vyrauja rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.
- c) Pagal b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, tai yra ar:

— įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į tą sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos vertes,

— įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkiniį,

⁽¹⁾ Įskaitant Albaniją, Armėniją, Azerbaidžaną, Baltarusiją, Gruziją, Kirgiziją, Moldovą, Mongoliją, Šiaurės Korėją, Tadžikiją, Turkmėniją ir Uzbekiją.

- įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę ženklūs iškreipimai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,
- atitinkamoms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės teisės aktai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą, ir
- valiuta konvertuojama pagal rinkos kursą.

Sąjungos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, paprastai per septynis mėnesius, bet ne vėliau kaip per aštuonis mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka šiame punkte nurodytus kriterijus. Tas nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu. Komisija paprastai per 28 savaites nuo tyrimo inicijavimo dienos valstybėms narėms suteikia informaciją apie jos atliktą pagal b punktą paduotų skundų tyrimą.

- d) Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, sprendimai pagal šios dalies b ir c punktus priimami tik dėl šalių, įtrauktų į tyrimą, ir dėl gamintojų, kuriems pagal 17 straipsnio 3 dalį taikomas individualus režimas.

B. EKSPORTO KAINA

8. Eksperto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Sąjungą.

9. Tais atvejais, kai eksperto kainos nėra arba kai eksperto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksperto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.

Tokiais atvejais norint nustatyti patikimą eksperto kainą ties Sąjungos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną.

Išlaidos, kurios gali būti koreguojamos, apima įprastines importuotojo išlaidas, kurias padengia bet kuri kita Sąjungoje ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju arba eksportuotoju, įskaitant įprastines gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, muto mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už prekių importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų skirtumą bei pelną.

C. PALYGINIMAS

10. Eksperto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksperto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, paduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

a) Fizinės savybės

Koreguojama, kai skiriasi atitinkamo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę.

b) Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai

Normaliosios vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar grąžinami, kai produktas eksportuojamas į Sąjungą.

c) Nuolaidos, lengvatos ir kiekiai

Koreguojama dėl nuolaidų ir lengvatų skirtumų, įskaitant nuolaidas, suteiktas atsižvelgiant į kiekių skirtumus, jeigu jos yra tinkamai įvertintos kiekybiškai ir yra tiesiogiai susijusios su tiriamu pardavimu. Gali būti koreguojama ir dėl atidėtų nuolaidų ar lengvatų, jei jos buvo nuolat taikomos ankstesniu laikotarpiu ir atitinka tokioms nuolaidoms ir lengvatoms keliamus reikalavimus.

d) Prekybos lygis

i) Koreguojama, kai skiriasi prekybos lygiai, įskaitant skirtumus OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose, jeigu eksporto kaina, įskaitant apskaičiuotą eksporto kainą, abiejų rinkų paskirstymo tinkle priklauso kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir jei toks skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui; šią įtaką rodo pastovūs ir dideli pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai tarp įvairių prekybos lygių eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Koregavimo suma turi būti pagrįsta tų skirtumų rinkos verte.

ii) Tačiau i papunktyje neapartomis aplinkybėmis, kai esamo prekybos lygio skirtumo neįmanoma įvertinti kiekybiškai, nes eksportuojančių valstybių vidaus rinkose nėra atitinkamų prekybos lygių, arba kai aiškiai matyti, kad kai kurios funkcijos yra susijusios su tokiais prekybos lygiais, kurie nėra naudojami palyginimui, gali būti leista daryti specialųjį koregavimą.

e) Gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomos išlaidos

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su atitinkamų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas.

f) Pakavimas

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su atitinkamo produkto pakavimu susijusios išlaidos.

g) Kreditas

Koreguojama, kai skiriasi išlaidos dėl bet kurio kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams, jeigu tai yra vienas iš veiksnų, į kurį atsižvelgiama nustatant kainas.

h) Išlaidos po pardavimo

Koreguojama, kai skiriasi tiesioginės išlaidos užtikrinant produkto garantinį laiką ir remontą, techninę priežiūrą ir aptarnavimą, kaip numatyta teisės aktuose ir (arba) pardavimo sutartyse.

i) Komisiniai

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekybininkas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

j) Valiutos konvertavimas

Kai dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutą, ji konvertuojama pagal pardavimo dienos valiutų keitimo kursą, išskyrus, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto pardavimu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas. Paprastai pardavimo diena laikoma sąskaitos-faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Valiutos keitimo kurso svyravimų nepaisoma, o eksportuotojams suteikiamas 60 dienų terminas pakoreguoti savo eksporto kainas pagal tiriamuoju laikotarpiu buvusius valiutų kursų pasikeitimus.

k) Kiti veiksniai

Gali būti koreguojama, kai skiriasi kiti nei a–j punktuose numatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui, kaip numatyta pagal šią dalį, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksnių skirtumo.

D. DEMPINGO SKIRTUMAS

11. Laikantis kitų susijusių nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Sąjungą sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Sąjungą kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svartinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Sąjungą sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laikotarpių, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Ši dalis neužkerta kelio naudoti atrankos metodą pagal 17 straipsnį.

12. Dempingo skirtumas yra suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svertinis vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Pagal šį reglamentą terminas „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantamas kaip materialinė žala Sąjungos pramonei, materialinės žalos grėsmė Sąjungos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinamas pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kieki, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, atsižvelgiama į tai, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Vienas ar keli tų veiksnių nėra būtinai lemiami.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo poveikis vertinamas bendrai tik tuomet, jei nustatoma, kad:

a) dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir

b) atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslingai vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį atitinkamai Sąjungos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigausti po dempingo ar subsidijavimo praeityje padaryto poveikio; esamo dempingo skirtumo dydį; esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos ir pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Sąjungos kainoms įtaką darančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to vienas ar keli iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypač būtina įrodyti, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Sąjungos pramonei ir kad tą poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Sąjungos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos; paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai; prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Sąjungos gamintojų; technologijos pažanga ir eksporto plėtra; ir Sąjungos pramonės gamybos našumas.

8. Importo dempingo kaina poveikis vertinamas lyginant su Sąjungos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiais kriterijais kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kaina poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiais perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir turi būti neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius, kaip:

- a) importo dempingo kaina į Sąjungos rinką augimo tempas rodo tikimybę, kad importas žymiai didės;
- b) ar pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis eksporto dempingo kaina į Sąjungą didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui absorbuoti;
- c) importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą;
- d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksnių nėra pats savaime lemiantis, bet apsvarstytų veiksnių visuma yra tokia, kad lemia išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis eksportas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Sąjungos pramonės apibrėžtis

1. Pagal šį reglamentą terminas „Sąjungos pramonė“ suprantamas kaip panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį visos tų produktų Sąjungos produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje, išskyrus:

- a) kai gamintojai yra susiję su produkto tariamai dempingo kaina eksportuotojais arba importuotojais arba patys yra jo importuotojai, terminas „Sąjungos pramonė“ gali būti suprantamas kaip reiškiantis likusius gamintojus;
- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamos produkcijos Sąjungos teritorija gali būti padalinta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda visą ar beveik visą savo pagamintą aptariamo produkto produkciją toje rinkoje, ir

- ii) paklausa toje rinkoje nėra žymiu mastu patenkinama kitose Sąjungos vietose esančių aptariamą produkto gamintojų.

Tokiomis aplinkybėmis gali būti pripažįstama, kad žala egzistuoja, net jei didžiąjai visos Sąjungos pramonės daliai nebuvo padaryta žala, bet jeigu importas dempingo kaina yra nukreipiamas į tokią izoliuotą rinką, ir jeigu importas dempingo kaina yra žalingas visos arba beveik visos produkcijos gamintojams tokioje rinkoje.

2. Taikant 1 dalį, laikoma, kad gamintojai yra susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:
 - a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą;
 - b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
 - c) jie abu kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, jei yra pagrindo manyti ar įtarti, kad atitinkamas gamintojas elgsis kitaip negu nesusiję gamintojai.

Taikant šią dalį, vienas iš jų laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis turi teisinių ar operatyvinių galimybių suvaržyti antrąjį ar jam vadovauti.

3. Kai Sąjungos pramonė suprantama kaip tam tikro regiono gamintojai, eksportuotojams suteikiama galimybė pasiūlyti išpareigojimus pagal 8 straipsnį atitinkamam regionui. Tokiais atvejais vertinant Sąjungos suinteresuotumą priemonių atžvilgiu, specialiai atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitu laiku nepasiūlomas tinkamas išpareigojimas arba susiklosto 8 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos padėtys, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis muitas visai Sąjungai. Tokiais atvejais šių muitų taikymas gali būti apribotas, jei tai yra naudinga, taikant juos tik konkreitiems gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, Sąjungos pramonės vardu pateiktą skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Bet kokio gauto skundo nuorašą Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotu pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi nesant skundo, jeigu valstybė narė turi pakankamai dempingo arba jo sukeltos žalos Sąjungos pramonei įrodymų, ji nedelsiant juos perduoda Komisijai.

2. Pateikiant 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamą žalos įrodymus. Skunde turi būti pateikti šie duomenys, jei jie yra prieinami pareiškėjui:

- a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto kiekio bei vertės apibūdinimas, lyginant su Sąjungos produkcija. Kai raštiškas skundas pateikiamas Sąjungos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, išvardijant visus žinomus panašaus produkto gamintojus Sąjungoje (arba panašaus produkto Sąjungos gamintojų asociacijas) ir kiek įmanoma konkrečiau nurodant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto kiekį ir vertę, lyginant su Sąjungos produkcija;

- b) išsamus produkto tariamai dempingo kaina aprašymas, jį gaminančios ar eksportuojančios aptariamoms valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;
- c) apie kainas, kuriomis parduodamas aptiriamas produktas jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, kur tinkama, apie kainas, kuriomis produktas parduodamas iš gaminančios ar eksportuojančios jį valstybės (valstybių) į trečiąją valstybę (valstybes) arba apie produkto apskaičiuotą vertę), taip pat apie eksporto kainas arba kitu atveju – apie kainas, kuriomis produktas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui Sąjungoje;
- d) apie produkto tariamai dempingo kaina importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei pagal atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir adekvatumą.

4. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, koku mastu panašaus produkto Sąjungos gamintojai pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatoma, kad skundas yra paduotas Sąjungos pramonės arba Sąjungos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotu Sąjungos pramonės arba Sąjungos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Sąjungos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visos skundai pritariančių ar nepritariančių Sąjungos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Sąjungos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Sąjungos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

5. Institucijos, iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, apie gautą skundą dėl tyrimo inicijavimo viešai neskelbia. Tačiau gavus reikiamais dokumentais pagrįstą skundą, prieš pradėdant tyrimą pranešama atitinkamos eksportuojančios valstybės valdžiai.

6. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis Komisija nusprendžia pradėti tyrimą negavus Sąjungos pramonės subjektų arba jų vardu paduoto rašytinio skundo, kuriuo reikalaujama pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis pakankamais įrodymais apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį, kaip nurodyta 2 dalyje, tokiam tyrimo pradėjimui pagrįsti. Nustačiusi, kad reikia inicijuoti tokį tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

7. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % rinkos dalies, nebent importas iš visų tokių valstybių kartu sudarytų 3 % ar daugiau Sąjungos suvartojimo.

8. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

9. Jeigu tampa aišku, kad pakanka įrodymų tyrimo procedūrų inicijavimui pagrįsti, Komisija jas pradeda per 45 dienas nuo skundo padavimo dienos ir apie tai paskelbia pranešime *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, skundo teikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos. Komisija paprastai per 21 dieną nuo skundo pateikimo Komisijai dienos suteikia informaciją valstybėms narėms apie jos atliktą skundo tyrimą.

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir atitinkamos valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai.

Jame nurodoma, per kokį laiką suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, jei į tokias nuomones bei informaciją turi būti atsižvelgta tyrimo metu. Jame taip pat nurodoma, per kokį laikotarpį suinteresuotosios šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaudytos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojams ar importuotojams atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra susiję, taip pat eksportuojančios valstybės atstovams ir skundo pateikėjams apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotosioms susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypatingai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tik eksportuojančios valstybės institucijoms arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

12. Dėl antidempingo tyrimo netrukdoma muitinės procedūroms.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Sąjungos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu.

Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios.

Į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.

2. Klausimynus dėl antidempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. Eksportuotojams terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos ir laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gavo per vieną savaitę nuo jo išsiuntimo eksportuotojui arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei dienos. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai išsiunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrinimų ar tyrimų rezultatais.

Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprasčiau kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tik nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas apžiūras ir patikrinimus, ypač importuotojų, prekybininkų ir Sąjungos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jeigu atitinkamos įmonės duoda sutikimą, ir jeigu aptariamoms valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Jei Komisija arba valstybė narė to prašo, Komisijos pareigūnams suteikiami įgaliojimai padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuotoji šalis, pranešusi apie save 5 straipsnio 10 dalyje numatyta tvarka, išklausiama, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laikotarpį pateikia raštišką prašymą ją išklausti, įrodydama, kad ji yra suinteresuota, nes tyrimo išvados gali turėti įtakos, ir kad yra svarbių priežasčių ją išklausti.

6. Importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios valstybės valdžios atstovams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė kaip numatyta 5 straipsnio 10 dalyje, paprašius, sudaromos tinkamos galimybės priešingų interesų turinčioms šalims susitikti, pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus.

Suteikiant tokias galimybes užtikrinamas konfidencialumas ir atsižvelgiama į patogumą šalims.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai.

Į pagal šią dalį pateiktą žodinę informaciją atsižvelgiama tuo atveju, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujanti asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė 5 straipsnio 10 dalyje nurodyta tvarka, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

Tokios šalys gali atsiliesti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, kiek įmanoma yra tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienus metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl išipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.

7 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti jeigu:

- a) pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros;
- b) suinteresuotosioms šalims apie tai pranešta ir sudaryta tinkama galimybė pateikti informaciją bei pastabas remiantis 5 straipsnio 10 dalimi;
- c) preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala Sąjungos pramonei; ir
- d) ginant Sąjungos interesus būtina užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

2. Laikinojo antidempingo muto dydis negali viršyti preliminariai nustatyto dempingo skirtumo ir turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muto dydžio pakaks pašalinti žalą Sąjungos pramonei.

3. Atitinkami produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Sąjungoje tik pateikus garantiją, kad laikinieji muitai bus sumokėti.

4. Komisija priima laikinas priemones laikydama 15 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

5. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsiant įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies sąlygos, Komisija per ne ilgesnį kaip penkių darbo dienų laikotarpį nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatyti laikinieji antidempingo muitai.

6. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešioms mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trims mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyniems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja ar, Komisijai apie tai pranešus, neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelę susijusios prekybos dalį.

8 straipsnis

Įsipareigojimai

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija, laikydamosi 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patarimosios procedūros, gali priimti bet kurio eksportuotojo tenkinančius pasiūlymus dėl savanoriškų įsipareigojimų peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei ji įsitikina, kad taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.

Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, atitinkamai laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, arba galutiniai muitai, nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkamam nagrinėjamųjų produktų, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo (su vėlesniais pakeitimais) nurodytų bendrovių, importui.

Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidėjimo užtektų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.

2. Komisija gali skatinti įsipareigoti, bet joks eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tai, jog eksportuotojai nesisiūlo ar paskatinti nesutinka įsipareigoti, jokiu būdu nedaro neigiamos įtakos bylos nagrinėjimui.

Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu importas dempingo kaina tęsis. Eksportuotojų įsipareigojimai nėra skatinami ar priimami, jeigu dempingas ar jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti.

Išskyrus ypatingomis aplinkybėmis, įsipareigojimai negali būti pasiūlomi pasibaigus 20 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų laikotarpiui.

3. Nebūtina priimti pasiūlytų įsipareigojimų, jeigu tai nepraktiška, kaip antai, jeigu esamų ar galimų eksportuotojų yra labai daug, arba dėl kitų priežasčių, įskaitant ir dėl bendros politikos. Atitinkamam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmeti jo pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Įsipareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniame sprendime.

4. Šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialias tų įsipareigojimų versijas, kad apie juos būtų galima pranešti kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Jeigu įsipareigojimai priimami, tyrimas baigiamas. Komisija baigia tyrimą laikydamosi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Jeigu įsipareigojimai priimami, dempingo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nenustačius dempingo ar žalos, įsipareigojimas automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai dempingo ar žalos faktai nenustatomi iš esmės dėl priimto įsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad įsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laikotarpį.

Nustačius dempingą ar žalą, išipareigojimo laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio išipareigojimas buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie to išipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas išipareigojimo pažeidimu.

8. Jeigu atliekant tyrimą, kai kurių eksportuotojų išipareigojimai priimami, pagal 11 straipsnio nuostatas laikoma, kad tokie išipareigojimai pradeda galioti tą dieną, kai tyrimas užbaigiamas eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai išipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus išipareigojimą arba Komisijai atsiėmus išipareigojimą, išipareigojimo priėmimo atsisakoma atitinkamai Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 7 straipsnį, arba galutinis muitas, nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai su sąlyga, kad atitinkamam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai išipareigojimą atsiėmė pats eksportuotojas. Nusprendusi atsisakyti išipareigojimo, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Kiekviena suinteresuotoji šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, jog išipareigojimas pažeistas. Paskesnis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar išipareigojimas pažeistas, ar ne, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, tačiau ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas prašymas.

Komisija gali prašyti kompetentingų valstybių narių institucijų padėti vykdyti išipareigojimų stebėseną.

10. Jeigu yra pagrindo manyti, kad išipareigojimas yra pažeidžiamas, arba jei išipareigojimas pažeistas arba atsiimtas, kai nebuvo baigtas tokį išipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 7 straipsniu ir remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muitas.

9 straipsnis

Tyrimo baigimas netaikant priemonių; galutinių muitų nustatymas

1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti baigtos, jeigu toks baigimas neprieštarauja Sąjungos interesams.

2. Jeigu apsaugos priemonės nebūtinios, tyrimas arba procedūra baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu atitinkamų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Atliekant tas pačias tyrimo procedūras ir nustačius, kad dempingo skirtumas yra mažiau nei 2 % procentais išreikštos eksporto kainos, tyrimas nedelsiant baigiamas, bet tik tyrimas, kai skirtumas nesiekia 2 % individualių eksportuotojų atžvilgiu, be to, jie išlieka procedūrų objektu ir jų atžvilgiu gali būti atliktas pakartotinis tyrimas pagal 11 straipsnį, atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą atitinkamos valstybės atžvilgiu.

4. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei pagal 21 straipsnį reikia imtis priemonių, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, nustato galutinį antidempingo muitą. Kai galioja laikinieji muitai, Komisija inicijuoja tą procedūrą ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos.

Antidempingo maito suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei tokio mažesnio maito pakaktų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.

5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas nustatomas nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių išpareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento sąlygas.

Reglamente, kuriuo nustatomos antidempingo priemonės, nustatomas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jei tai nepraktiška, – atitinkamai valstybei, iš kurios tiekiamas. Vis dėlto tiekėjai, kurie teisiškai yra atskiri nuo kitų tiekėjų arba nuo valstybės, muto nustatymo tikslais gali būti laikomi vienu subjektu. Taikant šią pastraipą galima atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip tiekėjų ir valstybės ar tiekėjų tarpusavio struktūriniai ar korporatyvūs ryšiai, valstybės kontrolė ar esminė įtaka kainodarai ir gamybai arba ekonominė valstybės, iš kurios tiekiamas, santvarka.

6. Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, antidempingo muitas, taikomas importuojamiems eksportuotojų ar gamintojų, kurie pranešė apie save pagal 17 straipsnį, bet nebuvo įtraukti į tyrimą, produktams, neturi būti didesnis už vidutinį svertinį dempingo skirtumą, nustatytą atrinktomis šalimis, neatsižvelgiant į tai, ar toms šalims taikoma normalioji vertė buvo nustatyta remiantis 2 straipsnio 1–6 dalimis ar 2 straipsnio 7 dalies a punktu.

Taikydama šią dalį, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų.

Individualūs muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam suteiktas individualus režimas, kaip numatyta 17 straipsnyje.

10 straipsnis

Taikymas atgaline data

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 7 straipsnio 1 dalį arba – priklausomai nuo aplinkybių – pagal 9 straipsnio 4 dalį priimta priemonė, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu buvo taikomas laikinasis muitas, o galutiniai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir žala, nepriklausomai nuo to, ar bus nustatytas galutinis antidempingo muitas, Komisija nusprendžia, kokia laikinojo muto dalis turi būti galutinai surinkta.

Tuo tikslu „žala“ neapima nei materialinių kliūčių Sąjungos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik pritaikius laikinąsias priemones buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtėmis, bet kurios laikinai mokamos sumos turi būti nerenkamos, o galutiniai muitai gali būti nustatomi tik nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta tokia grėsmė ar materialinės kliūtys.

3. Jeigu galutinis antidempingo muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinis rezultatas yra neigiamas, laikinasis muitas nepatvirtinamas.

4. Galutinis antidempingo muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu:

a) importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį;

b) Komisija suteikė atitinkamiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas;

- c) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir
- d) greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimties ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muito atstatomąjį poveikį.
5. Pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimus, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, išleistiems į laisvą apyvartą likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muitas atgaline data netaikomas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.

11 straipsnis

Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų gražinimai

1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tik tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeltą dempingą.
2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos nustatymo arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonių galiojimo termino peržiūra pradeda Komisijos iniciatyva arba Sąjungos gamintojų prašymu arba jų vardu pateikus prašymą, ir tokia priemonė galioja iki tos peržiūros pabaigos.

Priemonių galiojimo termino peržiūra pradeda, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas ir žala, įrodymai, kad tik pritaikytos priemonės iš dalies arba visiškai pašalino žalą, arba įrodymai, kad susidariusi eksporto situacija arba rinkos sąlygos rodo tolesnio žalą sukeltą dempingo tikimybę.

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir Sąjungos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstyti problemas pakomentuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę dėl priemonių galiojimo pabaigos.

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Sąjungos gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros pagal antros pastraipos nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės nustatymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienu metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Sąjungos gamintojo prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradeda, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebeįpakanka – žalą sukeltam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali, *inter alia*, apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekama norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Tuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.

4. Peržiūra atliekama taip pat ir norint nustatyti individualius dempingo skirtumus naujiems aptariamose eksportuojančioje valstybėje esantiems eksportuotojams, kurie to produkto neeksportavo tiriamuoju laikotarpiu, kurio pagrindu taikomos priemonės.

Peržiūra pradedama, jeigu naujasis eksportuotojas arba gamintojas gali patvirtinti, kad nėra susijęs su jokia eksportuojančioje valstybėje esančiu eksportuotoju ar gamintoju, kuriam dėl to produkto taikomos antidempingo priemonės, ir kad iš tikrųjų eksportavo į Sąjungą po tiriamojo laikotarpio, arba jeigu jis gali įrodyti, kad yra prisiėmęs neatšaukiamą sutartinę prievolę eksportuoti didelį kiekį į Sąjungą.

Peržiūra dėl naujojo eksportuotojo pradedama ir atliekama pagreitintai, prieš tai suteikus galimybę Sąjungos gamintojams pareikšti pastabas. Komisijos reglamentu, pradedančiu peržiūrą, panaikinamas muitas, kuris galiojo atitinkamo naujojo eksportuotojo atžvilgiu, iš dalies keičiamas reglamentas, kuriuo toks muitas buvo nustatytas, ir nurodoma registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas, kad antidempingo muitus būtų galima surinkti atgaline data – nuo peržiūros pradžios, jeigu atliekant tą peržiūrą tokio eksportuotojo atžvilgiu būtų nustatytas dempingas.

Šios dalies nuostatos netaikomos, jeigu muitai nustatyti pagal 9 straipsnio 6 dalies nuostatas.

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal 2, 3 ir 4 dalis atliekamai peržiūrai.

Pagal 2 ir 3 dalis vykdomos peržiūros atliekamos nedelsiant ir užbaigiamos paprastai per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 2 ir 3 dalis visada užbaigiamos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios.

Peržiūros pagal 4 dalį visais atvejais užbaigiamos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios.

Jei pagal 2 dalį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 3 dalį tose pačiose procedūrose, pagal 3 dalį atliekama peržiūra baigiama tuo metu kaip ir peržiūra pagal 2 dalį.

Jei tyrimai neužbaigiami per antroje, trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodytus terminus, priemonės:

- nustoja galioti atliekant tyrimus pagal 2 dalį,
- nustoja galioti vienu metu atliekant tyrimus pagal 2 ir 3 dalis, kai pagal 2 dalį tyrimas buvo pradėtas tose pačiose procedūrose jau vykstant peržiūrai pagal 3 dalį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba
- lieka nepakitusios, atliekant tyrimus pagal 3 ir 4 dalis.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galioti ar išliekančias priemones yra skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6. Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija. Komisija, laikydama 15 straipsnio 2 dalyje nustatytos patariamiosios procedūros, nusprendžia, ar inicijuoti peržiūrą pagal šio straipsnio 2 dalį. Kai tik veiklos vykdytojas arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo pagrindžiamas peržiūros inicijavimas pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia peržiūrėti tolesnį priemonių taikymą, Komisija taip pat suteikia informaciją valstybėms narėms.

Atsižvelgiant į peržiūros rezultatus ir laikantis 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priemonės panaikinamos arba paliekamos galioti pagal šio straipsnio 2 dalį, arba panaikinamos, paliekamos galioti arba iš dalies keičiamos pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis.

Jeigu priemonės panaikinamos ne visai valstybei apskritai, o individualiems eksportuotojams, tokių eksportuotojų atžvilgiu toliau vyksta nagrinėjimas ir gali būti automatiškai pakartotas tyrimas pagal šį straipsnį atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą tos valstybės atžvilgiu.

7. Jeigu priemonių peržiūra pagal 3 dalį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 2 dalyje, tokia peržiūra taip pat apima ir 2 dalyje išdėstytas aplinkybes.

8. Neatsižvelgiant į 2 dalį, importuotojas gali prašyti, kad jam būtų grąžinti jo sumokėti muitai, kai įrodoma, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojantį muitą.

Importuotojas prašymą grąžinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikia Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kai buvo galutinai priimtas sprendimas surinkti garantijomis užtikrintas laikinųjų muitų sumas. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokią prašymą Komisijai.

Prašymas dėl sumokėto maito grąžinimo laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie prašomą grąžinti sumokėtų antidempingo muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos skaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti įrodymai apie eksportuotojo ar gamintojo, kuriam taikomas tas maitas, produkto normaliąją vertę ir eksporto į Sąjungą kainą nustatyti atitinkamu laikotarpiu. Jeigu importuotojas nėra susijęs su atitinkamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant, arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad dempingo skirtumas buvo sumažintas arba pašalintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami tai patvirtinantys įrodymai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laikotarpį, prašymas atmetamas.

Komisija nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kokią maito dalį grąžinti, arba gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą, o tokios peržiūros, kuri atlikta pagal tokioms peržiūroms taikytinas nuostatas, metu gauta informacija ir nustatytais faktais remiamasi nustatant, ar reikia grąžinti muitą ir kokią jo dalį reikia grąžinti. Baigusi prašymo tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Muitai grąžinami paprastai per 12 mėnesių, bet ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kada produkto, kuriam taikomas antidempingo maitas, importuotojas pateikė reikiamais įrodymais paremtą prašymą grąžinti muitą.

Priklausančias grąžinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos.

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar maito grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas maitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, ir ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.

10. Atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį, Komisija pagal 2 straipsnį išnagrinėja eksporto kainų patikimumą. Tačiau kai yra nuspręsta apskaičiuoti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija apskaičiuoja ją neatimdama sumokėtų antidempingo muitų sumos, kai pateikiami galutiniai įrodymai, kad šis maitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Sąjungoje kainose.

12 straipsnis

Absorbicija

1. Kai Sąjungos pramonės subjektai ar kita suinteresuotoji šalis pateikia, paprastai per dvejus metus nuo priemonių įsigaliojimo, pakankamai informacijos, įrodančios, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto į Sąjungą produkto perpardavimo ar tolesnio pardavimo kainos nepakito ar pakito nepakankamai, Komisija gali atnaujinti tyrimą, siekdama iširti, ar priemonė turėjo poveikį pirmiau minėtoms kainoms. Kai tik suinteresuotoji šalis pateikia pakankamai informacijos, kuria pagrįdžiamas tyrimo atnaujinimas, ir Komisija baigia šios informacijos tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Pagal pirmoje pastraipoje nustatytas sąlygas tyrimą taip pat galima atnaujinti Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

2. Pagal šį straipsnį atliekant pakartotinį tyrimą, eksportuotojams, importuotojams ir Sąjungos gamintojams sudaroma galimybė paaiškinti padėtį dėl perpardavimo kainų ir tolesnio pardavimo kainų. Nusprendus, kad dėl priemonių minėtos kainos turėjo pakisti, siekiant pašalinti anksčiau pagal 3 straipsnį nustatytą žalą, eksporto kainos iš naujo įvertinamos pagal 2 straipsnį, o dempingo skirtumai perskaičiuojami iš naujo atsižvelgiant į pakartotinai įvertintas eksporto kainas. Nusprendus, kad 12 straipsnio 1 dalies sąlygos susidaro dėl eksporto kainų kritimo, kuris įvyko po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, dempingo skirtumai gali būti perskaičiuojami siekiant atsižvelgti į tokias mažesnes eksporto kainas.

3. Kai pagal šį straipsnį atliktas pakartotinis tyrimas rodo, kad dempingas išaugo, Komisija, laikydamosi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali pakeisti galiojančias priemones atsižvelgdama į naujas išvadas dėl eksporto kainų. Pagal šį straipsnį nustatyto antidempingo muito suma negali daugiau nei du kartus viršyti iš pradžių nustatytos muito sumos.

4. Atitinkamos 5 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos visiems pagal šį straipsnį atliekamiems pakartotiniams tyrimams, tik šie tyrimai turi būti atliekami nedelsiant ir užbaigiami paprastai per šešis mėnesius nuo tokio pakartotinio tyrimo pradžios. Bet koku atveju šie pakartotiniai tyrimai visada užbaigiami per devynis mėnesius nuo pakartotinio tyrimo pradžios.

Jei pakartotinis tyrimas neužbaigiamas per pirmoje pastraipoje nurodytus terminus, priemonės lieka nepakeistos. Pranešimas apie pagal šią dalį išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Į tariamus normaliosios vertės pokyčius pagal šį straipsnį atsižvelgiama tik tuo atveju, jei visa atitinkamai įrodymais pagrįsta informacija apie peržiūrėtas normaliąsias vertes pateikiama Komisijai per pranešime apie tyrimo inicijavimą nurodytą laikotarpį. Jeigu tiriant reikia pakartotinai išnagrinėti normaliąsias vertes, iki pakartotinio tyrimo pabaigos gali būti reikalaujama registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis

Vengimas

1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių, arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikomos priemonės, arba tų produktų sudėtinėms dalims.

Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo muito, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos iš individualių muitų valstybėse, kurioms taikomos priemonės.

Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Sąjungos arba tarp individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Sąjungos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik muito nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Trečioje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima:

- a) nežymius atitinkamo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad pakeitimai nepakeičia esminių produkto savybių;
- b) produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes;
- c) eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo produktus į Sąjungą per gamintojus, kurie naudojami individualių muitų tarifais, žemesniais už tuos, kurie taikomi gamintojo produktams;
- d) esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimą surinkimo operacijomis Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

- a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradėdant antidempingo tyrimą, o atitinkamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir
- b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir
- c) taisomasis muto poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytais normaliosiomis vertėmis.

3. Tyrimai pagal šį straipsnį pradami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksmų. Tyrimas pradamas Komisijai priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodyta muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Kai tik suinteresuotoji šalis arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo pagrindžiamas tyrimo inicijavimas, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia inicijuoti tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Tyrimus atlieka Komisija. Komisijai gali padėti muitinės institucijos; tyrimas baigiamas per devynis mėnesius.

Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių taikymo išplėtimą, Komisija tai atlieka laikydama 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba kurią buvo pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų inicijavimo ir atlikimo taikomos remiantis šiuo straipsniu.

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima bendrovės, kurioms suteiktos išimtis.

Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimų pradžios.

Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už Sąjungos ribų, išimtis gali būti suteikiamos atitinkamo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad jie nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie dalyvauja vengimo veiksmuose, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta Sąjungoje, išimtis gali būti suteikiamos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Tos išimtys suteikiamos Komisijos sprendimu ir galioja tame sprendime nurodytą laikotarpį bei jame nurodytomis sąlygomis. Baigusi tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Jei laikomasi 11 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų, išimtys taip pat gali būti suteikiamos pasibaigus tyrimui, lemiančiam priemonių išplėtimą.

Jeigu nuo priemonės išplėtimo praėjo bent vieni metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti pradėti priemonių išplėtimo peržiūrą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 11 straipsnio 5 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 11 straipsnio 3 dalį.

5. Jokia šio straipsnio nuostata netrukdo įprastu būdu taikyti galiojančių nuostatų dėl maito mokesčių.

14 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir pagal tokius kitus kriterijus, kurie yra išdėstyti tokius muitus nustatančiuose reglamentuose. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų.

Jokiam produktui nėra taikomi kartu ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti atstatyti tą pačią padėtį, susidariusią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai, taip pat reglamentai arba sprendimai, kuriais priimami išsipareigojimai arba baigiami tyrimai ar procedūros, skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tokiuose reglamentuose arba sprendimuose, neįtraukiant konfidencialios informacijos, visų pirma pateikiami atitinkamų eksportuotojų, jei įmanoma, arba valstybių pavadinimai, produkto aprašas bei svarbių su dempingo ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju žinomoms suinteresuotosioms šalims išsiunčiamas tokio reglamento ar sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos peržiūroms.

3. Specialios nuostatos, ypač dėl bendros kilmės sąvokos apibrėžties, pateiktos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁾, gali būti priimtos pagal šį reglamentą.

4. Atsižvelgiant į Sąjungos interesus, pagal šį reglamentą nustatytos priemonės Komisijos sprendimu, laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros, gali būti laikinai sustabdytos devyniems mėnesiams. Komisija, laikydama 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros, gali pratęsti laikiną sustabdymą papildomam ne ilgesniam kaip vienų metų laikotarpiui.

Priemonės gali būti laikinai sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikino sustabdymo, ir jeigu Sąjungos pramonės subjektams buvo sudaryta galimybė pareikšti tas pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Priemonių taikymas gali būti bet kada atnaujintas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros, jeigu laikino sustabdymo priežastis išnyko.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

5. Komisija, per tinkamą laiką informavusi valstybes nares, gali nurodyti muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo tos registracijos datos. Importas pradedamas registruoti, kai Sąjungos pramonė pateikia prašymą, kuriame yra pakankamai įrodymų tokiam veiksmui pateisinti. Registracija įvedama reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, numatoma galimos būsimos prievolės suma. Registruoti importą privaloma ne ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės atsiskaito Komisijai apie tiriamųjų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, renkamų pagal šį reglamentą, sumas.

7. Nedarydama poveikio 6 daliai, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, kiekvienu konkrečiu atveju, teiktų informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui stebėti. Šiuo atveju taikomos 6 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems duomenims, valstybių narių pateikiamiems pagal šį straipsnį, taikomos 19 straipsnio 6 dalies nuostatos.

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 4 straipsniu.
5. Remiantis Reglamente (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai siekiant patvirtinti galutines priemones pagal šio straipsnio 3 dalį arba nuspręsti dėl galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimo arba neinicijavimo pagal šio reglamento 11 straipsnio 6 dalį taikoma rašytinė procedūra, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo dauguma komiteto narių, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 1 dalyje. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete buvo diskutuojama dėl priemonės projekto, ta procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete nebuvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.
6. Komitetas gali svarstyti bet kokius Komisijos iškeltus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu, arba paprašius valstybei narei. Valstybės narės gali prašyti informacijos ir keistis nuomonėmis komitete arba tiesiogiai su Komisija.

16 straipsnis

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų dokumentus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Komisija gali pasirinkti nevykdyti patikrinimo apsilankymo, jeigu nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.

2. Komisija gali atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jei reikia, prieš tai gavusi nagrinėjamų įmonių sutikimą, pranešusi aptariamoms valstybės valdžios atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui. Kai atitinkamos įmonės duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms įmonių, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.
3. Atitinkamoms įmonėms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama patikrinimo apsilankymų metu, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo, jau vykstant patikrinimui, prašyti išsamesnių duomenų gautai informacijai papildyti.
4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Komisijai padeda tų valstybių narių pareigūnai, kurios to prašo.

17 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas tyrimui atrenkant tik pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.
2. Galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su atitinkamomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamą kiekį informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima pasirinkti tipišką atranką.
3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar gamintojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytus terminus, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar gamintojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.
4. Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktoms šalims nebendradarbiaujant, ir jei tai galėtų turėti įtakos tyrimo išvadoms, gali būti atlikta nauja atranka.

Tačiau jeigu ir toliau iš esmės nebendradarbiaujama arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.

18 straipsnis

Nebendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti prieigą prie reikalingos informacijos ar kitokiu būdu jos nesuteikia per šiame reglamente nurodytą terminą arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją, į tą informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais.

Suinteresuotosios šalys išpėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterinėse laikmenose nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuotoji šalis įrodo, kad atsakymo nepateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Jeigu suinteresuotosios šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos to priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą terminą pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti atskleistos ir nurodomos paskelbiant išvadas.

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis, arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.

Tokia informacija tam tikrais atvejais gali apimti aktualius duomenis, susijusius su pasauline rinka arba kitomis tipinėmis rinkomis.

6. Jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepia susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

19 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, turi pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima tinkamai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti tokios santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba leisti ją pateikti apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami nepagrįstai.

4. Šis straipsnis netrukdo Sąjungos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, ir ypač pagal šį reglamentą priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Sąjungos institucijos, kiek tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus atitinkamų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Komisija ir valstybės narės, įskaitant bet kurias iš jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė naudoti konfidencialiai, be tokios informacijos pateikėjo specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, arba bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos arba valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.

6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta.

Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti norint pradėti kitus tų pačių procedūrų tyrimus, susijusius su atitinkamu produktu.

20 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujanti asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad jiems būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys skiriamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusių faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gaunami, – jeigu taikomas laikinasis muitas, – ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo paskelbimo apie tokio muto nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo taikomas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą terminą reikalauti galutinai atskleisti informaciją.

4. Galutinė informacija atskleidžiama raštu. Tai atliekama deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos, kuo greičiau ir paprastai ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki 9 straipsnyje nustatytų procedūrų inicijavimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimu nedaromas poveikis jokiam paskesniai sprendimui, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinės informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie gauti per kiekvienu konkrečiu atveju Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris yra bent dešimt dienų, deramai atsižvelgiant į klausimo skubumą. Jei turi būti atliktas papildomas galutinis faktų atskleidimas, gali būti nustatytas trumpesnis laikotarpis.

21 straipsnis

Sąjungos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Sąjungos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas ne vien tik vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesų pagrindu, bet visų įvairių interesų visumos įvertinimu. Prieš nusprendžiant pagal šį straipsnį, visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo nuomones pagal 2 dalį. Taip svarstant galima sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurios nustatytos dempingo ir žalos pagrindu, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją institucijos gali aiškiai nutarti, kad dėl Sąjungos interesų nereikia taikyti tokių priemonių.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir jiems atstovaujanti asociacijos, naudotojus ir vartotojus atstovaujanti organizacijos per pranešime apie antidempingo tyrimo pradžią nustatytus terminus gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visas nuomones ir informaciją, sprendžiant, ar dėl Sąjungos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti tokią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklaustos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per 2 dalyje nustatytus terminus ir jei juose nurodyta, kaip jie susiję su Sąjungos interesais ir kodėl šios šalys turi būti išklaustos.
4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per 25 dienas nuo tokių priemonių taikymo pradžios dienos; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.
5. Komisija išanalizuoja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reprezentatyvumo mastą, o tokios analizės rezultatus ir savo nuomonę dėl jos esmės perduoda 15 straipsnyje nurodytam komitetui; tai sudaro pagal 9 straipsnį pateiktos priemonės projekto dalį. Komisija turėtų atsižvelgti į komitete pareikštas nuomones laikydamosi Reglamento (ES) Nr. 182/2011 sąlygų.
6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Tokia informacija turi būti prieinama, kiek tai įmanoma, ir nedarant poveikio jokiai paskesniai sprendimui, kurį priima Komisija.
7. Į informaciją atsižvelgiama tik tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, patvirtinančiais jos tikrumą.

22 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šis reglamentas netrukdo taikyti:

- a) bet kurių specialiųjų taisyklių, išdėstytų Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;
- b) Sąjungos reglamentų žemės ūkio sektoriuje ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1667/2006 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 614/2009 ⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1216/2009 ⁽³⁾. Šis reglamentas papildo tuos reglamentus ir nustato išlygas bet kurioms jų nuostatomis, trukdančioms taikyti antidempingo muitus;
- c) specialiųjų priemonių, jeigu toks veiksmas neprieštarauja įsipareigojimams pagal 1994 m. Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos.

23 straipsnis

Ataskaita

1. Komisija, deramai atsižvelgdama į konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimus, kaip apibrėžta 19 straipsnyje, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai metinę ataskaitą dėl šio reglamento taikymo ir įgyvendinimo. Ataskaitoje pateikiama informacija apie laikinųjų ir galutinių priemonių taikymą, tyrimų baigimą nenustatant priemonių, pakartotinius tyrimus, peržiūras ir patikrinimo apsilankymus, taip pat apie įvairių organų, atsakingų už šio reglamento įgyvendinimo ir iš jo kylančių prievolių vykdymo stebėseną, veiklą.

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1667/2006 dėl gliukozės ir laktozės (OL L 312, 2006 11 11, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 181, 2009 7 14, p. 8).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1216/2009, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirtbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (OL L 328, 2009 12 15, p. 10).

2. Europos Parlamentas gali per vieną mėnesį nuo Komisijos ataskaitos pateikimo dienos pakviesti Komisijos atstovus į savo atsakingojo komiteto *ad hoc* posėdį pateikti ir paaiškinti bet kokius klausimus, susijusius su šio reglamento įgyvendinimu.
3. Komisija viešai paskelbia ataskaitą ne vėliau kaip praėjus šešioms mėnesiams nuo ataskaitos pateikimo Europos Parlamentui ir Tarybai dienos.

24 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

25 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A.G. KOENDERS

I PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNIŲ PAKEITIMŲ SĄRAŠAS

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009

(OL L 343, 2009 12 22, p. 51)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 765/2012

(OL L 237, 2012 9 3, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1168/2012

(OL L 344, 2012 12 14, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

Tik priedo 22 punktas

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

—

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
1–4 straipsniai	1–4 straipsniai
5 straipsnio 1–9 dalys	5 straipsnio 1–9 dalys
5 straipsnio 10 dalies pirmas sakiny	5 straipsnio 10 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 10 dalies antras ir trečias sakiniai	5 straipsnio 10 dalies antra pastraipa
5 straipsnio 11 ir 12 dalys	5 straipsnio 11 ir 12 dalys
6 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai	6 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 1 dalies ketvirtas sakiny	6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 3 dalies antras sakiny	6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 3 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 4 dalies antras sakiny	6 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 4 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 6 dalies antras sakiny	6 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	6 straipsnio 6 dalies ketvirta pastraipa
6 straipsnio 7 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 7 dalies antras sakiny	6 straipsnio 7 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 8 ir 9 dalys	6 straipsnio 8 ir 9 dalys
7 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 1 dalies antras sakiny	7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
7 straipsnio 2–5 dalys	7 straipsnio 2–5 dalys
7 straipsnio 7 dalis	7 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	8 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 1 dalies antras sakiny	8 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	8 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
8 straipsnio 2 dalies pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 2 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 2 dalies penktas sakiny	8 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
8 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys	8 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
8 straipsnio 6 dalies pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	8 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 7 ir 8 dalys	8 straipsnio 7 ir 8 dalys
8 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa	8 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 9 dalies antros pastraipos pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 9 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 9 dalies antros pastraipos trečias sakiny	8 straipsnio 9 dalies trečia pastraipa
8 straipsnio 10 dalis	8 straipsnio 10 dalis
9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
9 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	9 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 4 dalies antras sakiny	9 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis
9 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	9 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 6 dalies antras sakiny	9 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	9 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
10 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	10 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 2 dalies antras ir trečias sakiniai	10 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 4 dalies įžanginiai žodžiai	10 straipsnio 4 dalies įžanginiai žodžiai bei a ir b punktai
10 straipsnio 4 dalies a punktas	10 straipsnio 4 dalies c punktas
10 straipsnio 4 dalies b punktas	10 straipsnio 4 dalies d punktas
10 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 5 dalis
11 straipsnio 1–4 dalys	11 straipsnio 1–4 dalys
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	11 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos antras ir trečias sakiniai	11 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakiny	11 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos penktas sakiny	11 straipsnio 5 dalies ketvirta pastraipa
11 straipsnio 5 dalies antra pastraipa	11 straipsnio 5 dalies penkta pastraipa
11 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	11 straipsnio 5 dalies šešta pastraipa
11 straipsnio 6 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	11 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	11 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 6 dalies penktas sakiny	11 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 7 dalis	11 straipsnio 7 dalis

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
11 straipsnio 8 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos	11 straipsnio 8 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos pirmas ir antras sakiniai	11 straipsnio 8 dalies ketvirta pastraipa
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos trečias sakiny	11 straipsnio 8 dalies penkta pastraipa
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos ketvirtas sakiny	11 straipsnio 8 dalies šešta pastraipa
11 straipsnio 9 ir 10 dalys	11 straipsnio 9 ir 10 dalys
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	13 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos trečias sakiny	13 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
13 straipsnio 2 ir 3 dalys	13 straipsnio 2 ir 3 dalys
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	13 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	13 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos trečias sakiny	13 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakiny	13 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 4 dalies penkta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	13 straipsnio 4 dalies šešta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa	13 straipsnio 4 dalies septinta pastraipa
13 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 5 dalis
14 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai	14 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	14 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	14 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 2 dalies antras, trečias ir ketvirtas sakiniai	14 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 3 dalis
14 straipsnio 4 dalies pirmas ir antras sakiniai	14 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 4 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	14 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys	14 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys
15 ir 16 straipsniai	15 ir 16 straipsniai
17 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	17 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
17 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	17 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
17 straipsnio 4 dalies antras sakiny	17 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
18 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	18 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
18 straipsnio 1 dalies antras sakiny	18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
18 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	18 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
18 straipsnio 2–6 dalys	18 straipsnio 2–6 dalys
19 straipsnio 1–5 dalys	19 straipsnio 1–5 dalys
19 straipsnio 6 dalies pirmas sakinys	19 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
19 straipsnio 6 dalies antras sakinys	19 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
20 straipsnio 4 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	20 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
20 straipsnio 4 dalies ketvirtas sakinys	20 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
20 straipsnio 5 dalis	20 straipsnio 5 dalis
21 ir 22 straipsniai	21 ir 22 straipsniai
22a straipsnis	23 straipsnis
23 straipsnis	24 straipsnis
24 straipsnis	25 straipsnis
I priedas	—
II priedas	—
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1037

2016 m. birželio 8 d.

dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 ⁽³⁾ buvo iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties (toliau – PPO steigimo sutartis) 1A priedas apima, *inter alia*, 1994 m. Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT 1994), Susitarimą dėl žemės ūkio (toliau – Susitarimas dėl žemės ūkio), Susitarimą dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo ir Susitarimą dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – Subsidijų susitarimas);
- (3) siekiant užtikrinti tinkamą ir skaidrų taisyklių pagal Subsidijų susitarimą taikymą, to susitarimo tekstas turėtų atspindėti Sąjungos teisės aktuose kiek įmanoma plačiau;
- (4) be to, yra tinkama pakankamai išsamiai išaiškinti, kada bus laikoma, kad suteikta subsidija, pagal kokius principus ji bus kompensuojama (ypač, ar tokia subsidija buvo suteikta individualiai) ir pagal kokius kriterijus turi būti apskaičiuojamas kompensuojamos subsidijos dydis;
- (5) nustatant, ar suteikta subsidija, būtina parodyti, kad tos valstybės teritorijoje buvo gautas Vyriausybės ar bet kurios valstybinės institucijos finansinis indėlis arba kad buvo suteikta parama norint išlaikyti atitinkamas pajamas ar kainas, kaip numatyta GATT 1994 XVI straipsnyje, ir kad tuo būdu įmonė gavėja gavo naudos;
- (6) naudos gavėjui apskaičiavimo, tais atvejais, kai atitinkamoje šalyje rinkos modelis neegzistuoja, modelis turėtų būti nustatytas koreguojant atitinkamoje šalyje dominuojančius terminus ir sąlygas remiantis tikrais rezultatais, pasiektais šioje šalyje. Jei tai yra neįgyvendinama, nes, *inter alia*, tokios kainos ar išlaidos neegzistuoja ar yra nerealiai, tada atitinkamas modelis turėtų būti apibrėžtas atsižvelgiant į terminus ir sąlygas kitose rinkose;
- (7) pageidautina išdėstyti aiškias ir išsamias gaires, kurios gali būti svarbūs veiksniai nustatant, ar subsidijuotas importas padarė arba gali padaryti materialinę žalą. Įrodant, kad atitinkamo importo apimtis ir kainos dydis padarė žalą Sąjungos pramonei, dėmesys turėtų būti atkreipiamas į kitų veiksmų poveikį, ypač į Sąjungoje vyraujančias rinkos sąlygas;

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (OL C 230, 2015 7 14, p. 129).

⁽²⁾ 2016 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. gegužės 30 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009 7 18, p. 93).

⁽⁴⁾ Žr. V priedą.

- (8) patartina apibrėžti terminą „Sąjungos pramonė“ ir nustatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat patartina apibrėžti terminą „susijusios“. Taip pat būtina numatyti, kokių kompensacinio maito veiksmų bus imtasi tam tikro Sąjungos regiono gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti;
- (9) būtina nustatyti, kas gali paduoti skundą dėl kompensacinio maito, kiek jį turėtų remti Sąjungos pramonė ir kuri informacija apie kompensuotinas subsidijas, žalą ir jos priežastis turėtų būti nurodyta tokiaame skunde. Taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradedamas jų nagrinėjimas;
- (10) būtina nustatyti, kaip suinteresuotoms šalims turėtų būti pranešama apie tai, kokios informacijos reikalauja valdžios institucijos. Suinteresuotosioms šalims turėtų būti sudaromos plačios galimybės pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat pageidautina aiškiai išdėstyti, kokių taisyklių ir tvarkos reikia laikytis atliekant tyrimą, o ypač pagal kokias taisykles suinteresuotosios šalys turi per nustatytus terminus pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją, kad į tokias nuomones ir informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat dera nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuotoji šalis gali gauti kitų suinteresuotųjų šalių informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Valstybės narės ir Komisija turėtų bendradarbiauti, kai renkama informacija;
- (11) būtina išdėstyti, kokiomis sąlygomis gali būti nustatomi laikinieji maitai, įskaitant sąlygas, kad laikinuosius maitus galima nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų nuo tyrimo pradžios, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo to laiko. Bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius maitus tik keturių mėnesių laikotarpiui;
- (12) būtina nurodyti išipareigojimų, neutralizuojančių arba atsveriančių kompensuotinas subsidijas ir žalą, taisykles vietoj laikinųjų ar galutinių maitų nustatymo. Taip pat dera nustatyti, kokie yra išipareigojimų pažeidimo ar atsiėmimo padariniai, ir nurodyti, kad laikinieji maitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai išaiškintiems faktams papildyti reikalingas tolesnis tyrimas. Priimant išipareigojimus reikia pasirūpinti, kad siūlomi išipareigojimai ir jų įgyvendinimas nesukeltų antikonkurencinio elgesio;
- (13) tinkama leisti atsiimti išipareigojimą bei taikyti maitą vienu atskiru teisiniu dokumentu. Taip pat būtina užtikrinti, kad atsiėmimo procedūra būtų paprastai baigta per šešių mėnesių terminą ir jokių atveju ne daugiau kaip per devynių mėnesių terminą, siekiant užtikrinti tinkamą galiojančios priemonės vykdymą;
- (14) būtina nustatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės ar ne, nagrinėjimas turi būti baigtas paprastai per 12 mėnesių, bet jokių būdu ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo tyrimo pradžios;
- (15) tyrimas ar nagrinėjimas turėtų būti baigtas, jeigu subsidijos dydis yra *de minimis*, arba jeigu subsidijuoto importo kiekis ar žala yra nereikšmingos, ypač importo iš besivystančių šalių atveju, ir reikia apibrėžti tas situacijas. Jeigu priemonės turi būti nustatytos, būtina numatyti reikalavimą baigti tyrimą ir nustatyti, kad tokios priemonės turi būti mažesnės už kompensuotinių subsidijų sumą, jei tokia mažesnė suma atvers žalą, taip pat atrankos atveju nurodyti priemonių dydžio skaičiavimo metodą;
- (16) būtina numatyti, kad laikinuosius maitus galima rinkti atgaline data, jei toks rinkimas laikomas tinkamu, ir apibrėžti, kuriomis aplinkybėmis gali prireikti maitus taikyti atgaline data, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių maitų poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad maitai gali būti taikomi atgaline data tais atvejais, kai pažeidžiami išipareigojimai ar jie atsiimami;
- (17) būtina numatyti, kad šios priemonės nustoja galioti praėjus penkeriems metams, nebent peržiūra parodo, kad jas reikia tęsti. Taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, siekiant nustatyti, ar yra pagrindas kompensacinius maitus grąžinti;
- (18) nepaisant to, kad Subsidijų susitarime nėra nuostatų dėl kompensacinių priemonių vengimo, tokio vengimo galimybė yra, panašiai, nors ir ne visiškai taip pat, kaip ir antidempingo priemonių atveju. Todėl šiame reglamente dera numatyti nuostatą dėl apsaugos nuo tokio vengimo;

- (19) pageidautina išaiškinti, kurios šalys turi teisę prašyti pradėti tyrimą dėl muito vengimo;
- (20) taip pat pageidautina išaiškinti, kokia veikla sudaro priemonių vengimą. Priemonių gali būti vengiama ir Sąjungoje, ir už jos ribų. Todėl būtina numatyti, kad atleidimai nuo išplėstų muitų, kurie galėjo būti suteikti importuotojams, taip pat gali būti suteikiami eksportuotojams, kai muitai taikomi dėl vengimo už Sąjungos ribų;
- (21) tikslinga leisti pristabdyti kompensacinių priemonių taikymą, jei rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to laikinai nebetinka šias priemones taikyti toliau;
- (22) būtina numatyti reikalavimą registruoti tiriamą importą įvežimo metu, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones;
- (23) norint užtikrinti, kad priemonės būtų tinkamai įgyvendintos, būtina, kad valstybės narės stebėtų prekybinį prekių importą, kuris tiriamas arba kuriam taikomos priemonės, taip pat muitų, kurie renkami pagal šį reglamentą, dydį ir už tai atsiskaitytų Komisijai. Taip pat būtina numatyti galimybę Komisijai paprašyti valstybių narių teikti, laikantis konfidencialumo taisyklių, informaciją, naudotiną išipareigojimų dėl kainų stebėsenos ir galiojančių priemonių efektyvumo lygiui įvertinti;
- (24) tikslinga numatyti, kad apie kompensuotinas subsidijas ir žalą pateikta informacija yra tikrinama patikrinimo apsilankymų metu, tačiau tokiam apsilankymui būtina sąlyga – tinkamas atsakymas į pateiktus klausimus;
- (25) būtina numatyti, jog kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pasinaudoti atranka, kad tyrimus būtų galima užbaigti per nustatytus terminus;
- (26) reikia numatyti, kad jei šalys pakankamai nebendradarbiauja, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims kaip tuo atveju, jei jos būtų bendradarbiavę;
- (27) reikėtų nustatyti, kad konfidenciali informacija turi būti naudojama taip, jog nebūtų atskleistos verslo ar valstybinės paslaptys;
- (28) būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai turi būti tinkamai atskleidžiami šalims, turinčioms teisę juos gauti, per tokį terminą, kurio, atsižvelgiant į sprendimų priėmimo procesą Sąjungoje, pakanka šalims apginti savo interesus;
- (29) apdairu numatyti tokią administracinę sistemą, kuri leistų pateikti argumentus apie tai, ar priemonės atitinka Sąjungos interesus, tarp jų ir vartotojų interesus, bei nustatyti terminus, per kuriuos reikia pateikti tokią informaciją, ir kokias informacijos atskleidimo teises turi atitinkamos šalys;
- (30) tam, kad būtų išlaikyta teisių ir pareigų pusiausvyra, kurią norima sukurti Subsidijų susitarimu, taikydama šias taisykles Sąjunga būtinai turi atkreipti dėmesį į tai, kaip tas teises ir pareigas aiškina pagrindiniai Sąjungos prekybos partneriai, spręsdama pagal tai, kaip tai atsispindi jų teisės aktuose ir nusistovėjusioje praktikoje;
- (31) šiam reglamentui įgyvendinti reikalingos vienodos laikinųjų ir galutinių muitų patvirtinimo ir tyrimo nenustatant priemonių baigimo sąlygos. Tas priemones Komisija turėtų patvirtinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (32) tvirtinant laikinas priemones, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį ir jų loginę seką, susijusią su galutinių priemonių patvirtinimu, turėtų būti taikoma patariamoji procedūra. Ji taip pat turėtų būti taikoma išsipareigojimų priėmimui, galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimui ir neinicijavimui, priemonių sustabdymui, priemonių sustabdymo pratęsimui ir priemonių atnaujinimui, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį, palyginti su galutinėmis priemonėmis. Tais atvejais, kai delsiant nustatyti priemonės būtų padaryta sunkiai atitaisoma žala, svarbu sudaryti galimybę Komisijai patvirtinti nedelsiant taikytinas laikinas priemones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Kompensacinis muitas gali būti nustatytas siekiant kompensuoti subsidiją, tiesiogiai ar netiesiogiai suteiktą bet kurio produkto gamybai, eksportui ar pervežimui, kurį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala.
2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, kai produktai nėra tiesiogiai importuojami iš jų kilmės valstybės, bet yra eksportuojami į Sąjungą iš tarpinės valstybės, yra taikomos visos šio reglamento nuostatos, o sandoris ar sandoriai, jei tinkama, yra laikomi įvykę tarp kilmės valstybės ir Sąjungos.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

- a) laikoma, kad produktas yra subsidijuojamas, jei jis gauna naudos iš kompensuotinos subsidijos, kaip tai apibrėžta 3 ir 4 straipsniuose. Tokią subsidiją gali suteikti importuoto produkto kilmės valstybės Vyriausybė arba tarpinės valstybės, iš kurios produktas yra eksportuojamas į Sąjungą (šiuose reglamente vadinamos „eksportuojančia valstybe“), Vyriausybė;
- b) Vyriausybė – Vyriausybė ar bet kuri valstybinė institucija, esanti kilmės valstybės ar eksportuojančios valstybės teritorijoje;
- c) panašus produktas – produktas, kuris yra tapatus, kitaip sakant, visais atžvilgiais panašus į aptariamą produktą, o jei tokio produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ir nebūdamas visais atžvilgiais panašus, turi aptariamą produktą labai primenančių požymių;
- d) žala, jei nenurodyta kitaip, – materialinė žala Sąjungos pramonei, materialinės žalos Sąjungos pramonei grėsmė arba materialinės kliūtys tokiai pramonei kurtis, ir aiškinama pagal 8 straipsnio nuostatas.

3 straipsnis

Subsidijos apibrėžtis

Laikoma, kad subsidija egzistuoja, jeigu:

1. a) kilmės arba eksportuojančios valstybės Vyriausybė skyrė finansinį indėlį, tai yra, jei:
 - i) Vyriausybės veikla apima tiesioginį lėšų (pvz., dotacijų, paskolų, turto įliejimo) pervedimą, galimus tiesioginius lėšų pervedimus ar išsipareigojimų (pvz., paskolų garantijų) perdavimus;

- ii) Vyriausybės pajamų, kurios kitu atveju būtų gautos, yra atsisakoma arba jos nesurenkamos (pvz., fiskalinės lengvatos, tokios, kaip mokesstinės nuolaidos). Šiuo atžvilgiu eksportuojamo produkto atleidimas nuo muitų ar mokesčių, mokamų už panašų produktą, skirtą vartoti valstybės viduje, arba tokių muitų ar mokesčių sumažinimas suma, neviršijančia priaugusios jų dalies, nėra laikoma subsidija, jei tokia išimtis suteikiama laikantis I, II ir III priedų nuostatų;
 - iii) Vyriausybė aprūpina prekėmis ar suteikia paslaugas, nebūdingų bendrajai infrastruktūrai, arba perka prekių;
 - iv) Vyriausybė:
 - perveda mokėjimų į finansavimo mechanizmą arba
 - paveda arba nurodo privačiam subjektui atlikti vieną ar kelias i, ii ir iii punktuose nurodytų tipų funkcijas, kurios paprastai suteiktos Vyriausybei ir kurių atlikimo tvarka realiai nesiskiria nuo tvarkos, kurios paprastai laikosi Vyriausybės;
- arba
- b) yra bet kokios formos pajamų ar kainų palaikymas, kaip apibrėžta GATT 1994 XVI straipsnyje, ir
2. tokiu būdu yra suteikta naudos.

4 straipsnis

Kompensuotinos subsidijos

1. Kompensacinės priemonės subsidijoms taikomos tik tuomet, jei jos yra konkrečios, kaip apibrėžta 2, 3 ir 4 dalyse.
2. Norint nustatyti, ar subsidija konkreti kuriai nors įmonei, pramonės šakai arba įmonių ar pramonės šakų grupei (toliau – tam tikros įmonės) pagal subsidiją suteikusiosios valdžios institucijos jurisdikciją, taikomi šie principai:
 - a) tuo atveju, jei subsidiją suteikusi institucija arba teisės aktai, pagal kuriuos veikia subsidiją suteikusi institucija, aiškiai nurodo, kad subsidiją gali gauti tik tam tikros įmonės, tokia subsidija yra laikoma konkrečia;
 - b) tuo atveju, jei subsidiją suteikusi institucija arba teisės aktai, pagal kuriuos veikia subsidiją suteikusi institucija, nustato objektyvius kriterijus arba sąlygas, pagal kurias atrenkami galintieji gauti subsidiją arba nustatomas subsidijos dydis, su sąlyga, kad atrenkama automatiškai ir kad tokių kriterijų bei sąlygų yra griežtai laikomasi, tokia subsidija nėra laikoma konkrečia;
 - c) jei nepaisant to, kad subsidija, atrodytų, nėra konkreti, nes buvo taikyti a ir b punktuose išdėstyti principai, vis tiek yra pagrindo manyti, kad subsidija iš tiesų yra konkreti, gali būti atsižvelgiama į kitus veiksnius. Tokie veiksniai yra: subsidijavimo programa naudojami ribotas tam tikrų įmonių skaičius; daugiausia naudojasi tam tikros įmonės; neproporcingai didelės subsidijų sumos suteiktos tam tikroms įmonėms; būdas, kuriuo priimdama sprendimą suteikti subsidiją, savo nuožiūra, pasinaudojo subsidiją suteikusi institucija. Šiuo atžvilgiu ypatingas dėmesys teikiamas informacijai apie prašymų suteikti subsidiją atmetimo arba patenkinimo dažnumą, ir ypač priežastis, kuriomis pagrįsti tokie sprendimai.

Pagal b punktą objektyvūs kriterijai ar sąlygos reiškia tokius neutralius kriterijus ar sąlygas, kurie nesuteikia didesnio palankumo tam tikroms įmonėms palyginti su kitomis ir kurie yra ekonominio pobūdžio ir taikomi horizontaliai, kaip, pavyzdžiui, darbuotojų skaičius arba įmonės dydis.

Kriterijai ir sąlygos turi būti aiškiai išdėstyti įstatyme, reglamente ar kitame oficialiame dokumente, kad juos būtų galima patikrinti.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, būtina atsižvelgti į ekonominės veiklos įvairovę subsidiją suteikusios institucijos jurisdikcijoje, taip pat į laikotarpį, kada buvo taikoma subsidijų programa.

3. Subsidija, kurią galėjo gauti tik tam tikros įmonės, esančios subsidiją suteikusios institucijos jurisdikcijai apibrėžtame geografiniame regione, laikoma konkrečia. Bet kokio lygio valstybės institucijai nustačius ar pakeitus bendrai taikomus mokesčių tarifus, pagal šį reglamentą tai nelaikoma konkrečia subsidija.

4. Nepaisant 2 ir 3 dalių nuostatų, konkrečiomis subsidijomis laikomos:
- a) subsidijos, kurių suteikimo vienintelė sąlyga (arba viena iš sąlygų), nustatyta įstatyme ar taikoma faktiškai, yra eksporto vykdymas, įskaitant I priede nurodytas subsidijas;
 - b) subsidijos, kurių suteikimo vienintelė sąlyga (arba viena iš sąlygų) yra vietinių prekių vartojimo pirmenybė palyginti su importuotomis prekėmis.

Pagal a punktą laikoma, kad eksporto vykdymas yra faktiška subsidijos suteikimo sąlyga, jei faktai rodo, jog tokia subsidija suteikiama pagal esamą arba planuojamą eksporto dydį arba eksporto pajamas, nors tokia subsidijos priklausomybė nuo eksporto vykdymo nenustatyta įstatyme. Tik faktas, kad subsidija yra suteikta eksportuojančioms įmonėms, nėra laikoma eksporto subsidija pagal šias nuostatas.

5. Nustatant, ar subsidija yra konkreti pagal šio straipsnio nuostatas, būtina aiškiai remtis tikrais įrodymais.

5 straipsnis

Kompensuotinos subsidijos dydžio apskaičiavimas

Kompensuotinių subsidijų suma apskaičiuojama pagal tai, kokią naudą subsidijos gavėjui suteikė subsidija, per subsidijavimo tiriamąjį laikotarpį. Paprastai šis laikotarpis yra patys paskutiniai gavėjo finansinės apskaitos metai, bet gali būti bet kuris kitas mažiausiai šeši mėnesiai prieš tyrimo pradžią laikotarpis, kurio patikimi finansiniai bei kitokie susiję duomenys yra prieinami.

6 straipsnis

Gavėjo naudos apskaičiavimas

Skaičiuojant naudą gavėjui, taikomos šios taisyklės:

- a) Vyriausybės įnašai į įmonės nuosavą kapitalą nėra laikomi teikiančiais naudos, nebent ši investicija galėtų būti laikoma neatitinkančia įprastos privačių investuotojų investavimo praktikos, įskaitant rizikos kapitalo suteikimą, kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės teritorijoje;
- b) Vyriausybės suteikta paskola nėra laikoma teikiančia naudos, nebent suma, kurią paskolą gaunanti firma moka už Vyriausybės suteiktą paskolą, skiriasi nuo sumos, kurią ta firma mokėtų už atitinkamą komercinę paskolą, kurią ji faktiškai galėtų gauti rinkoje. Šiuo atveju nauda yra tų dviejų sumų skirtumas;
- c) Vyriausybės suteikta paskolos garantija nėra laikoma suteikta nauda, nebent suma, kurią garantiją gaunančioji firma moka už Vyriausybės garantuojamą paskolą, skiriasi nuo sumos, kurią ta firma mokėtų už atitinkamą komercinę paskolą be tokios Vyriausybės garantijos. Šiuo atveju nauda yra tų dviejų sumų skirtumas, patikslintas pagal aptarnavimo rinkliavų skirtumus;
- d) Vyriausybės suteiktos prekės ar paslaugos arba nupirktos prekės nėra laikomos teikiančios naudos, nebent jos būtų suteiktos už mažesnę nei pakankamą atlygį arba nupirktos už didesnę nei pakankamą atlygį. Atlygio pakankamumas nustatomas atsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje aptariama prekė ar paslauga suteikta, nupirkta, vyraujančias rinkos sąlygas, įskaitant kainą, kokybę, galimybes gauti, paklausą, transportavimą ir kitas pirkimo ar pardavimo sąlygas.

Jei nėra tokių vyraujančių rinkos terminų ir sąlygų aptariamam produktui ar paslaugų teikimui tiekimo ar pirkimo šalyje, kuria galima remtis kaip atitinkamu modeliu, taikomos toliau nurodytos taisyklės:

- i) atitinkamoje šalyje vyraujantys terminai ir sąlygos turi būti priderinti prie realių kainų, išlaidų ir kitų veiksnių, esamų šioje šalyje, prie atitinkamo masto, kuris atspindėtų normalios rinkos terminus ir sąlygas, arba
- ii) atitinkamai terminai ir sąlygos, vyraujantys kitos šalies rinkoje ar pasaulinėje rinkoje, kurie gavėjui yra prieinami, turi būti panaudoti.

7 straipsnis

Bendrosios skaičiavimo nuostatos

1. Kompensuotinių subsidijų suma apskaičiuojama į Sąjungą eksportuotos subsidijuotos prekės vienetui.

Nustatant tą dydį, į bendrą subsidijos sumą gali būti neįtraukiamos šios sudedamosios dalys:

- a) bet kurie prašymo mokesčiai ar kitos išlaidos, būtina sumokėtos stengiantis patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją;
- b) eksporto mokesčiai, muitai bei kiti mokesčiai, sumokėti už produkto eksportą į Sąjungą, jei jie yra konkrečiai skirti kompensuoti subsidiją.

Jei suinteresuotoji šalis prašo atimti kurią nors dalį, ji turi įrodyti savo prašymo pagrįstumą.

2. Jei subsidija suteikta nesiejant jos su perdirbtų, pagamintų, eksportuotų ar transportuotų prekių kiekiais, kompensuotinos subsidijos dydis nustatomas visos subsidijos vertę atitinkamai paskirstant pagal atitinkamų prekių gamybos, pardavimo arba eksporto mastą subsidijavimo tiriamuoju laikotarpiu.

3. Jei subsidijos suteikimas gali būti susietas su įsigytu ilgalaikiu turtu arba būsimu įsigijimu, kompensuotinos subsidijos dydis apskaičiuojamas paskirstant subsidiją visam laikotarpiui, atitinkančiam įprastinį tokio turto nuvertėjimo laiką atitinkamoje pramonėje.

Taip apskaičiuotas subsidijos dydis, priskirtinas tiriamajam laikotarpiui, įskaitant laikotarpį, susijusį su ilgalaikiu turtu, įsigytu prieš tiriamąjį laikotarpį, paskirstomas pagal 2 dalį.

Jei turtas yra nenuvertėjantis, subsidija vertinama kaip paskola be palūkanų ir aiškinama pagal 6 straipsnio b punktą.

4. Jei subsidija negali būti susieta su ilgalaikio turto įsigijimu, tiriamuoju laikotarpiu gautos naudos dydis iš esmės priskiriamas tam laikotarpiui ir paskirstomas pagal 2 dalį, nebent atsirastų ypatingų aplinkybių, pateisinančių jos priskyrimą kitam laikotarpiui.

8 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai kartu ištyrus:

- a) subsidijuoto importo kiekį ir šio subsidijuoto importo poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir
- b) tokio importo poveikį Sąjungos pramonei.

2. Vertinant subsidijuoto importo kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar labai padidėjo subsidijuotas importas absoliutiniu dydžiu arba palyginti su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant subsidijuoto importo poveikį kainoms, reikia atsižvelgti į tai, ar subsidijuoti importuoti produktai buvo parduodami daug mažesne kaina palyginti su Sąjungos pramonės panašaus produkto kaina, arba į tai, ar toks importas kitokiu būdu verčia gerokai mažinti Sąjungos kainas arba neleidžia kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nei vienas iš tų veiksnių nėra būtina lemiantis.

3. Jeigu produkto importas iš daugiau nei vienos šalies vienu metu yra kompensacinio maito subjektu, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tik tuomet, jei nustatoma, kad:

- a) kompensuotinių subsidijų suma, apskaičiuota importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnė nei 14 straipsnio 5 dalyje apibrėžtas *de minimis* ir importo iš kiekvienos šalies kiekis nėra nereikšmingas, ir
- b) atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į konkurencijos tarp importuotų produktų ir panašaus Sąjungos produkto sąlygas, importo poveikį vertinti bendrai yra tikslinga.

4. Nagrinėjant subsidijuoto importo poveikį atitinkamai Sąjungos pramonei, reikia įvertinti visus svarbius pramonės būklę rodančius ekonominius veiksnus ir rodiklius, įskaitant pramonės pastangas atsigauti po subsidijavimo ir dempingo praeityje padaryto poveikio; kompensuotinių subsidijų sumos dydį; esamą ir galimą prekybos, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos ir gamybinių pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Sąjungos kainas nulemiančius veiksnus; esamą ir galimą neigiamą poveikį grynųjų pinigų srautams, atsargoms, užimtumui, uždarbiui, augimui, galimybei didinti kapitalą ar investicijas, o žemės ūkyje – ar padidėjo našta Vyriausybės paramos programoms. Šis sąrašas nėra išsamus, nei vienas iš šių veiksnių nėra būtinai lemiantis.

5. Iš pagal 1 dalį pateiktų patvirtinančių įrodymų turi būti aišku, kad subsidijuotas importas daro žalos. Ypač aiškus turi būti įrodymas, kad pagal 2 dalį nustatytas kiekis ir (arba) kainos buvo 4 dalyje nurodyto poveikio Sąjungos pramonei priežastimi ir kad to poveikio mastas yra toks, kad jį galima klasifikuoti kaip materialinę žalą.

6. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti be subsidijuoto importo žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro žalą Sąjungos pramonei, siekiant užtikrinti, kad tų kitų veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama subsidijuotam importui pagal 5 dalį. Veiksniai, kuriuos būtų galima svarstyti šiuo atžvilgiu, yra šie: nesubsidijuoto importo kiekiai ir kainos; paklausos sumažėjimas ar vartojimo būdų pokyčiai; prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios šalies ir Sąjungos gamintojų; technologijos pažanga ir eksporto vykdymas; ir Sąjungos pramonės produktyvumas.

7. Subsidijuoto importo poveikis Sąjungos pramonei turi būti įvertintas palyginti su panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys leidžia išskirti tokią gamybą remiantis tokiais kriterijais, kaip antai gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu neįmanoma išskirti tokios gamybos, subsidijuoto importo poveikis turi būti vertinamas nagrinėjant siauriausios produkto grupės ar rūšies, įskaitant panašų produktą, apie kurį galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

8. Materialinės žalos grėsmės nustatymas turi remtis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis galimybėmis. Aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio subsidijos padarytų žalos, turi būti aiškiai numatomas ir turi būti neišvengiamas.

Sprendžiant, ar yra materialinės žalos grėsmė, reikėtų atsižvelgti į tokius veiksnus kaip:

- a) aptariamoms subsidijoms ar subsidijų pobūdis ir dėl jo tikėtinai atsirasiantis poveikis prekybai;
- b) spartus subsidijuoto importo į Sąjungos rinką didėjimo tempas, rodantis gerokai padidėsančio importo tikimybę;
- c) pakankamas laisvai eksportuotojo disponuojamas pajėgumas arba neišvengiamai išaugsiantis toks pajėgumas, rodantis labai padidėsančią subsidijuoto eksporto į Sąjungą tikimybę, atsižvelgiant į kitų eksporto rinkų, galinčių absorbuoti bet kokią papildomą eksportą, prieinamumą;
- d) ar importas įvežamas kainomis, kurios gerokai priverstinai mažintų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip atsitiktų kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų tolesnio importo paklausą;
- e) tiriamo produkto atsargos.

Nei vienas iš šių išvardytų veiksnių pats savaime nėra lemiamas, bet nagrinėtų veiksnių visuma yra tokia, kad lemia išvadą, kad tolesnis subsidijuotas eksportas yra neišvengiamas ir kad nesiėmus apsaugos veiksnių bus padaryta materialinės žalos.

9 straipsnis

Sąjungos pramonės apibrėžtis

1. Šiame reglamente terminas „Sąjungos pramonė“ aiškinamas kaip panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendras pagamintų tokių produktų kiekis sudaro didžiąją Sąjungoje pagamintų tokių produktų dalį, kaip apibrėžta 10 straipsnio 6 dalyje, išskyrus:

- a) kai gamintojai yra susiję su tariamai subsidijuoto produkto eksportuotojais arba importuotojais, arba patys yra jo importuotojai, terminas „Sąjungos pramonė“ gali būti aiškinamas kaip reiškiantis likusius gamintojus;
- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamo produkto gamybos Sąjungos teritorija gali būti padalyta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda toje rinkoje visą ar beveik visą savo pagaminto aptariamo produkto kiekį ir
 - ii) bet kur kitur Sąjungoje esantys aptariamo produkto gamintojai nepakankamai patenkina paklausą toje rinkoje.

Tokiomis aplinkybėmis, net jei pagrindinei visos Sąjungos pramonės daliai nebuvo padaryta žalos, gali būti pripažinta, kad yra žalos, jeigu yra subsidijuoto importo koncentracija į tokią izoliuotą rinką ir daro žalos visų arba beveik visų produktų gamintojams tokioje rinkoje.

2. 1 dalies tikslais gamintojai laikomi susijusiais su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:

- a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą;
- b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo arba
- c) jie kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, kai yra pagrindo manyti arba įtarti, jog dėl tokių santykių poveikis yra toks, kad atitinkamas gamintojas veikia kitaip nei nesusiję gamintojai.

Šios dalies tikslais laikoma, kad asmuo kontroliuoja kitą, jeigu pirmasis teisiškai ar operatyviai turi galimybių varžyti ar vadovauti antrajam.

3. Kai Sąjungos pramonė aiškinama kaip reiškianti tam tikro regiono gamintojus, eksportuotojams arba kompensuotinas subsidijas suteikusiai Vyriausybei pagal 13 straipsnį sudaroma galimybė pasiūlyti išpareigojimus atitinkamo regiono atžvilgiu. Tokiais atvejais vertinant Sąjungos suinteresuotumą priemonėmis, ypatingai turi būti atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitai nepasiūlomas tinkamas išpareigojimas arba susidaro 13 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos situacijos, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis kompensacinis muitas visos Sąjungos atžvilgiu. Tokiais atvejais šie muitai, jei tai praktiška, gali būti apriboti, taikant juos tik konkreitiems gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 8 straipsnio 7 dalies nuostatos.

10 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus 8 dalyje nustatytus atvejus, tyrimas nustatyti tariamos subsidijos buvimą, mastą ir poveikį pradedamas gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens ar asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, Sąjungos pramonės vardu paduotą skundą.

Skundas gali būti pateiktas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Visų gautų skundų kopijas Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotas pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Tuo atveju, jei, net ir nesant skundo, valstybė narė turi pakankamai subsidijavimo arba jo padarytos žalos Sąjungos pramonei įrodymų, ji turi nedelsdama tokius įrodymus perduoti Komisijai.

2. Paduodant skundą pagal 1 dalį, būtina pateikti kompensuotinių subsidijų buvimo (jei įmanoma, taip pat ir jų dydžio), žalos ir priežastinio ryšio tarp tariamai subsidijuoto importo ir tariamos žalos įrodymus. Skunde turi būti pateikta tokia informacija, kurią skundo pateikėjai gali gauti, šiais klausimais:

- a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto gamybos Sąjungoje kiekis ir vertė. Kai rašytinis skundas pateikiamas Sąjungos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, pateikiant visų žinomų panašaus produkto Sąjungos gamintojų (arba Sąjungos panašaus produkto gamintojų asociacijų) sąrašą ir kiek įmanoma išsamiau apibūdinant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto Sąjungos gamybos kiekį ir vertę;
- b) išsamus tariamai subsidijuoto produkto aprašymas, aptariamo produkto kilmės ar eksportuojančios šalies (šalių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;
- c) aptariamų subsidijų buvimo, dydžio, pobūdžio ir kompensuotinumą įrodymai;
- d) tariamai subsidijuoto importo kiekio pokyčiai, tokio importo poveikis panašaus produkto kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio importo poveikis Sąjungos pramonei parodant atitinkamus veiksnius ir rodiklius, tokius, kaip nurodyti 8 straipsnio 2 ir 4 dalyse.

3. Komisija kruopščiai, kiek tai įmanoma, iširia skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir atitinkamumą reikalavimams, kad nustatytų, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą.

4. Tyrimas gali būti pradėtas, kad būtų nustatyta, ar tariamos subsidijos yra „konkrečios“, pagal 4 straipsnio 2 ir 3 dalis.

5. Tyrimas taip pat gali būti pradėtas dėl IV priede išvardytų tipų priemonių, jei jose yra subsidijos sudedamoji dalis, kaip tai apibrėžta 3 straipsnyje, kad būtų nustatyta, ar aptariamoms priemonėms visiškai atitinka to priedo nuostatas.

6. Tyrimas pagal 1 dalį nepradedamas, nebent išnagrinėjus, kokių mastu panašios prekės gamintojai Sąjungoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundui, nustatyta, kad skundas yra paduotas Sąjungos pramonės arba jos vardu. Laikoma, kad skundas paduotas Sąjungos pramonės arba jos vardu, jei jam pritaria tie Sąjungos gamintojai, kurių bendras pagaminto produkto kiekis sudaro daugiau nei 50 % visos panašaus produkto, kurį pagamino ta skundui pritariančios arba nepritariančios Sąjungos pramonės dalis, gamybos. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundui aiškiai pritariančių Sąjungos gamintojų pagaminto panašaus produkto kiekis sudaro mažiau nei 25 % viso Sąjungos pramonės pagaminto panašaus produkto kiekio.

7. Kol nėra nuspręsta pradėti tyrimą, valdžios institucijos vengia viešai skelbti apie skundą, kuriuo reikalaujama pradėti tyrimą. Tačiau gavusi tinkamai dokumentais paremtą skundą, ir bet kuriuo atveju prieš pradėdama tyrimą, Komisija praneša atitinkamai kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei ir pakviečia ją pasitarimams, kad būtų išsiaiškinta dėl 2 dalyje nurodytų klausimų ir surastas abipusiškai priimtinas sprendimas.

8. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis Komisija nusprendžia pradėti tyrimą negavusi Sąjungos pramonės subjektų arba jų vardu paduoto rašytinio skundo, kuriuo reikalaujama pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis pakankamais įrodymais apie kompensuotinių subsidijų, žalos ir priežastinio ryšio buvimą, kaip nurodyta 2 dalyje, tokiam tyrimui pagrįsti. Nustačiusi, kad reikia inicijuoti tokį tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

9. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, subsidijų ir žalos įrodymai vertinami kartu. Skundas atmetamas, jei nepakanka kompensuotinių subsidijų arba žalos įrodymų pateisinti tyrimą. Tyrimas nepradedamas tokių šalių atžvilgiu, kurių importas sudaro mažesnę nei 1 % rinkos dalį, nebent tokios šalys kartu sudarytų 3 % ar daugiau Sąjungos suvartojimo.

10. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

11. Jeigu tampa aišku, kad pakanka įrodymų tyrimo inicijavimui pagrįsti, Komisija jį pradeda per 45 dienas nuo skundo padavimo dienos ir apie tai paskelbia pranešime *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, skundo teikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos. Komisija paprastai per 21 dieną nuo skundo pateikimo Komisijai dienos valstybėms narėms suteikia informaciją apie jos atliktą skundo tyrimą.

12. Pranešime apie pradedamą tyrimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir atitinkamos šalys, pateikiama gautos informacijos santrauka ir reikalaujama, kad visa susijusi informacija būtų perduodama Komisijai.

Jame nurodoma, per kokį laiką suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo požiūrį ir pateikti informaciją, kad į tokį požiūrį bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu. Be to, nurodoma, per kokį laiką suinteresuotosios šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaudytos pagal 11 straipsnio 5 dalį.

13. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojančiai šaliai ir skundo pateikėjams apie tyrimo pradžią ir deramai saugodama konfidencialią informaciją pateikia visą pagal 1 dalį gauto raštiško skundo tekstą žinomiems eksportuotojams bei kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms, taip pat kitoms suinteresuotosioms susijusioms šalims, jei jos to prašo. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypač daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tik kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms arba tik atitinkamai prekybos asociacijai.

14. Kompensacinio maito tyrimas netrukdo atlikti muitinės procedūrų.

11 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavusi tyrimą Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Sąjungos lygiu. Toks tyrimas turi apimti ir subsidijavimą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu.

Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tyrimo laikotarpis, kuris tiriant subsidijavimą paprastai apima 5 straipsnyje nustatytą tiriamąjį laikotarpį.

Taip pat dažniausiai neatsižvelgiama į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio.

2. Šalims, gaunančioms klausimynus, naudojamus kompensacinio maito tyrime, duodama bent 30 dienų atsakyti. Eksportuotojams atsakyti skirtas terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos, kuris šiuo tikslu laikomas gautas per savaitę nuo tos dienos, kai buvo išsiųstas eksportuotojui arba perduotas kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės diplomatiniam atstovui. Šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, paisant tyrimo trukmės apribojimų, jeigu šalis nurodo ypatingas tokį pratęsimą pateisinančias aplinkybes.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai išsiunčia prašomą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrų ar tyrimų rezultatais.

Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprasčiau kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ta informacija yra konfidenciali – perduodama tik nekonfidenciali jos santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas patikras ir apžiūras, ypač importuotojų, prekybininkų ir Sąjungos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jeigu atitinkamos firmos duoda sutikimą ir jeigu aptariamoms valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuotosios šalys, pranešusios apie save pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, išklauseros, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laikotarpį pateikia rašytinį prašymą būti išklauseros tytomis įrodydamos, kad jos yra suinteresuotos, nes tyrimo rezultatai gali turėti įtakos joms, ir kad yra ypatingų priežasčių jas išklauseroti.

6. Importuotojams, eksportuotojams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms paprašius, sudaromos galimybės susitikti su priešingų interesų turinčiomis šalimis, kad būtų galima pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus.

Sudarant tokias galimybes paisoma konfidencialumo ir patogumo šalims.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai.

Komisija atsižvelgia į pagal šią dalį suteiktą žodinę informaciją, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijos, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, raštu paprašę gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies Komisijai pateiktą informaciją, išskyrus Sąjungos ar jos valstybių narių valstybės institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus, kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 29 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

Tokios šalys, gavę informaciją, gali pareikšti pastabas dėl jos, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos.

8. Išskyrus 28 straipsnyje numatytus atvejus, suinteresuotųjų šalių pateikta ir tyrimo išvadas grindžianti informacija yra kaip galima kruopščiau patikrinama.

9. Pradėjus tyrimą pagal 10 straipsnio 11 dalį, jis, jei tai įmanoma, turi būti baigtas per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju toks tyrimas turi būti baigtas per 13 mėnesių nuo jo inicijavimo, remiantis išvadomis pagal 13 straipsnį įsipareigojimų atžvilgiu arba remiantis išvadomis pagal 15 straipsnį galutinių veiksnių atžvilgiu.

10. Tyrimo metu Komisija kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei sudaro galimybes tęsti konsultacijas, kad būtų išsiaiškinta tikroji padėtis ir pasiektas abipusiškai priimtinas sprendimas.

12 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti, jeigu:

a) tyrimas pradėtas pagal 10 straipsnį;

b) suinteresuotosioms šalims apie tai pranešta ir sudaryta tinkama galimybė pateikti informaciją ir pareikšti pastabas pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą;

- c) preliminariai nustatyta, kad importuotas produktas gauna naudos iš kompensuotinių subsidijų ir dėl to yra žalos Sąjungos pramonei, ir
- d) dėl Sąjungos interesų būtina įsikišti siekiant užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų nuo tyrimo pradžios, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo pradžios.

Laikinojo kompensacinio muto dydis negali viršyti preliminariai apskaičiuotos kompensuotinių subsidijų sumos ir turi būti mažesnis už tokią sumą, jei tokio mažesnio muto pakaks atitaistyti žalą Sąjungos pramonei.

2. Laikiniųjų muitų sumokėjimas užtikrinamas garantija ir atitinkami produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Sąjungoje tik pateikus tokią garantiją.
3. Komisija 25 straipsnio 4 dalyje nurodyta tvarka patvirtina laikinąsias priemones.
4. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsdama įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies pirmos ir antros pastraipų sąlygos, Komisija ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatytas laikinasis kompensacinis muitas.
5. Laikinieji kompensaciniai muitai gali būti nustatyti ne ilgesniam kaip keturių mėnesių laikotarpiui.

13 straipsnis

Įsipareigojimai

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas subsidijavimas ir žala, Komisija, laikydamosi 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, gali priimti tenkinančius pasiūlymus dėl savanoriškų įsipareigojimų, kuriais remiantis:

- a) kilmės ir (arba) eksportuojanti valstybė sutinka panaikinti ar apriboti subsidiją arba imtis kitų priemonių šių subsidijų poveikiui kompensuoti, arba
- b) bet kuris eksportuotojas įsipareigoja peržiūrėti savo kainas arba nutraukti eksportą į aptariamą vietovę, kol kompensuotinos subsidijos teikia naudą, tokiu būdu, kad Komisija įsitikina, jog žalingas subsidijų poveikis bus pašalintas.

Tokiu atveju tol, kol galioja šie įsipareigojimai, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 12 straipsnio 3 dalį, ir galutiniai muitai, nustatyti pagal 15 straipsnio 1 dalį, netaikomi susijusiam atitinkamo produkto, pagaminto bendrovėse, nurodytose Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo ir jo vėlesniuose pakeitimuose, importui.

Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina kompensuotinioms subsidijoms atlyginti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei kompensuotinos subsidijos suma, jei tokio padidinimo užtektų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.

2. Komisija gali siūlyti prisiimti įsipareigojimus, bet jokia valstybė ar eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tas faktas, jog valstybės ar eksportuotojai nesisiūlo ar nesutinka įsipareigoti, jokiu būdu negali turėti neigiamos įtakos bylos išvadoms.

Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu subsidijuotas importas tęsis. Valstybių ar eksportuotojų įsipareigojimų nereikalaujama arba jie nepriimami tol, kol subsidijavimas ir jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti.

Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigojimai negali būti siūlomi pasibaigus 30 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų pateikimo laikotarpiui.

3. Nebūtina priimti pasiūlytų išsipareigojimų, jeigu jų priėmimas laikomas nepraktišku, kaip antai kai esamų ar galimų eksportuotojų yra pernelyg daug, arba dėl kitų priežasčių, įskaitant bendrąją politiką. Atitinkamam eksportuotojui ir (arba) kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių siūloma atmesti pasiūlytą išsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti pastabas dėl to. Išsipareigojimo atmetimo priežastys turi būti išdėstytos galutiniam sprendime.

4. Iš šalių, kurios siūlo savo išsipareigojimus, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialią tų išsipareigojimų versiją, kad ji būtų prieinama kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Tais atvejais, kai priimami išsipareigojimai, tyrimas baigiamas. Komisija baigia tyrimą laikydama 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Jeigu išsipareigojimai priimami, subsidijavimo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nustačius subsidijavimo ar žalos, išsipareigojimas automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai toks subsidijavimas ar žala nenustatyta daugiausia dėl duoto išsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad išsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laikotarpį.

Nustačius subsidijavimą ar žalą, išsipareigojimo laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekviena valstybė ar eksportuotojas, kurio išsipareigojimas buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie tai, kaip laikomasi to išsipareigojimo, ir leistų patikrinti su tuo susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas išsipareigojimo pažeidimu.

8. Kai atliekant tyrimą priimami kai kurių eksportuotojų išsipareigojimai, laikoma, kad taikant 18, 19, 20 ir 22 straipsnius tokie išsipareigojimai įsigalioja tą dieną, kai baigtas tyrimas kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai išsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus išsipareigojimą arba Komisijai atšaukus išsipareigojimo priėmimą, atitinkamais atvejais Komisija atšaukia išsipareigojimo priėmimą, o pagal 12 straipsnį Komisijos nustatytas laikinasis muitas arba pagal 15 straipsnio 1 dalį nustatytas galutinis muitas taikomi su sąlyga, kad atitinkamam eksportuotojui ar kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus tuos atvejus, kai tas eksportuotojas ar valstybė patys atsiėmė išsipareigojimus. Nusprendusi atšaukti išsipareigojimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Kiekviena suinteresuotoji šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, kad išsipareigojimas pažeistas. Iš to sekantis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar išsipareigojimas buvo pažeistas, ar ne, paprastai turi būti baigtas per šešis mėnesius, bet jokia būdu ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tinkamai pagrįsto prašymo pateikimo.

Komisija gali prašyti valstybių narių kompetentingų institucijų padėti vykdyti išsipareigojimų stebėseną.

10. Jeigu yra pagrindo manyti, kad išsipareigojimas yra pažeidžiamas, arba išsipareigojimas pažeistas ar atsiimtas, kai nebuvo baigtas tokį išsipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 12 straipsniu ir remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muitas.

14 straipsnis

Tyrimo baigimas nenustatant priemonių

1. Atsiėmus skundą, tyrimas gali būti baigtas, jei toks baigimas neprieštarauja Sąjungos interesams.

2. Jeigu apsaugos priemonės nebūtinos, tyrimas arba nagrinėjimas baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydama 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Tyrimas nedelsiant baigiamas, jei nustatoma, kad kompensuotinių subsidijų suma pagal 5 dalį yra *de minimis* arba kad faktinio ar potencialaus subsidijuoto importo kiekis arba žala yra nereikšminga.

4. Pagal 10 straipsnio 11 dalį pradėjus tyrimą, žala paprastai laikoma nereikšminga, jei importo rinkos dalis nesiekia 10 straipsnio 9 dalyje nurodytų apimčių. Atliekant besivystančių valstybių importo tyrimus, subsidijuoto importo kiekis laikomas nereikšmingu, jei jis sudaro mažiau nei 4 % viso panašaus produkto importo į Sąjungą, nebent importas iš besivystančių šalių, kurių kiekvienos dalis sudaro mažiau nei 4 % bendro importo, kartu sudaro daugiau nei 9 % bendro panašaus produkto importo į Sąjungą.

5. Kompensuotinių subsidijų suma laikoma *de minimis*, jei tokia suma sudaro mažiau nei 1 % *ad valorem*, išskyrus, kad atliekant tyrimus dėl importo iš besivystančių valstybių, *de minimis* suma yra 2 % *ad valorem*, su sąlyga, kad tyrimas baigiamas tik kai kompensuotinių subsidijų suma yra mažesnė už *de minimis* lygį pavieniams eksportuotojams, kurie ir toliau lieka tyrimo objektu, ir gali būti tiriami iš naujo, kai atitinkamos valstybės atžvilgiu atliekama vėlesnė peržiūra pagal 18 ir 19 straipsnius.

15 straipsnis

Galutinių muitų nustatymas

1. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra kompensuotinos subsidijos ir jų padaryta žala bei pagal 31 straipsnį reikia imtis priemonių, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija, laikydamasi 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, nustato galutinį kompensacinį muitą. Kai galioja laikinieji muitai, Komisija šią procedūrą inicijuoja ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki tokių muitų taikymo pabaigos.

Priemonės nenustatomos, jei subsidija arba subsidijos yra nutrauktos arba buvo įrodyta, kad subsidijos nebeteikia jokios naudos tiriamiems eksportuotojams.

Kompensacinio maito dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotinių subsidijų sumos, bet turėtų būti mažesnis nei bendra kompensuotinių subsidijų suma, jei tokio mažesnio maito pakaktų pašalinti žalą Sąjungos pramonei.

2. Kiekvienu atveju tinkamo dydžio kompensacinis maitas nustatomas nediskriminaciniu būdu produkto importui iš visų šaltinių, kurie gauna naudos iš kompensuotinių subsidijų ir daro žalos, išskyrus importą iš tokių šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento nuostatas.

Muitą nustatančiame reglamente kiekvienam tiekėjui turi būti nustatytas individualus maito dydis, arba, jei tai nepraktiška – atitinkamai tiekiančiai šaliai.

3. Jeigu pagal 27 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris kompensacinis maitas, taikomas importui iš eksportuotojų ir gamintojų, pranešusių apie save pagal 27 straipsnį, bet netirtų, neturi viršyti aritmetinio svertinio kompensuotinių subsidijų, apskaičiuotų pagal tyrimui atrinktas valstybes, vidurkio.

Taikydama šią dalį, Komisija nepaiso jokių nulinių ar *de minimis* kompensuotinių subsidijų sumų, ir kompensuotinių subsidijų, apskaičiuotų 28 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis, sumų.

Individualūs muitai taikomi bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 27 straipsnio nuostatas apskaičiuota individuali subsidijavimo suma, importui.

16 straipsnis

Taikymas atgaline data

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai kompensaciniai muitai taikomi tik toms prekėms, kurios išleidžiamos į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 12 straipsnio 1 dalį arba 15 straipsnio 1 dalį, priklausomai nuo aplinkybių, patvirtintos priemonės, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu buvo taikomas laikinasis muitas, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra kompensuotinos subsidijos ir žala, nepriklausomai nuo to, ar bus nustatytas galutinis kompensacinis muitas, Komisija nusprendžia, kokia laikinojo muito dalis turi būti galutinai surinkta.

Taikant tą nuostatą „žala“ neapima nei materialinių kliūčių Sąjungos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik dėl laikinųjų priemonių taikymo buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtimis, bet kurios laikinai sumokėtos sumos turi būti gražintos, o galutiniai muitai gali būti nustatyti tik nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta materialinės žalos grėsmė ar kliūtys.

3. Jeigu galutinis kompensacinis muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, laikinasis kompensacinis muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinai nenustatomas subsidijavimas ar žala, laikinasis muitas nepatvirtinamas.

4. Galutinis kompensacinis muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti ne anksčiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios su sąlyga, kad:

- a) importas buvo užregistruotas pagal 24 straipsnio 5 dalį;
- b) Komisija sudarė atitinkamiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas;
- c) susiklostė kritinės aplinkybės, kai dėl aptariamo subsidijuoto produkto, kuriam pagal šio reglamento nuostatas naudą teikia kompensuotinos subsidijos, didelio importo per palyginti trumpą laiką buvo padaryta sunkiai atitaisomos žalos, ir
- d) yra manoma, kad norint užkirsti kelią tokiai žalai pasikartoti, būtina nustatyti kompensacinius muitus tokiam importui atgaline data.

5. Pažeidus įsipareigojimus arba juos atsiėmus, galutiniai muitai gali būti taikomi prekėms, išleistoms į laisvą apyvartą ne anksčiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 24 straipsnio 5 dalį, tačiau muitas negali būti taikomas atgaline data importui, įvykusiam prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.

17 straipsnis

Trukmė

Kompensacinė priemonė galioja tik tokį laiką ir tik tokiu mastu, kiek tai būtina žalos darančioms kompensuotinoms subsidijoms neutralizuoti.

18 straipsnis

Priemonių galiojimo termino peržiūra

1. Galutinė kompensacinė priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos nustatymo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės peržiūros, kurią atliekant buvo tiriamas subsidijavimas ir jo žala, užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti labai tikėtina, kad subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonės galiojimo termino peržiūra pradedama Komisijos iniciatyva arba Sąjungos gamintojų (arba jų vardu pateiktu) prašymu, ir, kol bus baigta ta peržiūra, tokia priemonė galioja toliau.

2. Priemonės galiojimo termino peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad priemonei nustojus galioti labai tikėtina, kad subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi subsidijavimas ir žala, arba įrodymai, kad tik taikomos priemonės iš dalies ar visiškai pašalino žalą, arba įrodymai, kad eksportuotojų aplinkybės arba rinkos sąlygos rodo tolesnio žalos darančio subsidijavimo tikimybę.

3. Atliekant tyrimus pagal šį straipsnį, eksportuotojams, importuotojams, kilmės ir (arba) eksportuojančiai šaliai ir Sąjungos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstyti faktus plačiau išaiškinti, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos deramai atsižvelgus į visus susijusius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus, pateiktus atsakant į klausimą, ar priemonėms baigus galioti bus ar nebus tikėtina, jog subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos.

4. Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo termino pabaigą skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* tinkamu metu paskutiniaisiais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip nurodyta šiame straipsnyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Sąjungos gamintojai turi teisę pateikti peržiūros prašymą pagal 2 dalies nuostatas. Taip pat skelbiamas ir pranešimas apie tikrąją priemonių galiojimo pagal šį straipsnį pabaigą.

19 straipsnis

Tarpinės peržiūros

1. Būtinumas toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrėtas Komisijos iniciatyva arba valstybės narės prašymu, arba praėjus pagrįstam mažiausiai vienu metų laikotarpiui nuo galutinės priemonės taikymo pradžios, bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Sąjungos gamintojų arba kilmės ir (arba) eksportuojančios šalies prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, kad tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

2. Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad kompensuotinai subsidijai kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę ir (arba) kad panaikinus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka arba jau nebepakanka žalos darančiai kompensuotinai subsidijai neutralizuoti.

3. Kai nustatyti kompensaciniai muitai yra mažesni už nustatytą kompensuotinių subsidijų sumą, gali būti pradėta tarpinė peržiūra, jei Sąjungos gamintojai ar bet kuri kita suinteresuotoji šalis pateikia, paprastai per dvejus metus nuo priemonių įsigaliojimo pradžios, pakankamai įrodymų, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto produkto perpardavimo kainos Sąjungoje nepakito ar pakito nepakankamai. Jei tyrimas patvirtina, jog įtarimai teisingi, kompensaciniai muitai gali būti padidinti, siekiant padidinti kainą taip, kad būtų pašalinta žala. Tačiau padidintas muitas neturi viršyti kompensuotinių subsidijų sumos.

Pagal pirmiau nustatytas sąlygas tarpinė peržiūra taip pat gali būti pradėta Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

4. Atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį Komisija gali, *inter alia*, nuspręsti, ar subsidijavimo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito arba ar taikomomis priemonėmis pasiekiami norimų rezultatų pašalinant anksčiau pagal 8 straipsnį nustatytą žalą. Tais atžvilgiais galutinai nustatant faktus atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus.

20 straipsnis

Greitesnės peržiūros

Bet kuris eksportuotojas, kurio eksportui taikomas galutinis kompensacinis muftas, bet kuris nebuvo individualiai tirtas pradinio tyrimo metu dėl kitų priežasčių, o ne dėl atsisakymo bendradarbiauti su Komisija, turi teisę prašyti greitesnės peržiūros, kad Komisija galėtų skubiai nustatyti individualų kompensacinio mufto tarifą tam eksportuotojui.

Tokia peržiūra pradedama po to, kai Sąjungos gamintojams buvo suteikta galimybė pareikšti pastabas.

21 straipsnis

Gražinimas

1. Neatsižvelgiant į 18 straipsnio nuostatas, importuotojas gali prašyti gražinti jo sumokėtus muitus, jeigu įrodo, kad kompensuotinos subsidijos, kurių pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo panaikintos arba sumažintos taip, jog jų suma yra mažesnė už galiojančių muitą.

2. Prašymą gražinti sumokėtus kompensacinius muitus importuotojas pateikia Komisijai. Prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą, per šešis mėnesius nuo tos datos, kai kompetentingos institucijos apskaičiavo privalomų mokėti galutinių muitų sumą arba nuo datos kai buvo priimtas sprendimas surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muto sumas. Valstybės narės nedelsdamos perduoda tokį prašymą Komisijai.

3. Prašymas gražinti sumokėtą muitą laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie gražinti prašomą sumokėtų kompensacinių muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos apskaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti nustatyto tipiško laikotarpio įrodymai apie kompensuotinas subsidijas, suteiktas eksportuotojui ar gamintojui, kuriam taikomas tas muitas. Jeigu importuotojas nėra susijęs su atitinkamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad kompensuotinos subsidijos buvo panaikintos arba sumažintos, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami tai patvirtinantys dokumentai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laikotarpį, prašymas atmetamas.

4. Komisija nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kokią muto dalį gražinti, arba gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą, o tokios peržiūros, kuri atlikta pagal tokioms peržiūroms taikytinas nuostatas, metu gauta informacija ir nustatytais faktais remiamasi nustatant, ar reikia gražinti muitą ir kokią jo dalį reikia gražinti.

Paprastai muitai gražinami per 12 mėnesių, bet jokiais aplinkybėmis ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kai produkto, kuriam taikomas kompensacinis muitas, importuotojas pateikė reikiama įrodymais paremtą prašymą gražinti muitą.

Priklausančias gražinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo pirmoje pastraipoje nurodyto sprendimo priėmimo.

22 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl peržiūrų ir muitų gražinimų

1. Atitinkamos šio reglamento nuostatos, susijusios su tyrimo eiga ir atlikimu, išskyrus nuostatas dėl terminų, taikomos visoms peržiūroms, atliekamoms pagal 18, 19 ir 20 straipsnius.

Pagal 18 ir 19 straipsnius peržiūros atliekamos nedelsiant ir paprastai užbaigiamos per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 18 ir 19 straipsnius visada turi būti užbaigtos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios.

Peržiūros pagal 20 straipsnį visais atvejais turi būti užbaigtos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios.

Jei pagal 18 straipsnį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 19 straipsnį, tai pagal 19 straipsnį atliekama peržiūra baigiama tuo pat metu, kaip numatyta peržiūrai pagal 18 straipsnį.

Jei tyrimai nebaigiami per antroje, trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodytus terminus, priemonės:

a) nustoja galioti atliekant tyrimus pagal 18 straipsnį;

- b) nustoja galioti vienu metu atliekant tyrimus pagal 18 ir 19 straipsnius, kai tyrimas pagal 18 straipsnį buvo pradėtas toje pačioje procedūroje jau vykstant tyrimui pagal 19 straipsnį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba
- c) lieka nepakeistos atliekant tyrimus pagal 19 ir 20 straipsnius.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galioti ar išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Peržiūras pagal 18, 19 ir 20 straipsnius inicijuoja Komisija. Komisija, laikydama 25 straipsnio 2 dalyje nustatytos patariamosios procedūros, nusprendžia, ar inicijuoti peržiūrą pagal 18 straipsnį. Kai tik veiklos vykdytojas arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo grindžiamas peržiūros inicijavimas pagal 19 ir 20 straipsnius, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia peržiūrėti tolesnį priemonių nustatymą, Komisija taip pat suteikia informaciją valstybėms narėms.
3. Atsižvelgiant į peržiūros rezultatus ir laikantis 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priemonės panaikinamos arba paliekamos galioti pagal 18 straipsnį, arba panaikinamos, paliekamos galioti arba iš dalies keičiamos pagal 19 ir 20 straipsnius.
4. Jeigu priemonės panaikinamos individualiems eksportuotojams, bet ne visai šaliai apskritai, tokie eksportuotojai toliau lieka tyrimo objektu ir gali būti pakartotinai ištirti pagal šį straipsnį atliekant bet kokią tolesnę peržiūrą tos šalies atžvilgiu.
5. Jeigu priemonių peržiūra pagal 19 straipsnį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 18 straipsnyje, šios priemonės taip pat tiriamos pagal 18 straipsnio nuostatas.
6. Jeigu aplinkybės nepasikeitė, Komisija, atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar muito grąžinimo tyrimus pagal 18–21 straipsnius, taiko tą pačią metodiką kaip ir atliekant tyrimą, kurio pagrindu nustatytas muitas, deramai atsižvelgdama į 5, 6, 7 ir 27 straipsnius.

23 straipsnis

Vengimas

1. Pagal šį reglamentą nustatyti kompensaciniai muitai gali būti išplėstai taikomi panašių produktų, kurie gali būti nežymiai pakeisti ir nepakeisti, importui iš trečiųjų šalių arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš šalies, kuriai taikoma priemonė, arba šių prekių sudėtinėms dalims, kai galiojančių priemonių vengiama.
2. Kai galiojančių priemonių vengiama, šaliai kompensaciniai muitai, neviršijantys pagal 15 straipsnio 2 dalį nustatyto kompensacinio muito, gali būti taikomi importui iš kompanijų, gaunančių naudos dėl individualių muitų šalyse, kurioms nustatytos priemonės.
3. Priemonių vengimas apibrėžiamas kaip prekybos pobūdžio pasikeitimas tarp trečiųjų šalių ir Sąjungos arba šalies, kuriai taikomos priemonės, individualių kompanijų ir Sąjungos, atsiradęs dėl praktikos, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiais kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindu, kaip tik muito nustatymu, ir kai yra žalos įrodymų, arba kai ištaisantysis žalą muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir, kad importuotas panašus produktas ir (arba) jo dalys dėl subsidijos vis dar gauna naudos.

Pirmoje pastraipoje minima praktika, procesas ar veikla, *inter alia*, apima:

- a) nežymius atitinkamo produkto pakeitimus, siekiant jį priskirti muitinės kodams, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių;
- b) produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias šalis;

c) eksportuotojo ar gamintojo pardavimų pobūdžio ar kanalų pertvarkymą šalyje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į Sąjungą per gamintojus, turinčius naudos dėl individualių muitų tarifų, žemesnių už tuos, kurie taikomi produktų gamintojams.

4. Tyrimai pagal šį straipsnį pradami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų veiksmų. Tyrimas pradamas Komisijai priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodyta muitinės institucijoms registruoti importą pagal 24 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Kai tik suinteresuotoji šalis arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo grindžiamas tyrimo inicijavimas, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia inicijuoti tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Tyrimus atlieka Komisija. Komisijai gali padėti muitinės institucijos; tyrimai baigiami per devynis mėnesius.

Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių taikymo išplėtimą, Komisija tai atlieka laikydama 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Priemonių taikymo išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo pradėtas registruoti importas pagal 24 straipsnio 5 dalį arba kurią buvo pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

5. Importas neregistruojamas pagal 24 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima kompanijos, kurioms suteiktos išimtys.

6. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per terminus, nurodytus Komisijos reglamente dėl tyrimo inicijavimo.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vyksta už Sąjungos ribų, išimtys gali būti suteiktos atitinkamo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nustatyta, jog jie neužsiima vengimo praktika, kaip tai apibrėžta 3 dalyje.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vyksta Sąjungoje, išimtys gali būti suteiktos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Tos išimtys suteikiamos Komisijos sprendimu ir galioja tame sprendime nurodytą laikotarpį bei jame nurodytomis sąlygomis. Baigusi tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Jei laikomasi 20 straipsnyje nustatytų sąlygų, išimtys taip pat gali būti suteiktos padarius tyrimo, nulėmusio priemonių taikymo išplėtimą, išvadas.

7. Jeigu nuo priemonės pratęsimo praėjo mažiausiai vieni metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti peržiūrėti priemonių taikymo išplėtimą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 22 straipsnio 1 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 19 straipsnį.

8. Jokia šio straipsnio nuostata negali trukdyti taikyti galiojančių nuostatų dėl muitų.

24 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai kompensaciniai muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami nustatyta forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kriterijus, kurie yra išdėstyti reglamente, nustatančiame šiuos muitus. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų.

Jokiam produktui vienu metu nėra taikomi ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti ištaisyti tą pačią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo susidariusią padėtį.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai kompensaciniai muitai, taip pat reglamentai ar sprendimai, kuriais priimami išpareigojimai arba baigiami tyrimai, skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tokiuose reglamentuose ar sprendimuose, ypač laikantis konfidencialios informacijos apsaugos, jei įmanoma, pateikiami eksportuotojų pavadinimai arba nagrinėjamų valstybių pavadinimai, produkto aprašas ir svarbių su subsidijos ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju suinteresuotosioms šalims išsiunčiamas tokio reglamento arba sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos peržiūroms.

3. Specialiosios nuostatos, ypač dėl bendro kilmės sąvokos apibrėžimo, kaip yra pateikta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁾, gali būti priimtos vadovaujantis šiuo reglamentu.

4. Atsižvelgiant į Sąjungos interesus, pagal šį reglamentą nustatytos priemonės Komisijos sprendimu, priimtu laikantis 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, gali būti laikinai sustabdytos devyniems mėnesiams. Komisija, laikydama 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, gali pratęsti laikiną sustabdymą papildomam ne ilgesniam kaip vienu metų laikotarpiui.

Priemonės gali būti laikinai sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikinojo sustabdymo, ir jeigu Sąjungos pramonės subjektams buvo sudaryta galimybė pareikšti pastabas ir į tas pastabas buvo atsižvelgta. Priemonių taikymas gali būti bet kada atnaujintas laikantis 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, jeigu laikino sustabdymo priežastis išnyko.

5. Komisija, per tinkamą laiką informavusi valstybes nares, gali nurodyti muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo registracijos datos.

Importas gali būti pradėtas registruoti, kai Sąjungos pramonė pareikalauja ir pateikia pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pateisinti.

Registracija įvedama reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir prireikus galimo išskolinimo dydis. Importas registruojamas ne ilgiau kaip devynis mėnesius.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės praneša Komisijai apie tiriamo produkto ir produkto, kuriam taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, surinktų vadovaujantis šiuo reglamentu, sumą.

7. Nedarydama poveikio 6 daliai, Komisija gali paprašyti valstybių narių kiekvienu konkrečiu atveju teikti informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui stebėti. Šiuo atveju taikomos 11 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems valstybių narių pagal šį straipsnį pateikiamiems duomenims taikomos 29 straipsnio 6 dalies nuostatos.

25 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 ⁽²⁾. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

⁽²⁾ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 21).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 4 straipsniu.
5. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai siekiant patvirtinti galutines priemones pagal šio straipsnio 3 dalį arba nuspręsti dėl galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimo arba neinicijavimo pagal šio reglamento 18 straipsnį taikoma rašytinė procedūra, ta procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą terminą taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo dauguma komiteto narių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 1 dalyje. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete buvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą terminą taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete nebuvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą terminą taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.
6. Komitetas gali svarstyti bet kokius su šio reglamento taikymu susijusius klausimus, iškeltus Komisijos arba valstybės narės prašymu. Valstybės narės gali prašyti informacijos ir keistis nuomonėmis komitete arba tiesiogiai su Komisija.

26 straipsnis

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija lankosi įmonių buveinėse, jei mano esant reikalinga, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų įrašus ir patikrintų apie subsidijavimą ir žalą pateiktą informaciją. Komisija gali pasirinkti nevykdyti tikrinamojo vizito, jeigu nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.
2. Komisija prireikus gali atlikti tyrimus trečiojoje šalyje, prieš tai gavusi atitinkamų firmų sutikimą, pranešusi aptariamai šaliai, ir tuo atveju, jei pastaroji neprieštarauja dėl tyrimo. Kai atitinkamos firmos duoda sutikimą, Komisija nedelsdama praneša kilmės ir (arba) eksportuojančiai šaliai firmų, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.
3. Atitinkamoms firmoms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama patikrinimo apsilankymų metu, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo jau vykstant patikrinimui prašyti pateikti išsamius duomenis gautai informacijai papildyti.
4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalis, Komisijai padeda tų valstybių narių, kurios to prašo, pareigūnai.

27 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundų pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto rūšių ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas:
 - a) tyrimui atrenkant tik pagrįstą skaičių šalių, produktų ar sandorių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba
 - b) tiriant didžiausią tipiską produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Šalių, produktų rūšių ar sandorių galutinę atranką pagal šį straipsnį vykdo Komisija, nors pirmenybė dėl atrankos teikiama tariantis su atitinkamomis šalimis ir gavus jų susitikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamai informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima atlikti tipišką atranką.

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra apribojamas pagal šį straipsnį, individuali kompensuotųjų subsidijų suma skaičiuojama kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar gamintojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytus terminus, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar gamintojų yra tiek daug, kad individualūs tyrimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.

4. Kai apsispręsta dėl atrankos ir kelios ar visos atrinktos šalys nebendradarbiauja bei tikėtina, kad tai iš esmės labai paveiktų tyrimo išvadas, gali būti vykdoma nauja atranka.

Tačiau jeigu ir toliau rimtai vengiama bendradarbiauti arba jeigu nepakanka laiko naujai atrankai, taikomos atitinkamos 28 straipsnio nuostatos.

28 straipsnis

Nebendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai bet kuri suinteresuotoji šalis atsisako sudaryti galimybių gauti informaciją, kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytus terminus arba žymiai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti padarytos pagal turimus faktus.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, tos informacijos nepaisoma ir gali būti pasiremta turimais faktais.

Suinteresuotosios šalys išpėjamos apie nebendradarbiavimo padarinius.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterine forma nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuotoji šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Suinteresuotosios šalies pateiktos informacijos paisoma netgi tada, kai ji nėra visais atžvilgiais ideali, jeigu tokie trūkumai nesukelia pernelyg didelių sunkumų padaryti pagrįstai tikslią išvadą, ir jeigu tokia informacija yra pateikta tinkamu laiku ir gali būti patikrinta, taip pat, jeigu šalis kiek galėdama stengėsi.

4. Jeigu įrodymai ar informacija yra nepriimtina, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaroma galimybė per nurodytą terminą pateikti tolesnius paaiškinimus. Nusprendus, kad paaiškinimai yra nepatenkinami, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys atskleidžiamos ir paskelbiamos išvadose.

5. Jeigu sprendimai, įskaitant kompensuotųjų subsidijų sumą, remiasi 1 dalies nuostatomis, įskaitant skunde pateiktą informaciją, tokia informacija, jei tai yra praktiška ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, tikrinama lyginant ją su kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.

Tokia informacija turi apimti svarbius duomenis, susijusius su pasauline rinka ar tam tikrais atvejais su kitomis tipiškais rinkomis.

6. Jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja iš dalies ir dėl to nepateikiama svarbi informacija, tyrimo rezultatai tai šaliai gali būti ne tokie palankūs, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

29 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pvz., kurios atskleidimas suteiktų didelį konkurencinį pranašumą konkurentui arba turėtų itin neigiamą poveikio informaciją suteikusiam asmeniui ar asmeniui, iš kurio informaciją suteikęs asmuo gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, jei tai pagrįsta, tyrimą vykdančios institucijos turi būti laikoma konfidencialia.
2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma parengti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas, kuriame išdėstomos priežastys, kodėl neįmanoma padaryti santraukos.
3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori padaryti šią informaciją prieinamą arba atskleista apibendrinta arba santraukos forma, tokios informacijos galima nepaisyti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami savavališkai.
4. Šis straipsnis netrukdo Sąjungos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, ir ypač argumentų arba įrodymų, kuriais pagal šį reglamentą rėmėsi Sąjungos institucijos priimdamos sprendimus, jeigu tuos argumentus reikia paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus atitinkamų šalių interesus, kad jų verslo arba valstybinės paslaptys nebūtų atskleistos.
5. Komisija ir valstybės narės, įskaitant jų pareigūnus, privalo neatskleisti jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė laikyti konfidencialia, be specialaus jos pateikėjo leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, arba bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos arba jos valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.
6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta.

Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti norint pradėti kitus tyrimus šioje byloje dėl to paties panašaus produkto.

30 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojanti šalis gali reikalauti atskleisti išsamią informaciją, nulėmusią esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu pradėtos taikyti laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto nustatius laikinąsias priemones, o reikalaujama informacija atskleidžiama raštu iškart po to kaip galima skubiau.
2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinio esminių faktų ir motyvų, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti taikyti galutines priemones arba rekomenduoti baigti tyrimą netaikant priemonių, atskleidimo, ypatingą dėmesį teikiant reikalavimui atskleisti bet kokius faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.
3. Reikalavimai atskleisti galutinę informaciją turi būti raštu adresuojami Komisijai ir gauti, laikinojo maito taikymo atveju, ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio maito nustatymą. Jeigu laikinasis maitas nebuvo nustatytas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytus terminus reikalauti atskleisti galutinę informaciją.

4. Galutinė informacija atskleidžiama raštu. Tai atliekama deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos, kuo greičiau ir paprastai ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki 14 arba 15 straipsnyje nurodytų procedūrų inicijavimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimu nedaromas poveikis jokiam paskesniai sprendimui, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinės informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie gauti per kiekvienu konkrečiu atveju Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris yra bent 10 dienų, deramai atsižvelgiant į klausimo skubumą. Jei turi būti atliktas papildomas galutinis faktų atskleidimas, gali būti nustatytas trumpesnis laikotarpis.

31 straipsnis

Sąjungos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Sąjungos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas visų įvairiausių interesų visumos, įskaitant vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesus, įvertinimu. Prieš priimant sprendimą pagal šį straipsnį, visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo požiūrius pagal 2 dalį. Svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti žalos darančio subsidijavimo iškraipantįjį poveikį prekybai ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurias nuspręsta taikyti remiantis nustatytu subsidijavimu ir žala, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją valdžios institucijos gali aiškiai nutarti, kad tokių priemonių taikymas neatitinka Sąjungos interesų.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir juos atstovaujanti asociacijos, tipiški naudotojai ir vartotojai atstovaujanti organizacijos per pranešime apie kompensacinių muitų tyrimo inicijavimą nustatytus terminus gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visus požiūrius ir informaciją sprendžiant, ar priemonių taikymas atitinka Sąjungos interesus ar ne. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti šią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklaustytos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per 2 dalyje nurodytus terminus ir jei atsižvelgiant į Sąjungos interesus juose išdėstomos priežastys, kodėl turėtų būti išklaustytos šios šalys.

4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per 25 dienas nuo tokių priemonių taikymo pradžios dienos; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

5. Komisija išanalizuoja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reprezentatyvumo mastą, o tokios analizės rezultatus ir savo nuomonę dėl jos esmės perduoda 25 straipsnyje nurodytam komitetui; tai sudaro pagal 14 ir 15 straipsnius pateikto priemonės projekto dalį. Komisija turėtų atsižvelgti į komitete pareikštas nuomones laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 182/2011 sąlygų.

6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Tokia informacija turi būti prieinama, kiek tai įmanoma, ir nedarant poveikio jokiam paskesniai sprendimui, kurį priima Komisija.

7. Į informaciją atsižvelgiama tik tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, pagrindžiančiais jos tikrumą.

32 straipsnis

Kompensacinių priemonių ryšys su daugiašalėmis žalos atlyginimo priemonėmis

Jei importuojamam produktui taikomos bet kurios kontrapriemonės, nustatytos pasinaudojus Subsidijų susitarime numatyta ginčų sprendimo tvarka, ir tokios priemonės yra tinkamos kompensuotinių subsidijų padarytai žalai atlyginti, bet kuris tokio produkto atžvilgiu nustatyto kompensacinio maito taikymas prireikus nedelsiant sustabdomas arba panaikinamas.

33 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šis reglamentas netrukdo taikyti:

- a) bet kurių specialiųjų taisyklių, išdėstytų Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;
- b) Sąjungos taisyklių žemės ūkio sektoriui ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1667/2006 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 614/2009 ⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1216/2009 ⁽³⁾. Šis reglamentas papildo tuos reglamentas ir nustato išlygas bet kurioms jų nuostatomis, trukdančioms taikyti kompensacinius muitus;
- c) specialiųjų priemonių, jeigu toks veiksmas neprieštarauja išipareigojimams pagal GATT 1994.

34 straipsnis

Ataskaita

Vadovaudamasi Reglamento (ES) 2016/1036 23 straipsniu, Komisija į savo metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

35 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 597/2009 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal VI priede pateiktą atitikties lentelę.

36 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1667/2006 dėl gliukozės ir laktozės (OL L 312, 2006 11 11, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 181, 2009 7 14, p. 8).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1216/2009, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (OL L 328, 2009 12 15, p. 10).

I PRIEDAS

EKSPORTO SUBSIDIJŲ PAVYZDINIS SĄRAŠAS

- a) Vyriausybės teikiamos tiesioginės subsidijos firmai arba pramonės šakai pagal eksporto veiklą.
- b) Valiutos kurso palaikymo programos arba bet kokia panaši praktika, apimanti eksporto lengvatas.
- c) Vyriausybės nustatyti ar taikomi vidaus pervežimo ir pakrovimo (frachto) mokesčiai eksporto kroviniams daug palankesnėmis sąlygomis nei gabenant krovinius vidaus vartojimui.
- d) Vyriausybės ar kitų valstybės institucijų tiesiogiai ar netiesiogiai pagal Vyriausybės programas tiekiamos importuotos ar vietinės gamybos prekės bei paslaugos, naudojamos eksportuojamoms prekėms gaminti palankesnėmis sąlygomis ar aplinkybėmis nei tiekiamos panašios arba tiesiogiai konkuruojančios prekės bei paslaugos, naudojamos vidaus vartojimo prekėms gaminti, jeigu (prekėms) šios sąlygos ar aplinkybės palankesnės už eksportuojamoms komerciniu būdu pasaulio rinkose pasiekiamas sąlygas ⁽¹⁾.
- e) Visiškas arba dalinis atleidimas, sumažinimas arba atidėjimas ⁽²⁾ tiesioginių mokesčių ⁽³⁾, ypač susijusių su eksportu arba socialinio draudimo mokesčiais, kuriuos moka arba turi mokėti pramonės arba komercinės įmonės.
- f) Tam tikros lengvatos, tiesiogiai susijusios su eksportu ar eksporto veikla, suteiktos viršijant lengvatas, taikomas vidaus vartojimui skirtų prekių gamybai, naudojamos apskaičiuojant apmokestinimo tiesioginiais mokesčiais bazę.
- g) Eksportuojamų produktų gamybos ir paskirstymo atleidimas nuo netiesioginių mokesčių arba jų sumažinimas ⁽⁴⁾ daugiau negu tokiais mokesčiais apmokestinama panašių produktų gamyba ir paskirstymas, kai produktai parduodami vidaus vartojimui.
- h) Atleidimas nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių ⁽⁴⁾, jų sumažinimas ar atidėjimas, kai tokiais mokesčiais apmokestinamos prekės ar paslaugos, naudojamos eksportuojamų prekių gamyboje, daugiau negu nuo panašių ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių atleidžiama arba kurie yra sumažinami arba atidedami, kai tokiais mokesčiais apmokestinamos prekės ar paslaugos, naudojamos vidaus vartojimui skirtų prekių gamybai; tačiau su sąlyga, kad eksportuojamos prekės gali būti atleistos nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių arba jie gali būti sumažinti arba atidėti, net jeigu panašios prekės, skirtos vidaus vartojimui, nėra atleistos nuo tokių mokesčių arba jie nėra joms sumažinti ar atidėti, jeigu ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviniai mokesčiai yra taikomi sąnaudoms, naudojami eksportuojamų prekių gamyboje (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą) ⁽⁵⁾. Šis punktas yra aiškinamas pagal II priede pateiktas gaires dėl sąnaudų sunaudojimo gamybos procese.
- i) Atleidimas nuo importo rinkliavų arba sąlyginis neapmokestinimas jomis ⁽⁴⁾, daugiau negu importo rinkliavos, taikomos importuojant sąnaudas, naudojamas eksportuojamų prekių gamybai (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą); tačiau su sąlyga, kad tam tikrais atvejais įmonei leidžiama kaip importuojamų sąnaudų pakaitalą naudoti tokį pat kiekį vietinės rinkos sąnaudų, turinčių analogišką kokybę ir savybes, kad gautų naudos pagal šią nuostatą, jeigu

⁽¹⁾ „Komerčiu būdu pasiekiamos sąlygos“ reiškia, kad pasirinkimas tarp vidaus ir importuotų produktų nėra ribojamas ir priklauso tik nuo komercinių išskaičiavimų.

⁽²⁾ Atidėjimas neturi siekti eksporto subsidijos lygio, jeigu, pavyzdžiui, renkamos atitinkamos palūkanos.

⁽³⁾ Šiame reglamente:

- „tiesioginiai mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriais apmokestinami atlyginimai, pelnas, palūkanos, nuoma, naudojimas turtu ir visos kitos pajamų formos bei nekilnojamojo turto nuosavybės mokesčiai,
- „importo rinkliavos“ reiškia maito tarifus, muitus ir kitas finansines rinkliavas, kurios nėra išvardytos kitose šios išnašos vietose, ir kuriomis yra apmokestinamas importas,
- „netiesioginiai mokesčiai“ reiškia pardavimo, akcizo, apyvartos, pridėtinės vertės, frančizės, žyminį, piniginių pervedimų, atsargų ir įrangos mokesčius, pasienio mokesčius ir kitus, išskyrus tiesioginius bei importo mokesčius,
- „ankstesnės gamybos stadijos mokesčiai“ yra mokesčiai, kuriais apmokestinamos prekės arba paslaugos, tiesiogiai arba netiesiogiai naudojamos produktui gaminti,
- „kaupiamieji netiesioginiai mokesčiai“ yra daugiaetapiai mokesčiai, kuriais, kol nėra vėlesnio mokesčių kreditavimo mechanizmo, apmokestinamos vieno gamybos etapo prekės arba paslaugos, naudojamos tolimesniame gamybos etape,
- „mokesčių sumažinimas“ apima viso mokesčio grąžinimą arba mokesčių nuolaidą,
- „importo mokesčių sumažinimas arba sumokėtų muitų grąžinimas“ apima visą ar dalinį atleidimą nuo importo mokesčių arba jų atidėjimą.

⁽⁴⁾ Žr. e punkto 2 išnašą.

⁽⁵⁾ h punktas netaikomas pridėtinės vertės sistemoms, arba vietoje šių, ant sienos surenkamų mokesčių korekcijai; pridėtinės vertės mokesčio perdėtas sumažinimas išimtinai nustatomas g punkte.

importo ir atitinkamos eksporto operacijos vyksta per atitinkamą laikotarpį, ne ilgesnį kaip dveji metai. Šis punktas aiškinamas pagal II priede pateiktas gaires dėl sąnaudų sunaudojimo gamybos procese ir III priede pateiktas gaires, apibrėžiančias pakaitinę muitų grąžinimo sistemą kaip eksporto subsidijas.

- j) Tiekimas pagal Vyriausybės (arba atitinkamų Vyriausybės kontroliuojamų institucijų) eksporto kreditų garantijų ar draudimo programas, draudimo arba garantijų programas nukreiptas prieš eksportuojamų prekių kaštų padidėjimą, arba valiutos keitimo rizikos programas didesniu už nominalią vertę keitimo kursu, kuris neadekvatus tam, kurio reikia ilgalaikėms veiklos sąnaudoms ir programų nuostoliams padengti.
- k) Vyriausybės (arba atitinkamų institucijų, kurias kontroliuoja arba kurios yra pavaldžios Vyriausybei) teikiami eksporto kreditai už mažesnes palūkanas nei tos, kurias faktiškai reikia mokėti už taip naudojamas lėšas (arba kurios turėtų būti mokamos, jei lėšų būtų skolinamasi tarptautinėse kapitalo rinkose tam pačiam terminui, tomis pačiomis kreditavimo sąlygomis ir tos pačios denominacijos valiuta kaip ir eksporto kreditas), arba Vyriausybės ar minėtų institucijų apmokamos visos ar dalis išlaidų, kurias patiria eksportuotojai ar finansinės institucijos gaudamos kreditus tiek, kiek jie naudojami eksporto kreditavimo sąlygų materialinės naudos apsaugai.

Tačiau jeigu PPO narė šalis yra tarptautinio išsipareigojimo dėl oficialių eksporto kreditų, kurio šalimis nuo 1979 m. sausio 1 d. yra mažiausiai 12 tikrųjų narių (arba vėliau sutinkant išsipareigojimą patvirtinusioms toms tikrosioms narėms), arba jeigu praktiškai PPO narė taiko atitinkamo išsipareigojimo numatytas nuostatas dėl palūkanų normų, eksporto kreditų praktika, suderinta su tomis nuostatomis, nėra laikoma eksporto subsidija.

- l) Bet koks kitas mokestis valstybės sąskaita, sudarantis eksporto subsidiją, pagal GATT 1994 XVI straipsnį.

II PRIEDAS

GAIRĖS DĖL SĄNAUDŲ SUNAUDOJIMO GAMYBOS PROCESĖ (1)

1. Pagal netiesioginių mokesčių lengvatų programas galima atleisti nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių, kuriais apmokestinamos gamybos sąnaudos (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą), naudojamos eksportuojamų prekių gamybai, arba juos sumažinti arba atidėti. Panašiai pagal muito grąžinimo programas galima atleisti nuo importo rinkliavų, taikytų gamybos sąnaudoms (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą), naudojamos eksportuojamų prekių gamybai, ar jas grąžinti.
2. Eksperto subsidijų pavyzdinio sąrašo I priedo h ir i punktuose daroma nuorodą į terminą „sąnaudos, naudojamos eksportuojamo produkto gamybai“. Pagal h punktą netiesioginių mokesčių lengvatos gali būti laikomos eksperto subsidijomis, jeigu jas taikant atleidimo nuo ankstesnio etapo kumuliatyviųjų netiesioginių mokesčių, jų sumažinimo arba atidėjimo suma yra didesnė už sumą, kuria faktiškai apmokestinamos sąnaudos eksportuojamų prekių gamybai. Pagal i punktą muitų grąžinimo programos gali būti laikomos eksperto subsidija, jeigu jas taikant atleidimo nuo importo rinkliavų ar tokių importo rinkliavų grąžinimo suma faktiškai yra didesnė už sumą, kuria apmokestinamos sąnaudos, naudojamos eksportuojamų prekių gamybai. Abiejuose punktuose nustatyta, kad įprastinė atliekų norma turi būti daroma atsižvelgiant į sąnaudas eksportuojamos prekės gamybai. i punktas taip pat numato ir pakaitalo tam tikrais atvejais galimybę.
3. Atlikdama eksportuojamų produktų gamybos sąnaudų tyrimą, kuris pagal šį reglamentą yra kompensacinių muitų tyrimo dalis, Komisija paprastai laikosi tokios tvarkos.
4. Kai yra įtariama, kad netiesioginių mokesčių lengvatų ar muitų grąžinimo programos gali būti laikomos subsidijomis dėl tos priežasties, kad yra suteikiamos per didelės netiesioginių mokesčių ar importo rinkliavų už sąnaudas, naudojamos eksportuojamų prekių gamybai, lengvatos, Komisija pirmiausia turėtų nustatyti, ar eksportuojančios valstybės narės Vyriausybė turi ir taiko sistemą ar tvarką, pagal kurią galima patvirtinti, kokios sąnaudos ir koks jų kiekis buvo panaudotas eksportuojamų prekių gamybai. Kai taikoma tokia sistema ar tvarka, Komisija turėtų išnagrinėti tą sistemą ar tvarką, kad nustatytų, ar ji yra pagrįsta, ar efektyvi siekiamo tikslo atžvilgiu ir ar ji atitinka eksportuojančios šalies visuotinai priimtą prekybos praktiką. Komisija gali manyti esant reikalinga atlikti tam tikrus praktinius testus pagal 26 straipsnio 2 dalį, kad patikrintų informaciją ar įsitikintų, kad sistema ar tvarka yra taikoma efektyviai.
5. Kai tokios sistemos ar tvarkos nėra ar ji nepagrįsta, arba ji numatyta ir laikoma pagrįsta, bet nustatyta, kad netaikoma arba taikoma neefektyviai, tolesnis tyrimas, grindžiant faktiniu panaudotų sąnaudų kiekiu, turėtų būti atliekamas, siekiant nustatyti, ar iš tiesų įvyko permokėjimas. Jeigu Komisija mano esant reikalinga, tolesnis tyrimas turėtų būti atliekamas laikantis 4 punkto nuostatų.
6. Paprastai Komisija privalo laikyti sąnaudas fiziškai įtrauktas, jeigu tokios sąnaudos yra naudojamos gamybos procese ir fiziškai yra eksportuojamame produkte. Nėra būtina, kad sąnaudos galutiniame produkte būtų tokia pačia forma, kokia jos buvo gamybos proceso pradžioje.
7. Nustatant eksportuojamo produkto gamyboje sunaudotą konkrečios sąnaudos kiekį, paprastai privaloma atsižvelgti į „įprastą atliekų normą“ ir paprastai tokios atliekos laikomos sunaudotomis eksportuojamam produktui gaminti. Terminas „atliekos“ reiškia konkrečios sąnaudos dalį, kuri neatlieka savarankiškos funkcijos gamybos procese, nėra sunaudota eksportuojamo produkto gamybai (pvz., dėl tokių priežasčių kaip neefektyvumas) ir nėra to paties gamintojo atgauta, panaudota ar parduota.
8. Komisija, nustatydamą, ar reikalaujama atliekų norma yra „įprasta“, turi atsižvelgti į gamybos procesą, įprastinę eksportuojančios šalies pramonės šakos patirtį ir kitus techninius veiksnius, kurie šiuo atveju yra tinkami. Komisija

(1) Gamybos procese sunaudojamos sąnaudos yra fiziškai įtrauktos sąnaudos, energija, kuras ir nafta, kurie naudojami gamybos procese ir katalizėje, sunaudojami jų naudojimo metu eksportuojam produktui gaminti.

turėtų atkreipti ypatingą dėmesį į tai, ar eksportuojančios valstybės institucijos pagrįstai apskaičiavo atliekų kiekį, kai į tą kiekį ketinama atsižvelgti taikant mokesčių ar muitų lengvatas ar atleidimą nuo jų.

III PRIEDAS

GAIRĖS PAKAITINĖMS SĄLYGINIO NEAPMOKESTINIMO SISTEMOMS KAIP EKSPORTO SUBSIDIJOMS
NUSTATYTI

I

Sąlyginio neapmokestinimo sistemos gali leisti grąžinti importo rinkliavas arba sąlyginai neapmokestinti jomis sąnaudas, kurios buvo sunaudotos kito produkto gamybos procese ir kai eksportuojamo vėlesnio produkto gamybai naudojamos vietinės sąnaudos yra tos pačios kokybės ir turi tas pačias savybes kaip ir importuotos sąnaudos. Pagal I priedo i punktą pakaitinė sąlyginio neapmokestinimo sistema gali būti laikoma eksporto subsidija tiek, kiek sąlyginis neapmokestinimas importo rinkliava yra didesnis už importo rinkliavas, kuriomis buvo apmokestintos importuojamos gamybos sąnaudos, kurių buvo prašoma sąlyginai neapmokestinti.

II

Pagal šį reglamentą atlikdama bet kokią pakaitinę sąlyginio neapmokestinimo sistemos tyrimą, Komisija paprastai laikosi tokios tvarkos:

- 1) I priedo i punktas numato, kad vidaus rinkos sąnaudos gali pakeisti sąnaudas importuojamas eksportuojamo produkto gamybai, jeigu tokių sąnaudų kiekis yra vienodas ir jos yra tokios pačios kokybės bei turi tas pačias savybes kaip importuojamos sąnaudos. Patikrinimo sistemos arba tvarkos buvimas yra svarbus tuo, kad jis leidžia eksportuojančios šalies Vyriausybei užtikrinti ir parodyti, kad sąnaudų, kurių prašoma sąlyginai neapmokestinti, kiekis bet kokia forma neviršija panašių eksportuojamų produktų kiekio, ir kad sąlyginio neapmokestinimo suma neviršija mokesčių, kuriais iš pradžių buvo apmokestintos aptariamios importuotos sąnaudos, sumos;
- 2) jeigu kyla įtarimas, kad taikant pakaitinę sąlyginio neapmokestinimo sistemą gali būti suteikta subsidija, Komisija paprastai privalo nustatyti, ar eksportuojančios šalies Vyriausybė turi ir taiko patikrinimo sistemą arba tvarką. Kur nustatoma, kad tokia sistema arba tvarka yra taikoma, Komisija paprastai ištiria patikrinimo tvarką norėdama išsiaiškinti, ar ji yra pagrįsta, nes veiksminga siekiamo tikslo atžvilgiu ar atitinka eksportuojančios šalies visuotinai priimtą prekybos praktiką. Jeigu nustatoma, kad ta tvarka pakankamai atitinka reikalavimus ir yra veiksmingai taikoma, neturėtų būti daroma prielaida, kad subsidija egzistuoja. Komisija, vadovaudamasi 26 straipsnio 2 dalimi, esant būtinybei turi atlikti tam tikrus praktinius testus, kad patikrintų informaciją arba įsitikintų, kad patikrinimo tvarka yra tinkamai taikoma;
- 3) jeigu nėra patikrinimo tvarkos, jeigu ji nėra pagrįsta, arba jeigu tokia tvarka yra ir laikoma pagrįsta, tačiau išsiaiškkinama, kad ji netaikoma arba taikoma neveiksmingai, gali būti subsidija. Tokiais atvejais tolesnis eksportuojančios šalies patikrinimas turi būti atliekamas grindžiant realiais sudarytais sandoriais norint nustatyti, ar iš tiesų buvo permokėjimas. Jeigu Komisija laiko būtina, tolesnis patikrinimas gali būti atliekamas pagal 2 punktą;
- 4) sąlyginio neapmokestinimo sistemos nuostatos, pagal kurias eksportuotojams leidžiama pasirinkti tam tikras importo siuntas, kurioms taikoma sąlyginio neapmokestinimo sistema, pačios savaime negali būti laikomos subsidija;
- 5) laikoma, kad pagal I priedo i punktą importo sąlyginis neapmokestinimas yra per didelis, kai Vyriausybės sumokėtos palūkanos už bet kokias importo rinkliavas, grąžintas pagal sąlyginio neapmokestinimo sistemą, viršija iš tikrųjų sumokėtas ar mokėtinas palūkanas.

IV PRIEDAS

(Šis priedas pakartoja Susitarimo dėl žemės ūkio 2 priedą. Bet kokie terminai ar posakiai, kurie čia nėra paaiškinti arba kurie nėra savaime paaiškinantys, turi būti aiškinami pagal tą susitarimą.)

VIDAUS PARAMA: PAGRINDAS ATLEISTI NUO ĮSIPAREIGOJIMŲ TAIKYTI NUOLAIDAS

1. Vidaus paramos priemonės, dėl kurių prašoma išimties iš įsipareigojimų sumažinimo, atitinka pagrindinį reikalavimą, kad jos neturi, arba turi mažiausiai minimaliausia, prekybą iškraipant poveikį arba poveikį gamybai. Atitinkamai, visos priemonės, dėl kurių prašoma išimties, turi atitikti tokius pagrindinius kriterijus:
 - a) tokia pagalba turi būti teikiama per viešai finansuojamą Vyriausybės programą (įskaitant Vyriausybės atsisakytas pajamas) neįtraukiant pervedimų iš vartotojų ir
 - b) tokia pagalba neturi turėti garantinių kainų palaikymo poveikio gamintojams,plius specifiniai politiniai kriterijai bei toliau išdėstytos sąlygos.

Vyriausybės paslaugų programos

2. Bendrosios paslaugos

Šios kategorijos politika apima išlaidas (arba atsisakytas pajamas) susijusias su paslaugas arba pašalpas žemės ūkiui arba kaimo bendruomenei teikiančiomis programomis. Jos neapima tiesioginių išmokų gamintojams arba perdirbėjams. Tokios programos, apimančios, bet neapsiribojančios, toliau išvardytomis paslaugomis atitinkančios bendrus 1 punkto išdėstytus kriterijus ir specifines politines sąlygas yra:

- a) mokslo tiriamieji darbai, bendrieji tiriamieji darbai, mokslo tiriamieji darbai, susiję su aplinkos apsaugos programomis, bei tyrimų programos, susijusios su konkrečiais produktais;
- b) kenkėjų ir ligų kontrolės, apimančios bendrąsias bei konkrečioms produktams būdingų kenkėjų ir ligų kontrolės priemones, tokias kaip ankstyvojo įspėjimo sistemos, karantinas ir naikinimas;
- c) mokymo paslaugų, apimančių bendrąjį ir specialųjį parengimą;
- d) papildomų ir konsultacinių paslaugų, įskaitant skirtų palengvinti informacijos ir mokslo tiriamųjų darbų rezultatų gamintojams ir vartotojams perdavimą;
- e) patikrinimo paslaugų, įskaitant bendrąsias patikrinimo paslaugas ir konkrečių produktų patikrinimą sveikatos apsaugos, saugos, rūšiavimo ir standartizacijos tikslais;
- f) rinkotyros ir reklamos paslaugų, įskaitant rinkos informaciją, konsultavimo ir reklamos išlaidas, susijusias su konkrečiais produktais, išskyrus išlaidas nenurodytiems tikslams, kurias pardavėjai galėtų panaudoti norėdami sumažinti pardavimo kainą arba suteikti tiesioginės ekonominės naudos pirkėjams, ir
- g) infrastruktūros paslaugų, įskaitant: elektros tinklų, kelių ir kitų transporto priemonių, turgaviečių ir uostų įrangą, vandens tiekimo įrengimus, užtvankos ir drenažo sistemas bei infrastruktūros darbus, susijusius su aplinkos apsaugos programomis. Visais atvejais sąnaudos nukreipiamos tiksliai tiekimui arba statybos kapitaliniams darbams, ir neturi apimti ūkio įrengimų, kitų ne visuomeninio naudojimo komunalinių tinklų tiekimo. Tai neapima subsidijų sąnaudoms arba eksploatacinėms išlaidoms ar lengvatinių vartotojo mokesčių.

3. Valstybės atsargos apsirūpinimo maistu tikslams ⁽¹⁾

Nacionaliniais teisės aktais nustatytos sąnaudos (arba atsisakytos pajamos) susijusios su produktų, sudarančių sudėtinę apsirūpinimo maistu programos dalį, atsargų sukaukimu ir laikymu. Tai gali apimti Vyriausybės pagalbą privačiam produktų saugojimui.

Tokių atsargų apimtys ir kaupimas turi atitikti išskirtinai tik apsirūpinimo maistu nustatytus tikslus. Atsargų kaupimo ir panaudojimo procesas turi būti finansiškai skaidrus. Vyriausybė maistą perka veikiančiomis rinkos kainomis, o parduoda iš apsirūpinimo maistu atsargų ne mažesnėmis kaip veikiančios vidaus rinkos kainos už nagrinėjamą produktą ir kokybę.

4. Pagalba maistu šalies viduje ⁽²⁾

Išlaidos (arba atsisakytos pajamos) pagalbai maistu, susijusios su pagalbos maistu šalies viduje tiekimu gyventojų grupėms, kurioms jos reikia.

Teisė gauti pagalbą maistu yra nustatoma pagal aiškiai apibrėžtus kriterijus, siejamus su mitybos tikslais. Tokia pagalba yra tiesioginė aprūpinimo maistu forma tiems, kurie turi teisę ją gauti arba suteikia teisę pirkti maistą arba rinkos, arba subsidijuotomis kainomis. Vyriausybė maistą perka veikiančiomis rinkos kainomis, o pagalbos finansavimas bei administravimas turi būti skaidrus.

5. Tiesioginės išmokos gamintojams

Per tiesiogines išmokas teikiama pagalba (arba atsisakytos pajamos, įskaitant išmokėjimus natūra) gamintojams, kuriems prašoma išimties iš įsipareigojimų sumažinimo, turi atitikti pagrindinius 1 punkte išdėstytus kriterijus bei specifinius kriterijus, kurie taikomi individualiems tiesioginių išmokų tipams, išdėstytiems 6–13 punktuose. Kur atleidimas nuo įsipareigojimų taikyti nuolaidas yra pareiškiamas dėl bet kokio kito esančio ar naujo tiesioginių išmokų tipo nei išdėstyta 6–13 punktuose, jis be 1 punkte išdėstytų bendrųjų kriterijų turi atitikti su 6 punkto b–e papunkčiuose nurodytus kriterijus.

6. Pagalba atskiroms pajamų grupėms

- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma pagal aiškiai apibrėžtus kriterijus, tokius kaip pajamos, gamintojo arba žemės savininko statusas, panaudojimas arba gamybos lygis per tam tikrą nustatytą bazinį laikotarpį.
- b) Tokių išmokų suma per, bet kuriuos nustatytus metus nesiejama arba grindžiama gamybos pobūdžiu ar apimtimi (įskaitant gyvų naminių gyvulių skaičių), kurią vykdo gamintojas bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- c) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nesiejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis bet kokiai gamybai, vykdyti, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- d) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nesiejama arba grindžiama gamybos veiksniais, naudojamais, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- e) Nereikalaujama vykdyti gamybą siekiant gauti tokias išmokas.

7. Vyriausybės finansinis dalyvavimas pajamų draudimo ir apsaugos programose

- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma pagal prarastas pajamas, atsižvelgiant tiksliai į iš žemės ūkio gautas pajamas, kurios viršija 30 % vidutinių bendrųjų pajamų arba grynųjų pajamų ekvivalentą (neįskaitant, bet kokių išmokų iš tokių pačių arba panašių programų) per ankstesnį trejų metų laikotarpį arba trejų metų vidurkį, paprastai grindžiamą ankstesniu penkerių metų laikotarpiu, neįskaitant aukščiausio ir žemiausio įtraukto į sąrašą. Bet kuris gamintojas, atitinkantis šią sąlygą, turi teisę gauti išmokas.

⁽¹⁾ Šio priedo 3 punkte Vyriausybės atsargų kaupimo programos, kurių operacijos yra viešos ir vykdomos pagal oficialiai paskelbtus objektyvius kriterijus arba nuorodas, norint apsirūpinti maistu besivystančiose šalyse, yra laikomos atitinkančiomis šio punkto nuostatas, tarp jų programos, pagal kurias maisto produktų atsargos norint apsirūpinti maistu yra igyjamoms ir parduodamos administruojamomis kainomis, jeigu skirtumas tarp įsigijimo kainos ir užsienio referencinės kainos aiškinamos pagal AMS.

⁽²⁾ Šio priedo 3 ir 4 punktuose maisto produktų tiekimas subsidijuojamomis kainomis siekiant atitikti besivystančių šalių miesto ir kaimo vargšų maisto reikalavimus reguliariai pagrįstomis kainomis laikomas atitinkančiu šio punkto nuostatas.

- b) Tokių išmokų suma kompensuoja mažiau nei 70 % gamintojo paprastų pajamų tais metais, kai gamintojas įgyja teisę gauti šią pagalbą.
- c) Bet kurių tokių išmokų suma yra siejama tikrai su pajamomis; ji nesiejama su gamintojo vykdomos gamybos pobūdžiu arba apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), arba su vidaus ar tarptautinėmis kainomis, taikomomis tokio produkto gamybai; arba naudojamais gamybos veiksniais.
- d) Jeigu gamintojas tais pačiais metais gauna išmokas pagal šį punktą ir pagal 8 punktą (pagalba stichinių nelaimių atveju), bendra tokių išmokų suma turi būti mažesnė negu 100 % visų gamintojo nuostolių.
8. Išmokos (mokamos tiesiogiai arba per Vyriausybės finansinį dalyvavimą pasėlių draudimo programose) kaip pagalba stichinių nelaimių atveju
- a) Teisė į tokias išmokas įgyjama tik Vyriausybės institucijoms oficialiai pripažinus, kad stichinė ar panašaus pobūdžio nelaimė įvyko ar vyksta (įskaitant ligų protrūkius, kenkėjų antplūdžius, branduolines avarijas, ir karą tos valstybės teritorijoje); ir nustatčius, kad gamybos nuostoliai, viršija 30 % praėjusių trejų metų laikotarpio gamybos vidurkį arba trejų metų vidurkį, grindžiamą praėjusių penkerių metų laikotarpiu, neįskaitant didžiausių ir mažiausių įtrauktų į sąrašą.
- b) Išmokos, po įvykusios nelaimės, mokamos tikrai pajamų, naminių gyvulių (įskaitant išmokas, susijusias su galvijų veterinariniu gydymu) žemės arba kitų gamybos veiksmų praradimo dėl tos stichinės nelaimės atveju.
- c) Išmokos tokiems nuostoliams kompensuoti neturi viršyti bendros patirtų nuostolių sumos ir nereikalaujama arba nenurodoma kokią produkciją ir kiekį gaminti ateityje.
- d) Nelaimės metu skiriamos išmokos neturi viršyti lygio, būtino išvengti arba sumažinti tolimesnius nuostolius kaip nurodyta b punkto kriterijuje.
- e) Jeigu gamintojas tais pačiais metais gauna išmokas pagal šį punktą ir pagal 7 punktą (pajamų draudimas ir pajamų apsaugos programos), bendra suma tokių išmokų turi būti mažesnė negu 100 % visų gamintojo nuostolių.
9. Struktūrinė reguliavimo pagalba, teikiama per gamintojo pensines programas
- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis aiškiai apibrėžtais kriterijais nustatytais programose, skirtose paremti asmenis, užsiimančius parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamyba, jiems išeinant į pensiją arba pereinant prie kitos nei žemės ūkio veiklos.
- b) Išmokas sąlygoja visiškai visam laikui gavėjų išėjimas į pensiją pasitraukiant iš parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybos.
10. Struktūrinė reguliuojama pagalba, teikiama per išteklių nebenaudojimo programas
- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis aiškiai nustatytais kriterijais programose, skirtose nutraukti žemės ar kitų išteklių, įskaitant ir naminių galvijų naudojimą parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybai.
- b) Išmoką sąlygoja žemės nebenaudojimas parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybai mažiausiai trejus metus, ir naminių gyvulių atveju, juos skerdžiant arba akivaizdžiai visiškai sunaikinant.
- c) Išmokoms gauti nereikalaujama ar nenurodoma jokio alternatyvaus žemės arba kitų išteklių, susijusių su parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamyba naudojimo.
- d) Išmokos nesiejamos su gamybos pobūdžiu ar kiekiu arba vidaus ar tarptautinėmis kainomis gamybai, vykdomai naudojant žemę ar kitus gamyboje išliekančius išteklius.
11. Struktūrinė reguliuojama pagalba, teikiama per investicinę pagalbą
- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis aiškiai nustatytais kriterijais Vyriausybės programose, skirtose paremti finansinį ir fizinį gamintojo veiklos pertvarkymą, atsižvelgiant į objektyviai nurodytus struktūrinius nuostolius. Teisė į tokias programas taip pat gali būti grindžiama aiškiai apibrėžta Vyriausybės programa žemės ūkio paskirties žemės perprivatizavimui.

- b) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama gamintojo vykdomos gamybos pobūdžiu ar apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), bet kuriais metais po bazinio laikotarpio kito nei nustatyta pagal e kriterijų.
- c) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis, bet kokiai vykdomai gamybai, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- d) Išmokos yra skiriamos tiksliai laikotarpiu, kuris būtinas įgyvendinti investicijas, į kurias atsižvelgiant jos teikiamos.
- e) Išmokos neįpareigoja arba jokia būdu nenurodo žemės ūkio produktų, kuriuos turėtų gaminti gavėjas, išskyrus reikalavimą jiems negaminti konkretaus produkto.
- f) Išmokos ribojamos suma, reikalinga struktūriniais nuostoliams kompensuoti.

12. Išmokos pagal aplinkos apsaugos programas

- a) Teisė į tokias išmokas nustatoma kaip aiškiai nustatytos Vyriausybės aplinkos apsaugos ar tausojimo programos dalis ir priklauso nuo konkrečių Vyriausybės programos sąlygų, įskaitant sąlygų, susijusių su gamybos metodais ir sąnaudomis, įvykdymu.
- b) Išmokų suma neviršija papildomų sąnaudų arba prarastų pajamų laikantis Vyriausybės programos.

13. Išmokos pagal regioninės pagalbos programas

- a) Teisė į tokias išmokas turi tik nepalankių regionų gamintojai. Kiekvienas toks regionas turi būti aiškiai apibrėžta gretima geografinė vietovė su apibrėžta ekonomine ir administracine tapatybe, laikoma nepalankia pagal įstatyme arba reglamente aiškiai nustatytus neutralius ir objektyvius kriterijus, rodančius, kad regiono sunkumai kyla dėl didesnių nei laikinos aplinkybių.
- b) Tokių išmokų suma per bet kuriuos nustatytus metus nėra siejama arba grindžiama vykdomos gamybos pobūdžiu arba apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), bet kuriais metais po bazinio laikotarpio, kito nei tos gamybos mažinimo.
- c) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis bet kokiai gamybai, vykdomai, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.
- d) Išmokos turėtų būti prieinamos tik teisė į tokias išmokas turinčių regionų gamintojams, tačiau paprastai prieinamos visiems tokių regionų gamintojams.
- e) Jeigu išmokos yra susijusios su gamybos veiksniais, jos mokamos proporcingai mažėjančiai aukščiau minėto konkretaus veiksnio ribinei vertei.
- f) Išmokos neviršija papildomų sąnaudų arba prarastų pajamų, susijusių su išpareigojimų gaminti žemės ūkio produktus nurodytoje vietovėje.

V PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS SU PAKEITIMU

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009

(OL L 188, 2009 7 18, p. 93)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 18 punktas

—

VI PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 597/2009	Šis reglamentas
1–11 straipsniai	1–11 straipsniai
12 straipsnio 1–4 dalys	12 straipsnio 1–4 dalys
12 straipsnio 6 dalis	12 straipsnio 5 dalis
13 ir 14 straipsniai	13 ir 14 straipsniai
15 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys	15 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
15 straipsnio 2 dalies antras sakinys	15 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
15 straipsnio 3 dalis	15 straipsnio 3 dalis
16–27 straipsniai	16–27 straipsniai
28 straipsnio 1–4 dalys	28 straipsnio 1–4 dalys
28 straipsnio 5 dalies pirmas sakinys	28 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
28 straipsnio 5 dalies antras sakinys	28 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
28 straipsnio 6 dalis	28 straipsnio 6 dalis
29–33 straipsniai	29–33 straipsniai
33a straipsnis	34 straipsnis
34 straipsnis	35 straipsnis
35 straipsnis	36 straipsnis
I–IV priedai	I–IV priedai
V priedas	—
VI priedas	—
—	V priedas
—	VI priedas

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT